

Frihet. Fremtid. Felleskap.

Et liberalt program
som setter **folk først.**

venstre

*Venstres stortingsvalgprogram 2013-2017.
Programkomiteens andreutkast, levert 12. desember 2012.*

FORORD

Med dette legger programkomiteen frem sitt endelige forslag til nytt stortingsprogram for perioden 2013-2017.

Programkomiteen ble nedsatt av Venstres landsstyre i oktober 2010. Komiteen har lagt vekt på å lage et program som beskriver Venstres løsninger på viktige utfordringer som vi langt på vei må løse i neste stortingsperiode, og som tydelig viser hvilke saker Venstre vil sette på dagsorden i Storting og regjering. Vi har laget et arbeidsdokument for den kommende stortingsgruppen, men også et verktøy for kandidater, tillitsvalgte og valgkampaktivister på stand. Komiteen har lagt vekt på å videreføre Venstres profilområder: Skole, miljø, småbedrifter og velferd.

Programkomiteen la fram førsteutkast til stortingsvalgprogram 4. september 2012. Da hadde komiteen åpent invitert til å gi innspill før sommeren, mottatt over 1000 tettpakkede sider med innspill og hatt møter med over 70 organisasjoner. Utkastet var på høring i partiorganisasjonen fram til 1. november. I løpet av disse to månedene ble det levert over 2400 forslag og innspill. Vi takker alle for innspillene, de har bidratt til å gjøre programforslaget vesentlig bedre. På bakgrunn av disse og komiteens førsteutkast legger vi nå fram andreutkast til stortingsvalgprogram for perioden 2013-2017.

Programkomiteen stiller seg samlet bak utkastet. Det er imidlertid dissenser på følgende saker: karakterer fra 7. årstrinn, reservasjonsordning for fastleger, eggdonasjon, surrogati, barneloven som rettighetslov, juryordning, bokavtale, og verneplikt. Vi gjør oppmerksom på at ikke alle komiteens faste medlemmer var til stede i voteringen over dissenser på siste møte.

Utkastet sendes nå til behandling i partiorganisasjonen. Frist for fylkeslagene til å komme med endringsforslag er 1. mars 2013. Endelig program vedtas på Venstres landsmøte i 12.-14. april 2013.

Vi er i ferd med å utvikle en ny løsning for levering av endringsforslag på nett som skal ferdigstilles i løpet av januar 2013. Skjema blir lagt ut på www.venstre.no/program2013, og vi anbefaler sterkt at dette skjemaet benyttes. Forslagene går til behandling i Landsstyret allerede 8.-10. mars, og forslag som leveres på annen måte står i fare for å ikke kunne bli grundig behandlet. Vi anbefaler også at alle medlemmer går veien om lokallag og fylkeslag for å samle støtte for sine forslag.

Lykke til med arbeidet!
Oslo, 12. desember 2012

Komiteens medlemmer:

Leder: Guri Melby (Oslo/Sør-Trøndelag)
Nestleder: Rolf Nesheim (Hordaland)
Toril Berge (Oslo)
Thor Bjarne Bore (Rogaland)
Rebekka Borsch (Buskerud)
Stian Mauritz Celius (Finnmark)
Ketil Kjenseth (Oppland)
Eva Kvelland (Agder)
Kjell Veivåg (Oslo)
Sveinung Rotevatn (Norges Unge Venstre)
Åsta Årøen (Norges Venstrekvinnelag)
Daniel Heggelid-Rugaas (Norges Liberale Studentforbund)
1. vara: Torild Skogsholm (Oslo)
2. vara: Per Magnus F. Sandsmark (Østfold)
3. vara: Tove Nørum Rokstad (Møre og Romsdal)
4. vara: Marit Kristine Veia (Akershus)

Sekretærer: Kjartan Almenning og Audun Rødningby.
Helge Solum Larsen (Rogaland) var leder for komiteen til han trakk seg fra sine verv 7. februar 2012.

Innhold

Forord.....	2
Folk først.....	7
Ny kurs	7
Frihet	7
Fremtid	8
Felleskap.....	8
Venstres 10 liberale prinsipper	9
1. Skole og barnehage.....	10
1.1 Barnehagen.....	10
1.2 Grunnskolen og videregående opplæring.....	10
1.2.1 Læreren.....	11
1.2.2 Vurdering og kartlegging.....	12
1.2.3 Språkopplæring	12
1.2.4 Frafall og tilpasset opplæring	12
1.2.5 Videregående opplæring.....	13
1.2.6 En helhetlig skoledag.....	14
1.2.7 Friskoler	14
1.3 Livslang læring	14
2. Forskning og høyere utdanning.....	16
2.1 Forsknings- og utdanningsinstitusjonene.....	16
2.2 Næringsrettet forskning.....	17
2.3 Studiekvalitet og studentvelferd	17
2.4 Internasjonalisering.....	18
3. Klima og energi.....	19
3.1 Fornybar energi.....	19
3.2 Energieffektivisering.....	20
3.3 Olje og gass	21
3.4 En moderne industripolitikk.....	21
3.5 Transport	22
3.6 Landbruk og bioenergi.....	22
3.7 Internasjonal klimapolitikk.....	23
4. Miljø.....	24
4.1 Naturvern på land	24
4.2 Naturvern til havs	25
4.3 Miljøgifter.....	25
4.4 Ressursbruk og avfall	26
4.5 Friluftsliv.....	26
4.6 Dyrevelferd	27
4.7 Lokal miljøforvaltning	27
4.8 Grønn byutvikling	28
4.8 Internasjonalt miljøarbeid	28
5. Transport og kommunikasjon	29
5.1 Kollektivtransport	29
5.2 Jernbane	29
5.3 Syklister og fotgjengere.....	30

1	5.4 Veibygging og trafiksikkerhet.....	31
2	5.5 Luft- og sjøfart.....	31
3	5.6 Finansiering og planlegging.....	31
4	6. Næringsliv.....	33
5	6.1 Innovasjon og nye bedrifter.....	33
6	6.2 Forenkling for næringslivet.....	34
7	6.3 Eierskap.....	35
8	6.4 Tjenestebaserte næringer.....	35
9	6.5 Olje og gass.....	35
10	6.6 Landbruk.....	36
11	6.6.1 Forenkling.....	36
12	6.6.2 Lokal matproduksjon.....	37
13	6.6.3 Bærekraftig matproduksjon.....	37
14	6.6.4 WTO og støtteordninger.....	38
15	6.7 Fiskeri.....	38
16	6.8 Havbruk.....	39
17	6.9 Maritime næringer.....	39
18	6.10 Reiseliv.....	39
19	6.11 Mineralutvinning.....	40
20	6.12 Vann som næring.....	40
21	7. Økonomi og marked.....	41
22	7.1 Ansvarlig finanspolitikk.....	41
23	7.2 Finansmarkedene.....	41
24	7.3 Skatter og avgifter.....	42
25	7.4 Fra rød til grønn skatt.....	42
26	7.5 Forbrukerpolitikk.....	43
27	8. Helse.....	44
28	8.1 Pasienten i sentrum.....	44
29	8.2 Kommunehelsetjenesten.....	44
30	8.3 Sykehus.....	45
31	8.4 Mindre byråkrati.....	46
32	8.5 Habilitering og rehabilitering.....	46
33	8.6 Velferdsteknologi.....	47
34	8.7 Psykisk helse.....	47
35	8.8 Rusomsorg.....	48
36	8.9 Tannhelse.....	49
37	8.10 Folkehelse.....	49
38	8.11 Helse og etikk.....	49
39	8.11.1 Abort.....	50
40	8.11.2 Donasjon og befruktning.....	50
41	9. Velferd.....	52
42	9.1 Arbeidsliv.....	52
43	9.1.1 Arbeidsmiljø.....	52
44	9.1.2 Et inkluderende arbeidsliv.....	53
45	9.1.3 Seniorer.....	53
46	9.2 NAV.....	53
47	9.3 Syke og uføre.....	54

1	9.4 Fattigdom.....	54
2	9.5 Pensjon.....	55
3	9.6 Eldre- og demensomsorg.....	55
4	10. Barn og familie.....	57
5	10.1 Foreldre og barn.....	57
6	10.2 Adopsjon.....	57
7	10.3 Barnevern.....	58
8	10.4 Singelpolitikk.....	58
9	11. Bolig og eiendom.....	60
10	11.1 Bygging og finansiering.....	60
11	11.2 Leiemarkedet.....	60
12	11.3 Plan og bygning.....	61
13	12. Liberale rettigheter.....	62
14	12.1 Personvern.....	62
15	12.2 Ytrings- og organisasjonsfrihet.....	63
16	12.3 Tros- og livssynsfrihet.....	63
17	12.4 Likeverd og likestilling.....	64
18	12.4.1 Likestilling mellom kjønn.....	64
19	12.4.2 Seksuell likestilling.....	64
20	12.4.3 Urfolk og minoriteter.....	65
21	12.4.4 Tilgjengelighet.....	65
22	13. Demokrati og forvaltning.....	66
23	13.1 Åpenhet.....	66
24	13.2 Det nasjonale demokratiet.....	66
25	13.3 Fylkeskommunen.....	67
26	13.4 Kommunestruktur.....	67
27	13.5 Lokaldemokrati.....	68
28	13.6 Forenkling og fornying.....	69
29	13.7 Digitalisering av det offentlige.....	69
30	14. Justis og beredskap.....	70
31	14.1 Straff og soning.....	70
32	14.2 Domstolene.....	70
33	14.3 Kriminalitetsbekjempelse.....	71
34	14.4 Samfunnssikkerhet og beredskap.....	72
35	14.5 Vold i nære relasjoner.....	73
36	15. Kultur og informasjon.....	74
37	15.1 Et fritt kulturliv.....	74
38	15.2 Kunst og kunstnere.....	74
39	15.3 Litteratur og språk.....	75
40	15.4 Barne- og ungdomskultur.....	76
41	15.5 Frivillighet.....	76
42	15.6 Idrett.....	77
43	15.7 Kulturvern.....	77
44	15.8 Informasjonssamfunnet.....	78
45	15.9 Mediepolitikk.....	79
46	16. Innvandring og integrering.....	80
47	16.1 Arbeidsinnvandring og visum.....	80

1	16.2 Mennesker på flukt.....	80
2	16.2.1 Barn på flukt.....	81
3	16.2.2 Mennesker uten grunnlag for opphold.....	81
4	16.3 Integrering	81
5	16.3.1 Arbeid og integrering.....	82
6	16.3.2 Skole og integrering.....	82
7	17. Forsvars- og sikkerhetspolitikk.....	84
8	17.1 Det norske forsvaret	84
9	17.2 Verneplikten	84
10	17.3 Forsvarspolitisk samarbeid	85
11	17.4 Utenlandsoperasjoner.....	85
12	17.5 Veteraner	86
13	17.6 Våpenhandel og nedrustning	86
14	18. Internasjonal politikk.....	87
15	18.1 Menneskerettigheter	87
16	18.2 Globale institusjoner.....	87
17	18.3 Europapolitikk.....	88
18	18.4 Nordområdene	89
19	18.5 Oljefondet	89
20	18.6 Utviklingspolitikk.....	90
21	18.6.1 Handel og næringsutvikling.....	90
22	18.6.2 Langsiktig bistand	91
23	18.6.3 Global helse.....	91
24	18.6.4 Humanitær bistand og nødhjelp.....	92
25		

FOLK FØRST

Venstre er Norges sosialliberale parti. Liberal politikk kombinerer personlig frihet med ansvar for fellesskapet og hverandre. Vi har en sterk tro på menneskets skaperevne, kreativitet og ansvarsfølelse. Mennesker som gis frihet er best i stand til å ta ansvar for seg selv, sine medmennesker og livsgrunnlaget til våre etterkommere.

Frihet og ansvar er ett og udelelig. Uten erkjennelse av forpliktelse er det alltid fare for at friheten undergraves. Økende økonomisk frihet i dag må ikke bli ufrihet for neste generasjon. Vår frihet kan ikke frikobles fra ansvaret for dem som kommer etter oss.

Derfor tar liberal politikk utgangspunkt i det enkelte menneskets behov for frihet og vilje til å ta ansvar. Alle skal ha mulighet til å bruke sine evner til beste for seg selv og samfunnet. Systemene skal tjene menneskene, ikke omvendt. Derfor setter Venstre **folk først**.

Ny kurs

Mye fungerer godt i Norge. Vi er inne i en tid der vi har hatt stor økonomisk vekst i en rekke år, noe som har gitt mange økt livskvalitet. De gode tidene har også gitt et politisk handlingsrom til å rette opp sosial ulikhet og gjøre investeringer for fremtiden. Dessverre har ikke dette handlingsrommet blitt brukt godt nok. Det er derfor på tide med en ny kurs.

Vi vil møte mange nye, store utfordringer i årene som kommer. Klimakrisen kan påføre jordkloden ubotelig skade, og det tar lang tid å skape enighet om løsninger. Konkurranse om kompetent arbeidskraft er en knapp ressurs i det globale kunnskapssamfunnet. Dette er også en utfordring for nyskaping og investering i mange bransjer i Norge. Og når befolkningen endrer seg og folks forventninger til helse- og sosialtjenestene øker, må vi omstille oss og skape nye løsninger i velferdsstaten.

Disse utfordringene krever klare prioriteringer. Venstre vil føre en grønn, liberal og varm politikk med kraftige løft for utdanning, miljø, nyskaping og et velferdssamfunn som har rom til alle. Vi vil ha mindre av offentlig forbruk som smører godene tynt utover, og heller prioritere *fremtidsrettede* investeringer som gir økt *frihet* og et mer inkluderende *fellesskap*.

Frihet

Frihetsbegrepet handler om frihet fra overgrep og tvang. Men reell frihet handler også om gode velferdsløsninger som skaper trygghet og om en skole som gir muligheter for alle. Utdanning og arbeid er samfunnets viktigste investeringer for verdiskaping, og for å forebygge fattigdom og utvikling av nye sosiale skillelinjer. Frihet handler om å utløse viljen og engasjementet til at flere tar makten over egen arbeidsdag, skaper arbeidsplasser og bygger et mangfoldig og fritt næringsliv. Og det handler om frihet for kommende generasjoner, noe som forplikter oss til å overlate planeten i god stand til våre etterkommere.

Venstre vil ha et utdanningssystem som holder høyt internasjonalt nivå. En av våre viktigste oppgaver er å sørge for at ungdom både utvikler kunnskaper og ferdigheter av høy kvalitet, og en nysgjerrighet og en kreativitet som bidrar til nyskaping i samfunnet. Hovedoppgaven i norsk skole er å forbedre undervisningen og sørge for at elevene lærer mer. Nøkkelen er flinke lærere, med tid til å ta seg av hver enkelt elev. Opplæringen i de grunnleggende ferdighetene lesing, skriving og regning må styrkes.

Kampen for frihet er ikke vunnet en gang for alle, heller ikke i Norge. Våre friheter blir daglig utfordret i møte med ny teknologi. Å sikre borgernes trygghet er blant en liberal stats viktigste oppgaver. I dette arbeidet må kampen for personvern og rettsstatlige prinsipper alltid ha høy prioritet, enten striden står om borgerrettigheter på gata og på nettet, registrering av personopplysninger, eller rettighetene man skal ha som asylsøker eller ny borger i landet.

1 Fremtid

2 Friheten vi opplever i dag skal også komme fremtidige generasjoner til gode. Dette krever satsing på miljø- og
3 klimavennlige løsninger i alle deler av samfunnet. Det krever at vi legger til rette for mer innovasjon og nyskaping i
4 næringslivet, slik at det økonomiske fundamentet for fremtidens velferdssamfunn er bredt og trygt. Og for å sikre
5 velferd, miljø, demokrati og et nyskapende næringsliv er det nødvendig å øke satsingen på forskning.

6
7 Norges velstandsutvikling er drevet av utvinning og forbrenning av fossil energi: kull, olje og gass. Verdens forbruk av
8 fossil energi er i ferd med å endre klimaet på jorda dramatisk. Klimakrisen kan løses ved hjelp av energi fra vann, vind,
9 skog og hav. Norge har et særlig ansvar for å gå i bresjen for utvikling av nye, miljøvennlige energiløsninger. Venstre vil
10 at Norge skal bli et klimavennlig samfunn drevet av fornybar energi. Dette vil skape nye arbeidsplasser og bærekraftig
11 velferd. Samtidig må vi investere kraftig i klimavennlige transportløsninger i og mellom byer og tettbygde strøk. Venstre
12 vil endre skattleggingen, med mindre skatt på arbeid og mer skatt på forbruk og miljøfiendtlig aktivitet. Da gjør vi det
13 også enkelt og lønnsomt å leve mer miljøvennlig og ta miljøvennlige valg i hverdagen. Slik kan vi sikre våre barn og
14 barnebarn en trygg og ren fremtid.

15
16 Venstre vil gjøre det lettere for dem som vil skape en arbeidsplass for seg selv og andre. Arbeidslivet må bli mer
17 dynamisk og nyskapende og samtidig mer inkluderende. Å forenkle krav og kommunikasjon med det offentlige, bedre
18 velferdsordningene, senke skatten på arbeid, gjøre kapitaltilgang lettere for gründere og legge til rette for
19 konkurransedyktig privat eierskap i norske bedrifter er viktige deler av dette arbeidet.

21 Fellesskap

22 Fellesskapet bygges nedenfra, av mennesker og et mangfold av institusjoner, både offentlige, kommersielle og ideelle.
23 Vår viktigste fellesskapsinstitusjon er skolen, som er med på å legge grunnlaget for dannelsen, kulturforståelse og
24 samhold i resten av samfunnet. Sammen har vi skapt et velferdssamfunn som gir verdighet og sikkerhet for alle
25 borgere, men som stadig må utvikles. Å sikre gode fellesskapsløsninger ligger til grunn for Venstres politikk, fra skatte-
26 og finanspolitikken til klimapolitikken og internasjonal politikk.

27
28 Det er et gode at levealderen øker og at flere og flere sykdommer kan behandles. Samtidig innebærer dette at
29 velferdssamfunnet står foran store utfordringer, blant annet fordi det fremover vil bli flere som *trenger* pleie, og færre til
30 å *gi* pleie. Venstres løsning er å skape rom for individuelle valg, jobbe smartere, ta i bruk teknologiske hjelpemidler i
31 omsorgen, slippe til frivillige og foreta nødvendige prioriteringer av ressursene. Nærhet til brukerne gir større mulighet for
32 den enkelte til å påvirke tjenesteinnholdet, og til å tilrettelegge for frivillig innsats i samarbeid med det offentlige. I et
33 liberalt velferdssamfunn er det samspillet mellom stat, kommuner, frivillige fellesskap og den enkeltes ansvar for sine
34 nærmeste som skaper trygghet og gode tjenestetilbud.

35
36 Dette krever nye, sterkere kommuner som er i stand til å ta over ansvar for oppgaver som i dag er statlige og
37 sentraliserte. Venstre vil derfor at flere offentlige oppgaver blir desentralisert fra staten til større kommuner med mer
38 ansvar enn dagens, spesielt innen velferdstjenester og helsevesen. En desentralisering av statlig makt skal styrke de
39 lokale og nære fellesskap.

Venstres 10 liberale prinsipper

Prinsippene er en oppsummering av Venstres ideologi og er grunnlaget for våre politiske løsninger. De er hentet fra Venstres prinsipprogram.

1. Friheten skal gjelde overalt, for alle

Venstre jobber for at alle skal ha mulighet til å ha makten i eget liv – uavhengig av kjønn, livssituasjon og bakgrunn. Friheten gjelder overalt, for alle.

2. Det personlige ansvaret er ufravikelig

Alle har ansvar for egne valg. Dette er like grunnleggende som retten til frihet. Folk som gis ansvar, griper muligheten – og vinner økt verdighet og frihet gjennom det. De som trenger samfunnets hjelp til å leve et verdig liv, skal få det.

3. Alle har ansvar for hverandre, for miljøet og for kommende generasjoner

Alle har ansvar for hverandre og for å sikre at kommende generasjoner har samme muligheter til frihetsutfoldelse som oss. Grunnlaget for frie liv skaper vi best ved å bygge sterke felles institusjoner, bekjempe fattigdom og å respektere naturen.

4. Frihet forutsetter åpenhet og rettferdighet

En fri verden kjennetegnes av verdighet og muligheter for alle. Frie samfunn er rettferdige og åpne. Enhver person skal kunne nå enhver posisjon i samfunnet.

5. Alle er likeverdige, men ingen er like

Liberalismen er raus. Det er en verdi i seg selv at mennesker er ulike og tar ulike valg. Dette krever respekt for ulikhet og toleranse for at det gode liv ikke er likt for alle.

6. Politikk skal fremme livskvalitet og menneskelig vekst

Liberal politikk skal ikke bare sikre velstand, men også fremme livskvalitet og menneskelig vekst. Det gode liv skapes gjennom kultur og åndsliv, frivillig arbeid og læring. Venstre skal sikre dette som reelle muligheter for alle.

7. Politisk makt skal komme nedenfra

Politisk makt og styring skal forankres i demokratiske institusjoner og i folkevalgte organer. Stemmerett for alle, ytringsfrihet, organisasjonsfrihet og trosfrihet er grunnleggende liberale rettigheter.

8. Makt skal spres og balanseres

Et liberalt samfunn har fire bærebjelker: demokratiet, rettsstaten, det sivile samfunn og markedsøkonomien. Venstre vil sikre åpenhet, uavhengighet og samspill i disse institusjonene. Maktspredning og åpne prosesser er nødvendig for å hindre autoritær politikk, maktmisbruk og korrupsjon.

9. Den liberale staten er upartisk, sterk og begrenset

Den liberale staten må sikre frihet og muligheter for alle, uten å frata den enkelte ansvar. Staten må være nøytral, den må verne om mindretallets rettigheter og den må respektere begrensningene i egen makt. Myndighetene skal være lett tilgjengelige for borgeren. For liberale er det forskjell på det vi ikke liker og det vi vil forby.

10. Liberalismen er optimistisk og alltid underveis

Det liberale samfunnet er alltid underveis og åpent for bedre løsninger. Venstres optimisme bunner i en sterk tillit til menneskenes skaperkraft. Vi tror på at det i fellesskap er mulig å legge grunnlag for frie liv, overalt - for alle.

Se også ➡ www.venstre.no/prinsipprogram

1. SKOLE OG BARNEHAGE

Venstre vil gi barn og unge et utdanningssystem som holder høyt internasjonalt nivå. En av de viktigste oppgavene vi har som samfunn, er å sørge for at norsk ungdom kan gå ut i arbeidslivet med solide kunnskaper og ferdigheter, men også med en nysgjerrighet og kreativitet som kan bidra til nyskaping både i privat og offentlig sektor.

Forskning, internasjonale undersøkelser og nasjonale kartlegginger viser oss både styrkene og svakhetene i norsk skole. Vi er gode på demokratiforståelse, men ikke gode nok på grunnleggende ferdigheter og realfag i norsk skole. For å lykkes med å oppnå bedre resultater hos elevene innenfor disse områdene, vil Venstre sørge for at lærerne har den fagkompetansen de trenger.

Utdanning og arbeid er samfunnets viktigste tiltak for å forebygge fattigdom og utvikling av nye sosiale skillelinjer i befolkningen. Venstre vil derfor ha et bredt tilbud til voksne mennesker som trenger grunnutdanning, omskolering og/eller relevant arbeidstrening. Livslang læring må bli en realitet.

1.1 Barnehagen

Venstre vil sikre full barnehagedekning samtidig som vi styrker kvaliteten og valgfriheten i tilbudet. Vi mener at gode fagfolk skaper den gode barnehagen der barn stimuleres til utvikling av sosiale ferdigheter, læring og glede. Det er derfor nødvendig å sørge for økt rekruttering av utdannede førskolelærere og andre medarbeidere med relevant fagkompetanse, samtidig som alle ansatte får gode muligheter for etter- og videreutdanning.

Barn er ulike og familier har ulike behov. Derfor mener vi at barnehagetilbudet bør være fleksibelt og mangfoldig når det gjelder innhold og åpningstider, samtidig som det må være begrensninger i det enkelte barns oppholdstid.

Språk er nøkkelen til like muligheter i skolen og samfunnet. Venstre vil la læring og språkutvikling få en større plass i barnehagene. Vi ser det som viktig at barnehagene har god tilgang til spesialpedagogisk kompetanse og at det er mulighet for å gi gratis kjernetid til barn med behov for ekstra norskopplæring.

Venstre vil:

- Sikre full barnehagedekning, også for barn født etter 1. september, gjennom to årlige opptak.
- Ha rekrutteringskampanjer og opptrappingsplaner for å sikre nok pedagogisk personell i barnehagen. Minst 50 prosent av de ansatte skal ha relevant utdanning.
- Opprette et kvalifiseringsprogram for ufaglærte i barnehagene.
- Gi kommunene ansvar for å fastsette og differensiere barnehageprisene gjennom å avvike maksprisordningen.
- Gi gratis kjernetid til barn som har behov for ekstra norskopplæring.
- Åpne for mer fleksible åpningstider i barnehagene.
- At den enkelte barnehage skal ha frihet til å utvikle sin egenart og pedagogiske profil.
- Likestille offentlige og private eiere av barnehager når det gjelder faglige krav og offentlig finansiering.

1.2 Grunnskolen og videregående opplæring

Venstre ønsker en skole for kunnskap og like muligheter. En liberal skolepolitikk legger til grunn at ingen elever er like, samtidig som vi har ambisjoner for hver eneste elev. Vi vil gi skolene stor frihet til å legge til rette undervisningen slik at alle elever får den samme muligheten til å utnytte sine evner uavhengig av bosted og sosial og kulturell bakgrunn.

I dag bruker læreren mye tid på oppgaver som ikke er pedagogisk arbeid. Venstre vil ha en gjennomgang av lærernes arbeidssituasjon for å sikre at tiden på skolen i størst mulig grad skal brukes til undervisning.

Venstre vil styrke de grunnleggende ferdighetene - lesing, skriving, regning, digital kompetanse og å uttrykke seg muntlig – i skolen. Samtidig skal det være rom for praktiske og estetiske fag og en tydelig vektlegging av skolen som en sosial arena der barn får muligheter til personlig utvikling og dannelses. Venstre vil sette krav til minstestandarder for digitale

verktøy og sikre at lærere og skoleledere gis nødvendig kompetanse. I tillegg trengs et rikt utvalg av digitale læringsressurser.

Elever har krav på et godt inneliv. Venstre mener staten må bidra økonomisk til at fylker og kommuner kan klare det løftet som bygging og rehabilitering av skolebygg representerer.

Venstre vil:

- Legge til rette for at skolen i større grad får muligheten til å drive forsøksvirksomhet, for på denne måten å bidra til pedagogisk utvikling.
- Gi skolene frihet til å lage egne valgfag tilpasset elevenes ønsker og behov.
- Sikre elever på ungdomstrinnet større muligheter til å følge fag i videregående skole og elever i videregående skole større muligheter til å følge undervisning på høyere nivå.
- Likestille moms på digitale læremidler med moms på skolebøker.
- Styrke innsatsen for at alle barn i skolen lærer å svømme så tidlig som mulig.
- Videreføre rentekompensasjonen for oppgradering av offentlig skolebygg og utvide den til også å gjelde friskoler.
- Stimulere til mer bruk av offentlig-privat samarbeid ved bygging av nye skoleanlegg.

1.2.1 Læreren

Venstre vil ha en god og attraktiv lærerutdanning som bidrar til økt rekruttering til yrket. Det er viktig at utdanningen er relevant for de oppgaver og utfordringer som en nyutdannet lærer møter i skolen. I tillegg til å gi solid faglig kompetanse, må utdanningsinstitusjonene også gi lærerstudentene god innsikt i ulike hjelpemidler som i dag brukes i skolen, som digitale verktøy og nasjonale prøver.

Venstre vil opprettholde en differensiert grunnskolelærerutdanning, rettet mot 1. til 7. trinn og 5. til 10. trinn. Det er et behov for å heve kvaliteten på den praktisk-pedagogiske utdanningen (PPU), både den ettårige og den integrerte lærerutdanningen for 8.-13. trinn. Venstre vil at PPU-utdanningen i hovedsak skal forbeholdes studenter som har avsluttet mastergrad.

Dyktige og motiverte lærere er nøkkelen til en god skole. Venstre vil gi lærere både rett og plikt til å fornye og videreutvikle sin fag- og yrkeskompetanse. Vi vil derfor ha et kraftig løft i ordningen som gir alle lærere mulighet til å gjennomføre en formell videreutdanning. Vi vil også gjøre det økonomisk attraktivt for mastergradsutdannede å jobbe som lærer ved å redusere studiegjeld eller etablere en særskilt stipendordning.

Venstre vil:

- Igangsette en full gjennomgang av lærernes arbeidssituasjon for å redusere skolebyråkratiet.
- Videreføre nasjonale rekrutteringsplaner for å sikre mange nok lærere.
- Innføre fagkrav i alle enkeltfag for å undervise; fra og med ungdomstrinnet skal alle nytilsatte lærere ha 60 studiepoeng eller tilsvarende realkompetanse i faget de underviser i.
- Øke opptakskravene på grunnskolelærerutdanningen ved å ha krav om karakteren 4 eller bedre i norsk og matematikk, for å sikre at alle lærerstudenter har tilstrekkelig kompetanse i de grunnleggende ferdighetene.
- Utvide grunnskolelærerutdanningen til en femårig mastergrad slik at det blir rom for mer praksis og mer faglig fordypning.
- Bygge ut ordningen med systematisk videreutdanning for lærere ansatt i grunnskole og videregående skole.
- Innføre en sertifiseringsordning for lærere i samråd med berørte parter i skolesektoren, som skal sees i sammenheng med rett og plikt til kompetanseheving.
- Sikre at alle nytilsatte lærere omfattes av en veiledningsordning.
- Sikre at nyutdannede lærere har digital kompetanse til å bruke IKT pedagogisk i læringsarbeidet.
- Innføre målrettede seniortiltak, for eksempel bonuser eller redusert arbeidstid, for å beholde verdifull kompetanse i skolen.
- Innføre systematisk evaluering av undervisningen slik at lærere kan få tilbakemelding på sitt arbeid.
- Opprette flere studieplasser og heve kvaliteten ved praktisk-pedagogisk utdanning slik at flere studenter med høy fagkompetanse får muligheten til å bli lærere.
- Kreve at rektor og øvrig ledelse gjennomgår egen utdanning i skoleledelse.

1.2.2 Vurdering og kartlegging

Gode rutiner for vurdering og kartlegging er viktig for å tilpasse opplæringen til hver enkelt elev og for å utvikle skolen som kunnskapsinstitusjon. Venstre vil at nasjonale prøver og tester først og fremst skal brukes til å sette mål for opplæringen, og disse må følges opp i lærernes arbeid med å tilpasse opplæringen. Kartlegging av elevens kunnskaper og ferdigheter i første klasse, ved overgang mellom barnetrinn og ungdomstrinn samt ved oppstart i videregående skole, er nødvendig for at skolen skal få muligheten til å gi elevene relevant oppfølging. Det er avgjørende at skoleledere og lærere har innsikt i hvordan nasjonale prøver og tilsvarende tester skal tolkes og brukes i det pedagogiske arbeidet. Venstre mener det er riktig å ha åpenhet om resultatene på disse prøvene.

Venstre vil videreutvikle arbeidet med «vurdering for læring» på alle trinn i grunnskolen og videregående opplæring. Gjennom dette vil elever og lærere bli bevisst på elevens progresjon, styrker og svakheter. Derfor ønsker ikke Venstre karakterer fra barnetrinnet.

Venstre vil:

- Bruke resultatene fra nasjonale prøver til å kartlegge elevenes forutsetninger og behov for tilrettelagt opplæring
- Fortsette å videreutvikle de nasjonale kartleggingsprøvene som et verktøy for å gi tilpasset opplæring.
- Ha åpenhet om resultatet av nasjonale prøver på en måte som gjør at skolens resultater og utvikling ses i en større sammenheng.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmene Borsch, Veivåg, Nesheim, Kjenseth, Heggelid-Rugaas og Rotevatn ønsker å erstatte siste avsnitt med følgende tekst og kulepunkt:

Dersom det er kommuner som ønsker at skolene skal benytte karakterer fra 7. trinn vil Venstre åpne for dette.

- Åpne for karakter fra 7. årstrinn.

1.2.3 Språkopplæring

Venstre vil stille krav til bredde i språkkunnskapene hos alle. Vi vil innføre et obligatorisk fremmedspråk i tillegg til engelsk fra 5. trinn og gjøre det enklere for elever som har et fremmedspråk som morsmål å få formell opplæring i dette språket som et valgfag.

Sidemålsopplæring skal fortsatt være en viktig del av norskfaget. Elevene må møte bredden i det norske språket gjennom hele skolegangen, og begge målformer må brukes i andre fag enn norsk. Vi må ta utfordringene knyttet til nynorsk som hovedmål på alvor, slik at elevene får et kvalitativt godt tilbud og en opplæring som gjør at nynorsk blir et reelt alternativ for de som ønsker det.

Venstre vil:

- Innføre obligatorisk 2. fremmedspråk fra femte trinn.
- Gi større muligheter for at elever med et fremmedspråk som morsmål kan få formell opplæring i dette som en del av språkopplæringen i skolen.
- Sikre en bred og god opplæring i begge målformer i skolen, og vurdere tiltak som kan bedre vurderingsordningen i norskfaget uten at det skal føre til en nedprioritering av arbeidet med sidemål.

1.2.4 Frafall og tilpasset opplæring

Frafall i skolen er en av de store utfordringene Norge står overfor. Mange av dem som faller fra vil erfaringsmessig være overrepresentert blant arbeidsledige og uføre. Venstre har som mål å øke andelen som fullfører videregående opplæring fra 70% til *minst* 90%.

Elevene må følges tett opp, særlig i de første skoleårene. Skolene har et ansvar for å tilby den spesialpedagogiske kompetansen som er nødvendig for å hjelpe elever som trenger ulike former for tilpasset opplæring. Venstre vil sette inn

støttetiltak mye raskere enn i dag. Prosessen med utredning, vedtak og utforming av tilbud må avbyråkratiseres og forenkles. Venstre vil myke opp opplæringsloven for å muliggjøre reell tilpasset undervisning og gode, lokale løsninger. Det inkluderer behovet for å gi spesialundervisning i egne klasser eller ved egne skoler når elever eller foresatte ønsker det.

Mange elever slutter på skolen på grunn av faktorer som har lite med skolen å gjøre, slik som psykisk sykdom, rusproblemer, vanskelige hjemmeforhold eller graviditet. Det er derfor viktig at skolene har gode støttetjenester for elever som trenger annen type hjelp og støtte enn det læreren kan gi.

Venstre vil:

- Legge til rette for en mer praktisk opplæring i ungdomsskolen, blant annet gjennom praksisretting av undervisningsfagene og lokal frihet til å etablere valgfag.
- Etablere rådgiverteam med kompetanse innen spesialpedagogikk, psykologi og yrkesveiledning på alle skoler.
- Ha flere lærere med spesialpedagogisk kompetanse på hver skole.
- Styrke skolehelsetjenesten gjennom en opptrappingsplan med 1000 nye helsesøstre.
- Igangsette en særskilt satsing på forbedret koordinering mellom barnevern, helsetjeneste og skole rundt den enkelte elev som trenger støtte.
- Stramme inn på muligheten for å begynne på påbygning til generell studiekompetanse før fullført fagopplæring, for dermed å øke gjennomføringsgraden.
- Gi muligheten til å ta opp igjen fag fra ungdomsskolen.
- Sikre at statlige spesialskoler for sanseapgrupper beholdes dersom dette er nødvendig for å opprettholde kvaliteten.
- Øke bruken av praksisbrev og lære kandidatordningen for en mer skreddersydd videregående opplæring.
- Sikre statlige støtte til Arbeidsinstitutt-modellen (AIB) og på sikt utvide AI til å bli et tilbud for ungdomselever i alle fylker.
- Utvikle opplegget med «alternativ Vg3 i skole» for elever uten lærlingplass i samarbeid med næringslivet.

1.2.5 Videregående opplæring

Venstre vil gjøre yrkesopplæringen mer attraktiv. Det er nødvendig med en rekke tiltak: Forsterket rådgivning i ungdomsskolen, tilrettelegging for at flere ungdommer kan få et realistisk møte med arbeidslivet, stimulere arbeidslivet til å ta inn flere lærlinger og lære kandidater, samt sørge for at en yrkesfaglig utdanning gir studiekompetanse til flere studier. Venstre vil også gi elevene et undervisningsopplegg som er mer relevant for den yrkesutdanningen de har valgt.

Venstre vil vurdere struktur og innhold i samtlige studieprogrammer basert på erfaringene høstet gjennom Kunnskapsløftet. Grunnmodellen i de yrkesfaglige utdanningsprogrammene med to år på skole og to år i lære kan fungere godt for mange elever og i mange yrkesretninger, men det fungerer ikke for alle. Venstre vil derfor gjennomføre en evaluering av om 2+2-modellen egner seg for alle utdanningsprogram.

Venstre vil:

- Evaluere «2+2-modellen» og oppdelingen av utdanningsprogram og programområder på Vg1 og Vg2.
- Utvikle undervisningsopplegg med mer yrkesretting og relevans i alle fag.
- Stimulere skolen og næringslivet til å inngå forpliktende samarbeidsavtaler om yrkesopplæring.
- Gjøre det mulig for eleven å starte ute i bedrift og ta teorien på et senere tidspunkt.
- Fjerne arbeidsgiveravgiften for lærlinger, og øke lærlingtilskuddet.
- Etablere flere lære plasser i staten.
- Skape et bedre regelverk rundt utlysning av anbud, slik at det kommer tydelig frem at bedrifter som har tatt inn lærlinger vil kunne ha et fortrinn.
- Forenkle og øke bruken av praksisbrev.
- Innføre behovsprøvd utstyrsstipend i videregående skole.
- Innføre lektor II-stillinger der man kan ha stilling i næringslivet og i skolen samtidig.
- Gi borteboende elever på videregående opplæring mulighet til å ha fastlege på både skolested og hjemsted.

1.2.6 En helhetlig skoledag

Venstre vil ikke ha en heldagsskole. Venstre prioriterer tiltak som bidrar til å heve kvaliteten på opplæringen fremfor økt timetall per uke. Flere timer ikke er ensbetydende med økt læring, og det er allerede stor mangel på faglærte lærere i skolen.

Skolefritidsordningen (SFO) skal fortsatt være et frivillig tilbud, ikke en obligatorisk del av skoledagen. Venstre mener at kommunene må ha frihet til å organisere SFO. Venstre vil differensiere prisene på SFO, slik at de med høy inntekt betaler mer enn de med lav inntekt.

Evalueringer av den lovfestede ordningen med leksehjelp mellom 1.-4. trinn har vist at det er et lite målrettet tiltak hvis man vil hjelpe de elevene som trenger det mest. Venstre vil at midlene til denne ordningen skal overføres til frie midler til skolen.

Venstre vil:

- Ha differensierte satser i SFO.
- Avskaffe den lovfestede leksehjelpen fra 1-4 trinn og gi skolene frihet til å utforme tilbudet slik de ønsker og til de elevene som trenger det mest.

1.2.7 Friskoler

For Venstre representerer friskolene et viktig supplement til den offentlige skolen. Friskoler kan bidra med nytenkning og gir nye erfaringer om pedagogikk og organisasjonsformer. Samtidig gir de økt valgfrihet. Ved godkjenning av friskoler skal livssyn, alternativ pedagogikk eller kvalitet legges til grunn.

Friskoler skal være tilgjengelig uavhengig av foreldrenes økonomi. Venstre vil derfor øke den offentlige finansieringen av friskolene. Friskoler skal ikke ha anledning til å generere fortjeneste til eierne gjennom direkte eller indirekte utbytte, og det må settes klare grenser for hvor mye skolepenger den enkelte elev skal betale.

Venstre vil:

- Tillate etablering av friskoler uten religiøst eller alternativt pedagogisk grunnlag.
- Øke den offentlige finansieringen av friskoler til 90 %, samt dekning av kapitalkostnader.
- Etablere et regelverk som ikke gir anledning til å ta ut direkte eller indirekte utbytte fra friskoler som har offentlig finansiering, og som gir fylker og kommuner kontroll med etableringen av antall nye skoleplasser.
- Fjerne ordningen om at friskoler mister den statlige støtten til en elev dersom vedkommende er syk mer enn 20 dager utover de fastsatte sykedagene.

1.3 Livslang læring

Venstres mål er at færre mennesker blir stående utenfor arbeidslivet fordi de mangler grunnleggende utdanning, eller fordi de ikke får muligheter til å omstille seg til nye arbeidsoppgaver. Venstre har et bredt kunnskapssyn, og vil legge godt til rette for læring både i offentlig, privat og frivillig sektor. Ulike tilbud må både synliggjøres og samordnes bedre enn i dag, og Venstre vil derfor ha en full gjennomgang av voksenopplæringstilbudet.

Mange som får opphold i Norge som asylsøkere eller av andre årsaker, har problemer med å få arbeid fordi de mangler norskkunnskaper eller relevant utdanning. Venstre vil ha et tettere samarbeid mellom alle aktører når det gjelder introduksjonsprogrammet, kvalifiseringsprogrammet, arbeidstreningstiltak, organisering av praksisplasser og voksenopplæring som fører frem til eksamen. Forsøkene med å kombinere grunnleggende norskopplæring med yrkesutdanning i helsefag bør utvides til også å gjelde andre yrkesfag.

Det er utviklet et bredt fagskoletilbud i privat sektor. For Venstre er det naturlig at fylker og kommuner søker samarbeid om slike utdanninger fremfor å utvikle parallelle tilbud ved egne skoler. Bransjeskolene må likestilles med øvrige fagskoler når det gjelder kompetanse. Folkehøgskoler og studieforbund er viktige supplement til det øvrige skolevesenet. De står i en demokratisk folkeopplysningsstradisjon som bidrar til dannelse, personlig utvikling og nye perspektiver på viktige samfunnsområder.

Venstre vil:

- Støtte desentraliserte utdanningsopplegg fra universitetene som har som formål å gi et distrikt eller en hjørnesteinsbedrift flere fagfolk.
- Styrke satsningen på fjernundervisning og desentralisert undervisning.
- Bygge ut fagskoletilbudet slik at det åpnes muligheter for formell videreutdanning i flere yrkesfag, gjennom et utvidet samarbeid mellom offentlig og privat sektor.
- Utvikle fleksible overganger mellom fagskole og høyere utdanning.
- Likebehandle tekniske og helse- og sosialfaglige fagskoler.
- Sikre et opplæringstilbud for alle som faller utenfor det ordinære arbeidslivet, herunder også asylsøkere.
- Forenkle godkjenningen av kompetanse fra andre land.
- Gjøre det mulig for folkehøgskoler å videreutvikle skoleslaget innenfor forutsigbare rammer.
- Styrke opplæringen til analfabeter gjennom økt statlig tilskudd.
- Fjerne aldersgrensen for retten til videregående opplæring.
- Gi tilskudd til voksenopplæring i svømming.

2. FORSKNING OG HØYERE UTDANNING

Kunnskap og kompetanse er det viktigste grunnlaget for demokrati, verdiskaping og velferd. Forskning er en forutsetning for ny kunnskap og kritisk tenkning. Venstres mål er et utdanningssystem i verdensklasse, utformet for å sikre behovet til et fremtidig velferdssamfunn. Dette krever høy grad av internasjonalt samarbeid både innen forskning og studier.

Opptrappingen av de økonomiske ressursene til forskning og høyere utdanning må være forpliktende og langsiktig. Venstre prioriterer å øke den norske forskningsinnsatsen til 3 prosent av bruttonasjonalprodukt (BNP) innen 2020 og å sikre solide grunnbevilgninger til universiteter og høyskoler.

Forskning foregår ikke bare ved universiteter og høyskoler. Også forskningsinstituttene og næringslivet er en viktig del av norsk forskning. Derfor er det viktig å satse på hele spekteret av institusjoner og samtidig legge til rette for økt samspill mellom de forskjellige aktørene, både offentlige og private.

2.1 Forsknings- og utdanningsinstitusjonene

Venstre vil ha flere ledende, internasjonaliserte og mangfoldige forsknings- og utdanningsmiljøer som skal være representert blant de fremste i verden. Det krever en betydelig økning i bevilgningene til forskning og høyere utdanning, og en avklaring av hvordan fremtidens utdanningssektor i Norge skal se ut. Venstre vil ha en særskilt økonomisk satsing på miljøer som er – eller har potensial til å bli – verdensledende innenfor sine fagfelt.

Antall universiteter har økt, og flere høyskoler har signalisert ønske om å oppnå universitetsstatus. Venstre har som utgangspunkt at det ikke skal godkjennes flere universiteter i Norge før man har utarbeidet en helhetlig strategi for hvordan fremtidens utdanningssektor i Norge skal se ut. Det må fortsatt stilles strenge krav til institusjoner som ønsker å oppnå universitetsstatus. Institusjonene må tydeliggjøre sin faglige profil og gjennom dette spisse sine fagmiljø for å skape en reell arbeidsdeling og konsentrasjon i sektoren.

Den frie forskningen er de høyere forskningsinstitusjonenes fremste fortrinn i rekrutteringen av de beste forskerne fra inn- og utland. For å være relevante internasjonalt må forskere våge å gå i nye, uprøvde retninger og bruke tiden på forskning, veiledning og undervisning fremfor administrasjon. Forskningsinnsatsen må i størst mulig grad kanaliseres gjennom frie bevilgninger til institusjonene og gjennom nasjonale forskningsprogrammer. De nasjonale forskningsprogrammene må være mest mulig åpne.

Venstre vil:

- Opprette en offentlig kvalitetsportal, der institusjonenes resultater gjøres åpent tilgjengelig.
- Styrke forskningen gjennom økte basisbevilgninger til universiteter, høyskoler og forskningsinstitutter.
- Åpne opp den resultatbaserte omfordelingen (RBO), slik at institusjonene blir økonomisk belønnet for en større bredde av forskningsinnsatsen og for samarbeidsprosjekter.
- Opprette et nytt forskningsfond.
- Utarbeide forpliktende opptrappingsplaner for rekrutteringsstillinger i FoU-sektoren, som stipendiater og postdoktorer.
- Øke bevilgningene til oppgradering og nyanskaffelser av forskningsmessig infrastruktur, vitenskapelig utstyr og til vedlikehold av bygningsmasse.
- Videreutvikle Sentre for fremragende forskning og opprette flere Sentre for fremragende utdanning.
- Etablere en ordning med kvalifiseringsstøtte for forskningsinstitutter som søker statlig basisfinansiering.
- Gi den enkelte utdanningsinstitusjon frihet til selv å velge styringsform.
- Sikre de private institusjonene gode nok rammevilkår til å være reelle alternativer for studenter og forskere.
- Etablere en tilskuddsordning for statlige tilskudd til infrastruktur i private høyskoler (husleietilskudd).
- Bygge Veksthuset i tilknytning til Naturhistorisk museum på Tøyen.

2.2 Næringsrettet forskning

Norges økonomiske vekst avhenger av vår evne til å omsette kunnskap til ny virksomhet. Venstre vil stimulere til mer nyskaping og kunnskapsoverføring mellom forskning og næringsliv. Fra grunnforskning, anvendt forskning og utvikling kommer det nye ideer som kan gi grunnlag for nye bedrifter.

For Venstre er det viktig at ikke all forskning i næringslivet blir tvunget innom de store FoU-institusjonene. Bedrifter må inspireres til å satse mer på egen forskning og utvikling.

Norske bedrifter og forskningsmiljøer opererer i et internasjonalt miljø. Det er derfor viktig å legge til rette for utenlandsk kompetanse, investeringer og næringsutvikling i Norge. Samtidig må norske forskere stimuleres til internasjonal deltakelse. Slik kan vi mest effektivt skape lønnsomme, fremtidsrettede bedrifter i Norge og bidra til teknologiutvikling.

Venstre vil:

- Styrke SkatteFUNN-ordningen for å stimulere næringslivets forsknings- og utviklingsinnsats.
- Gjenninnføre og utvide gaveforsterkningsordningen for private og ideelle gaver til forskning.
- Videreutvikle SFI-ene (Senter for forskningsbasert innovasjon) og NCE-ene (Norwegian Center for Expertise) for å styrke nyskappings- og næringsperspektivene i norsk forskning, samt etablere Global Centers of Expertise.
- Styrke de høyere utdanningsinstitusjonenes strategier for å utøve eierskap til forskningsresultater og drive åpen forskningsformidling.
- Forbedre ordningene for utenlandske akademikere som vil forske i Norge og for norske forskere som vil arbeide i utlandet.
- Styrke satsingen på ordningen med nærings-PhD.
- Styrke den næringsrettede forskningen over statsbudsjettet.
- Øke budsjetttrammen for BIA-ordningen, samt styrke satsingen på forsknings- og utviklingskontrakter (IFU/OFU).
- Gi bedrifter større adgang til direkte fradragføring for FoU.

Se også ➡ 6.1 Innovasjon og nye bedrifter

2.3 Studiekvalitet og studentvelferd

Utdanningsinstitusjonene skal tilby undervisning av høy kvalitet. Den skal være forskningsbasert, og det må stilles krav til pedagogisk kompetanse og fagkompetanse minst tilsvarende avsluttet mastergrad hos alle som underviser. Studentene må tilbys faglig veiledning med klare tilbakemeldinger på alle nivåer i utdanningen.

Venstre vil videreføre gratisprinsippet i høyere utdanning. Verken norske eller utenlandske studenter skal betale skolepenger på statlige universiteter og høyskoler. Studenter som velger privat høyere utdanning, må få en del av lånet til skolepenger som stipend. Dette gjelder særlig der tilsvarende utdanning ikke finnes på offentlige institusjoner.

Studentsamskipnadene, som skal være styrt av studentene selv, skal fortsatt ha det utøvende ansvaret for velferdstilbudet, inkludert studentenes helsetilbud.

Venstre vil:

- Gi ekstra midler til fremragende undervisningsmiljøer for å motivere til økt fokus på undervisning.
- Belønne forskningsmiljøer med særskilt god undervisning gjennom egne incentivordninger og få status som SFU-er (Sentre for fremragende utdanning).
- Revidere Samordna opptak for utdanning blant annet ved å fjerne tilleggspoeng for ikke-studierelatert virksomhet, og ved å la utdanningsinstitusjonene i større grad få lov til å bestemme inntakskriterier og inntakskrav til studiene.
- Bygge 2000 studentboliger årlig med 50 prosent statlig finansiering.
- Fjerne kostnadsrammen for studentboliger og øke tilskuddet til nye boligheter.
- Sørge for at studentboliger blir et eget reguleringsformål i plan- og bygningsloven.
- Prisregulere studiestøtten, og foreslå en innfasing av 11 måneders studiestøtte i løpet av Stortingsperioden.
- Fjerne formuesgrensen og heve taket på hvor mye studenter kan tjene i året uten å miste studiestøtte.
- At studenter som velger privat høyere utdanning skal få en del av lånet til skolepenger som stipend. Dette gjelder særlig der tilsvarende utdanning ikke finnes på offentlige institusjoner.

- Utvide Lånekassens sykelønnsordning til 12 måneder, og la det være mulig å være delvis sykemeldt som student.
- Gi studenter rett til å ha én fastlege på hjemstedet og én på studiestedet.
- Innføre egen lovbestemmelse som regulerer studentenes arbeidsmiljø.
- Gi studenter som følger normert studieløp samme status som arbeidstakere når det gjelder yrkesskedeforsikring.
- At studenter skal forsikres på lik linje med ansatte på sin utdanningsinstitusjon.

2.4 Internasjonalisering

Venstres mål er at norske utdanningsinstitusjoner skal være attraktive for studenter og forskere fra hele verden, og at utdanning i utlandet er attraktivt for norske studenter. Studier og forskning på institusjoner i andre deler av verden gir bredere perspektiver i fagdebatter, økt faglig utbytte for den enkelte og for institusjonen, bedre språkkompetanse i befolkningen og økt forståelse for det globale samfunnet – både hjemme og ute.

Bedre finansiering av studier utenlands vil gi norske utdanningsinstitusjoner reell konkurranse og tvinge fram bedre kvalitet. Det må legges bedre til rette for at norske studenter skal kunne ta hele grader i utlandet. Venstre vil dessuten øke innslaget av internasjonalisering i finansieringssystemet til universitetene og høyskolene.

Ordningen med kvotestudenter, som tilbyr studenter fra utviklingsland utdanning ved norske institusjoner med støtte fra Lånekassen, fungerer veldig godt. Venstre ønsker å utvide denne ordningen ved å etablere flere kvoteplasser.

Venstre vil:

- Innføre studiestøtte til førsteåret på høyere utdanning i USA og i ikke-vestlige land.
- Likestille stipendandelen til studenter som tar utdanning i utlandet på bachelorgradsnivå med dagens ordning for mastergrads- og delgradsstudenter.
- Øke muligheten til å ta språkstudier for å kunne gjennomføre et studium i utlandet, fra ett til to semestre.
- Endre finansieringssystemet for universiteter og høyskoler slik at det gis uttelling for semestre avgitt ved institusjoner i utlandet.
- Inkludere nettutdanning i Lånekassens støtteordninger for utenlandske skoler.

3. KLIMA OG ENERGI

Global oppvarming er den største trusselen menneskeheten står overfor. Klimatiltak er en billig forsikring for å redusere skader som følge av global oppvarming i fremtiden. Det er økonomisk og teknologisk mulig å redusere klimautslippene raskt, men det krever politisk vilje, handlekraft og nytenkning. Venstre vil at Norge skal gå fra å være en stor eksportør av fossil energi til å bli en fornybar nasjon. Derfor skal den totale utvinningen av olje og gass ikke øke, men over tid reduseres.

Venstres mål er å gjøre Norge til en ledende nasjon på fornybar energi og klimateknologi. Venstre vil utnytte muligheten som ligger i grønn innovasjon og fornyelse, og bygge fremtidens nye og konkurransedyktige næringsliv. Klimaforliket i Stortinget er bare en forsiktig start på dette arbeidet. Venstre legger FNs anbefalinger om at rike land må kutte 25-40 prosent av sine klimagassutslipp innen 2020, til grunn i klimapolitikken. Norge må derfor ha som mål å redusere CO₂-utslippene med 40 prosent i Norge innen 2020 gjennom kutt i ikke-kvotepliktig sektor og gjennom oppkjøp og sletting av EU-kvoter. Venstre vil innføre en klimalov for å sikre at våre klimamål blir nådd. Venstre vil at prinsippet om at forurensere betaler skal være førende.

Det europeiske kvotemarkedet er det viktigste tiltaket for å redusere utslipp fra industrien og offshorenæringen. Etter finanskrisen er det et overskudd av kvoter i dette markedet. Venstre vil derfor stramme opp kvotemarkedet gjennom å slette kvoter og arbeide for et lavere kvotetak i EU. Grønne avgifter som gir en pris på CO₂ er det viktigste virkemiddelet for utslipp som ikke er omfattet av kvotemarkedet. Vi vil derfor øke CO₂-avgiften, samtidig som vi vil innføre gode støtteordninger som letter omstillingen for samfunnet.

Fakta: Kvote-markedet

Kvoter er betegnelsen på fritt omsettelige tillatelser til utslipp av klimagasser. Én kvote tilsvarer utslipp av ett tonn karbondioksid (CO₂). EU har et eget kvotesystem, ETS, der det er satt et tak på antall kvoter. I tillegg finnes den grønne utviklingsmekanismen, CDM, der det ikke er satt et tak på antall kvoter, og der klimaeffekten av kvotene er blitt kritisert av blant annet Riksrevisjonen.

Se også ➡ 7.4 Fra rød til grønn skatt.

3.1 Fornybar energi

Omlegging fra fossil til fornybar energi er nøkkelen i kampen mot global oppvarming. Potensialet for fornybar energiproduksjon i Norge er enormt stort. Venstre vil gjøre Norge til en ledende aktør innen grønn energi. Vi vil erstatte fossil energi med ny, fornybar energi i transport-, kraftproduksjons- og oppvarmingssektoren. Ved å øke produksjonen av fornybar kraft i Norge kan vi hjelpe andre land til å raskere utvikle kraftverk basert på fossile energikilder. Derfor vil Venstre utvikle en strategi for hvordan Norge kan bli en svingprodusent (grønt batteri) av fornybar energi til Europa, og ha klare vedtak om hvordan ny, fornybar energi kan erstatte fossil energi.

Grønne sertifikater vil bidra til en betydelig økning av produksjonen av fornybar energi i Norge frem mot 2020, hovedsakelig vindkraft og vannkraft. Dette markedet må suppleres med forsknings- og utviklingsprosjekter og demonstrasjonsprosjekter rettet mot mer umodne teknologier. Vi trenger en mer effektiv og miljøvennlig konsesjonsprosess for de nye kraftverkene, og Venstre vil ha rammevilkår som gjør utvikling av umodne fornybarteknologier mer lønnsomt.

Ny fornybar energi krever en mer robust kraftinfrastruktur, og Venstre mener utbedring og utvikling av strømmettet skal ha prioritet i neste stortingsperiode.

Venstre vil:

- Behandle norske fornybare energiresurser som en verdifull handelsvare, nasjonalt og internasjonalt, på lik linje med norske olje- og gassressurser.
- Utarbeide en energimelding for en helhetlig og bærekraftig energipolitikk som sikrer hensyn til klima, forsyningssikkerhet og verdiskaping.

- Sørge for at norske vannmagasiner i større grad benyttes som balansereseerve for vind- og solkraft i Norge og Europa.
- Utvikle mulighetene for pumpekraftverk der forholdene ligger til rette for det.
- Bygge og planlegge flere utenlandskabler, som kan utvikles, finansieres, bygges og/eller eies av andre enn systemoperatøren Statnett.
- At linjeføring på land gjøres på en skånsom måte og at det settes av tilstrekkelige midler til å unngå konflikter med naturvern hensyn og reiseliv.
- Videreføre det grønne sertifikatsystemet, og få på plass økt saksbehandlingskapasitet slik at mini-, mikro og småkraftverksøknader behandles raskere og miljøhensyn ivaretas bedre.
- Sørge for at ordningen med fylkesvise vindkraft- og småkraftplaner forsterkes og forbedres.
- Øke satsingen på pilotanlegg innen fornybar energiproduksjon, slik som havvindmøller, saltkraft, tidevannsenergi og bølgekraft.
- Utarbeide en samlet plan for havvind.
- Opprette et nasjonalt verdiskapingsprogram for utvikling av marine fornybare energikilder.
- Revidere de gamle konsesjonsvilkårene for kraftanlegg, slik at vilkårene blir i tråd med den nye vannforskriften.
- Stimulere til færre og mer robuste netteiere for å sikre nødvendige oppgraderinger og nyinvesteringer og øke energieffektiviteten i strømmettet.
- Stimulere til at vannkraftverk skifter til nye turbiner og ny teknologi slik at naturhensyn bedre ivaretas.
- Innføre et naturressursskatteregime for vindkraft på lik linje med det man har for vannkraft, slik at kommunene sitter igjen med større andel av inntektene fra næringen.
- Gi fornybar energiproduksjon like avskrivningsregler som i Sverige.
- Beholde hjemfallsretten.
- Bruke statens posisjon som storforbruker, storinnkjøper og storeier til å løfte fram en raskest mulig innfasing av teknologi som kutter CO₂-utslipp.

Fakta: Grønne sertifikater

Grønne sertifikater er en markedsbasert støtteordning for utbygging av fornybar energi. Ordningen pålegger strømlleverandører å kjøpe el-sertifikater. Disse sertifikatene utstedes av Norges vassdrags- og energidirektorat som i sin tur gir dem til selskap som har rettskraftige konsesjoner på å bygge fornybar energi. Slik skapes det en etterspørsel for utslippsfri energi i strømmarkedet. I avtalen med Sverige er det satt en målsetning om å bygge ut til sammen 26,4 TWh innen 2020, hvor Norge har ansvaret for å finansiere halvparten.

3.2 Energieffektivisering

For å redusere utslipp av klimagasser og for å sikre fremtidig energiforsyning, må energien vi bruker benyttes mer effektivt. Venstre vil ha betydelig mer ambisiøse mål for energieffektivisering i nye bygg og for eksisterende bygningsmasse, enn det vi har i dag.

Byggetekniske krav kombinert med skattefradrag for miljøinvesteringer er effektivt for å oppnå energisparing i husholdninger. Venstre vil øke offentlige støtteordninger for forskning og utvikling innen energibruk, og gjøre det lønnsomt for folk å investere i energisparing og klimavennlige løsninger. Nye bygninger skal kreve lite oppvarming og skal være fleksible for ulike oppvarmingsløsninger. Venstre vil satse på utbygging av pluss hus – bygninger som genererer mer enn de bruker, og i perioder kan produsere et energioverskudd som kan tilføres kraftnettet – og gjøre det enkelt å selge overskuddsenergi fra eget hus eller mikrokraftverk til kraftnettet.

Venstre vil:

- Innføre skattefradrag for energisparende tiltak i egen bolig.
- Forby fossil oppvarming fra 2020, og fase ut fossil oppvarming i offentlige bygg innen 2018.
- Øke støtteordningene og bruke Enova som aktør for å ta ut energisparepotensialet i industrien og større utbyggingsprosjekter.
- Sikre implementering av smarte strømmålere og videre utvikling av fleksible energisystemer (smartgrids).
- Forenkle prosedyrer for offentlig saksbehandling av etablering av små private anlegg for miljøvennlig energiproduksjon.
- La Enova gi støtte til utbygging av pluss hus i alle størrelser.

- Lage en nettoprodusentordning hvor små strømprodusenter motregner produksjon mot eget forbruk.
- Stille strengere krav til energibruk og fleksible oppvarmingsløsninger ved større rehabiliteringer.
- Opprette et tilbud om energisjekk av boligbygg.
- At offentlige nybygg skal ha lavere energiforbruk enn de til enhver tid gjeldende energikrav.

3.3 Olje og gass

Petroleumssektoren står for nesten en tredjedel av norske CO₂-utslipp. Skal vi begrense den globale temperaturøkningen til 2 grader, er det en forutsetning at utvinning og forbrenning av fossile ressurser flater ut og på sikt synker.

Petroleumspolitikken må derfor innrettes slik at den er forenlig med en vellykket klimapolitikk. Klimapolitiske hensyn må inngå som en del av beslutningsgrunnlaget når nye petroleumsprosjekter planlegges.

Venstre vil:

- At Norge tar sitt ansvar for redusert utvinning og bruk av fossil energi.
- Gi permanent vern av spesielt sårbare områder, inkludert Svalbard, Jan Mayen, Lofoten, Vesterålen og Senja, Skagerak, Møresokkelen og kystnære områder av Finnmark.
- Tilbakeføre TFO-ordningen slik den opprinnelig var ment.
- Sette krav om elektrifisering ved nye utbygginger eller store ombygginger på norsk sokkel.
- Avvikle statseide bedrifters involvering i oljesandprosjekter.
- Gjennomgå petroleumsskatten med sikte på å gjøre skatteregimet mer miljøriktig.

Fakta: TFO-ordningen

Tildeling i forhåndsdefinerte områder er den årlige konsesjonsrunden for olje- og gassektoren i modne områder. TFO-ordningen har fått kritikk for å være langt mer omfattende en opprinnelig tenkt, og miljøinteressene ivaretas ikke på en tilfredsstillende måte.

Se også ➡ 6.5 Olje og gass

3.4 En moderne industripolitikk

Norge har alle forutsetninger for å videreutvikle seg som industrinasjon. Lange tradisjoner, kunnskap og tilgang på fornybar energi gir oss et godt grunnlag for å sikre fremtidig konkurransekraft.

Det viktigste verktøyet for å redusere klimagassutslipp i industrien er det europeiske kvotemarkedet. Venstre vil derfor inkludere flest mulig bedrifter i denne ordningen. I tillegg må Norge slette sine kvotereserver for å redusere klimagassutslippene, øke kvoteprisen og bidra til å nå de norske klimamålsetningene. Samtidig må vi sørge for at industrien omstiller seg og utvikler klimavennlige produksjonsmetoder, som gjør dem konkurransedyktige i et nullutslippssamfunn.

Venstre vil:

- Realisere to fullskala demonstrasjonsanlegg for CO₂-fangst, ett i industrien og ett på kraftverk.
- Sette krav om CO₂-fangst og lagring (CCS) fra dag én ved nye konsesjoner til gasskraftverk.
- Øke støtten til CO₂-fangst gjennom en styrking av forskningsprogrammet CLIMIT.
- Trappe opp klimateknologifondet, og sikre at den årlige fondsavkastningen er basert på minst 4 prosent rente.
- Utvikle et avtalebasert system der industrien som går inn i forpliktende avtaler om utslippsreduksjoner får støtte til tiltak og teknologiutvikling.
- Opprette et statlig investeringselskap, «Klimatek», som skal investere i klimateknologi, klimagründere og miljøriktig omstilling av eksisterende næringsliv.
- Styrke SkatteFUNN-ordningen, ordningen for støtte til pilotanlegg innenfor miljø og klimateknologi, og øke satsingen på klima og klimarelatert forskning over Norges Forskningsråd og forskningsfondet.

3.5 Transport

Venstre vil at Norge skal utvikle verdens mest miljøvennlige transportsektor. Fremtidig trafikkvekst i og rundt de store byene må tas av jernbane, kollektiv, sykkel og gange. Godstransport må overføres fra vei til sjø og bane. Fossilt drivstoff må erstattes av elektrisitet og andre rene energiformer. Tettsteder og byer må bygges omkring kollektivknutepunktene slik at behovet for å eie og kjøre bil reduseres, og slik at folk kan nyte fleksible, klimavennlige transportløsninger.

Venstre vil:

- Stimulere til videre elektrifisering av veitransporten ved å beholde dagens avgifts-, moms- og bomfritak for el- og hydrogenbiler.
- Fjerne moms på leasing av nullutslippsbiler og batterier.
- Øke bevilgningene til videreutvikling av teknologi for å fremme andre generasjons biodrivstoff.
- Styrke Transnova for økt utbygging av infrastruktur for fornybare drivstoff som elektrisitet, hydrogen og bærekraftig biodrivstoff.
- Opprette flere ladestasjoner for el-biler, og opprette et hurtigladeprosjekt for strekningene mellom de store norske byene.
- Utvide hydrogensatsing slik at Norge kan ligge i front på anvendelse av hydrogen som energibærer i transportsektoren.
- Øke omsetningspåbudet for biodrivstoff til 10 prosent innen 2020.
- Endre engangsavgiften for biler ved å øke CO₂-komponenten på bekostning av vekt og effekt.
- Jobbe for at kollektivtransporten går på klimavennlig drivstoff.
- Fjerne unntak fra CO₂-avgift innen transportsektoren.
- Stille strenge miljøkrav i nye fergekonsesjoner og anbud.
- Redusere utslipp fra skipsfart ved regulering av fart og gjennom strømforsyning fra land.
- Innføre en grønn flyavgift.

Se også ➡ 5. Transport og kommunikasjon

3.6 Landbruk og bioenergi

Bruk av husdyrgjødsel til biogass er det enkelttiltaket som kan få de største utslippsreduksjonene fra jordbruket. Venstre vil utarbeide en nasjonal strategi for produksjon av biogass og øke innsatsen for å utvikle bioenergi basert på skogs- og landbruksavfall. Innen 2020 skal 30 prosent av husdyrgjødsel gå til biogassproduksjon, og fra 2020 skal alle nybygg for storfe og svinehold planlegges og bygges for biogassproduksjon.

Bioenergi er en CO₂-nøytral energikilde og viktig i kampen mot klimaendringene. En kombinasjon av satsing på bioenergi og andre energiformer i landbruket kan gi verdifulle bidrag til inntektene for norske bønder.

Utslippene fra landbruket henger også sammen med hva som produseres. Produksjon av kjøtt og animalske produkter medfører større utslipp enn produksjon av korn, grønnsaker og frukt. Venstre vil stimulere til større produksjon og konsum av vegetabiliske produkter og utvikle den statlige markedsføringen av kjøttprodukter.

Venstre vil:

- Øke investeringsstøtten til bygging av biogassanlegg, både industrielle anlegg og gårdsanlegg.
- Utvikle en bioenergiindustri i Norge gjennom gode støtteordninger i Enova.
- Arbeide for økt bruk av trelast og bioenergi på nasjonalt plan.
- Stimulere til at jordbrukspotensialet i norske jord- og skogbruksarealer blir utnyttet.
- Skape incentiver for at norsk skogbruk drives slik at vi får en optimal binding av CO₂.
- Etablere regelverk for at skog ikke hogges før biologisk hogstmodenaldet.
- Forenkle mulighetene for at bygging av biovarmeanlegg som tilleggsnæring på landbrukseiendommer kan finansieres med tømmerkapital fra involverte eiendommer.
- Gjenopprette og inkludere tilskudd til drenering i de regionale miljøprogrammene.
- Stanse all nydyrking i myr.
- Legge ned opplysningskontorene for kjøtt.

1
2 **Se også ➡ 6.6.3 Bærekraftig matproduksjon**
3

4 **3.7 Internasjonal klimapolitikk**

5 Som et land som har tjent seg rikt på å eksportere fossil energi, må Norge gå foran med egne utslippskutt og
6 klimastøtte til fattige land. Norge skal være en pådriver i arbeidet for å sette en internasjonal pris på CO₂ og utvikle og
7 organisere internasjonale karbonmarkeder. Internasjonale satsinger og finansieringsløsninger, som for eksempel
8 Norges arbeid for redusert avskoging i utviklingsland, skal komme i tillegg til, ikke istedenfor egne utslippskutt.
9

10 EU er viktig som drivkraft for det internasjonale klimaarbeidet. Venstre vil jobbe for at EU reduserer det totale antallet
11 kvoter innenfor det europeiske kvotesystemet.
12

13 Venstre vil:

- 14 • At Norge skal være en pådriver i arbeidet for en ny klimaavtale etter Kyoto-perioden.
- 15 • At en internasjonal avtale skal stille strengere krav til utslippskutt i de rike landene, samtidig som også
16 utviklingsland må godta utslippsbegrensninger.
- 17 • Investere en større del av oljefondet (SPU) i utslippsreducerende- og fornybarprosjekter i utlandet.
- 18 • Opprettholde satsingen på redusert avskoging i utviklingsland, Regnskogsatsingen.
- 19 • Sikre at oljefondet ikke investerer i bransjer og bedrifter som aktivt motarbeider norske miljømål.
20

21 **Se også ➡ 19.5 Oljefondet**
22

4. MILJØ

Å ta vare på naturen; jord, luft, vann og det biologiske mangfoldet, er avgjørende for vår eksistens og har verdi i seg selv. Venstre vil ha et samfunn uten forurensing, der ressursene forvaltes til det beste for oss som lever nå og for fremtidige generasjoner.

Våre aktiviteter må ikke skade mennesker som lever i dag, og vi må hindre uopprettelige skader i naturen som at grunnvann blir forurensset, arter utslettet eller at ressurser forsvinner for alltid. Venstre er likevel optimister når det gjelder sameksistens og løsninger som fremmer vår livskvalitet samtidig som vi ivaretar naturen rundt oss.

Se også ➡ 7.4 Fra rød til grønn skatt.

4.1 Naturvern på land

For å sikre det biologiske mangfoldet, er det nødvendig å redusere inngrepene i naturen gjennom god forvaltning og økt vern og ved å stanse utbredelsen av fremmede arter på land og til havs. Naturmangfold er den store variasjonen av arter og naturtyper som danner brikkene i det som utgjør livsviktige økosystemer. Det er dramatisk at mangfoldet av arter utryddes i et tempo som er mye raskere enn det som er naturlig. Venstre vil stanse utryddingen av arter og ta hensyn til miljøet i all planlegging og utbygging.

Det er ikke aktuelt for Venstre å endre vernestatus for vernede vassdrag. De viktigste gjenværende uberørte vassdragene må vernes for å sikre økologisk representativitet.

For å redusere konflikt mellom husdyr og rovvilt trengs forutsigbar politikk. I den grad rovdyr og husdyrhold ikke lar seg forene, må Norges forpliktelser til å opprettholde levedyktige rovviltstammer gå foran, kombinert med økonomisk kompensasjon til næringsdrivende som blir berørt.

Venstre vil:

- Følge opp forpliknelsen fra FNs konvensjon for biologisk mangfold og lage en konkret handlingsplan for å ta vare på vårt biologiske mangfold innen 2015.
- Ha som mål å verne minimum 10 prosent av alle naturtyper, i tillegg beskytte ytterligere 7 prosent av naturverdiene for å følge opp norske forpliktelser etter Nagoyamøtet i 2010.
- Øke skogvernet fra dagens 2 prosent til 5 prosent av skogområdene i løpet av neste stortingsperiode og sikre at grunneiere får erstatning for tap av næringsinntekt.
- At staten verner all verneverdig skog på statens grunn.
- Sikre lokal medvirkningsrett i verneprosesser, grunneiers rett til erstatning og hjelp til omlegging av drift der det er nødvendig.
- Sikre sårbar og spesiell natur og de siste gjenværende store naturområdene gjennom en ny og mer ambisiøs verneplan for fastlandet og en ny, utvidet verneplan for vassdrag.
- Etablere flere regionale natur- og kulturparker for å ta vare på natur- og kulturlandskapene og sikre en ansvarlig bruk av arealene.
- Hindre utplantning av fremmede treslag og andre fremmede planter og arter.
- Avvikle tilskudd til drift i bratt terreng og andre land- og skogbrukstilskudd som svekker biologisk mangfold.
- Kartlegge artsmangfoldet gjennom en ny runde med kommunal kartlegging av naturtyper.
- Sikre levedyktige bestander av de fem store rovviltartene (jerv, ulv, bjørn, gaupe, kongeørn) gjennom å etablere en felles nordisk forvaltningsplan, som sikrer rovdynenes langsiktige overlevelse både i Norge og Norden, og der bestandsmål på samtlige rovviltarter økes basert på faglige anbefalinger.
- Bruke økonomisk stimulans for å redusere sauehold i områder der ulven yngler.
- Gi erstatning for tapte beitedyr på en måte som stimulerer forebygging av tap.

4.2 Naturvern til havs

Vern i Norge har frem til nå først og fremst handlet om vern på fastlandet. Den neste verneepoken i Norge må sikre det biologiske mangfoldet i sjø og langs kysten. Forvaltningen av hav og vassdrag skal være helhetlig, økosystembasert og kunnskapsbasert.

Det må gis beskyttelse til havområder, habitater og økosystemer gjennom en marin verneplan for Norge som inkluderer opprettelse av nasjonalparker til havs. Fritidsaktiviteter og yrkesfiske vil fortsatt være tillatt. Venstre vil prioritere gyte- og oppvekstmiljøer for fisk og marine ressurser fremfor olje og gass i forvaltningen av norske havområder.

Rømt oppdrettslaks er en trussel mot ville laksestammer. I tillegg kan fiskeoppdrett medføre utfordringer med parasitter, sykdommer og lus for villfisk. Venstre vil sette strenge krav til oppdrettsnæringen, slik at lus, rømming og næringslekkasje til naturlige økosystemer ikke forekommer.

Venstre vil:

- Opprette flere nasjonalparker og verneområder til havs.
- Utvide naturmangfoldlovens virkeområde for marine verneområder til også å gjelde i de norske 200-milssonene.
- Innføre vern mot petroleumsaktivitet, inkludert seismikkskyting utenfor Lofoten og Vesterålen, på Møresokkelen og Tromsøflaket, og i kystnære havområder utenfor kysten av Sørlandet og Finnmark.
- Gjeninnføre grensen for nærhet til kyst for petroleumsvirksomhet tilbake til 50 km.
- Ikke åpne for leteboring eller utlysing av blokker i noe havområde før en samlet forvaltningsplan for de aktuelle områdene er utarbeidet.
- Styrke oljevernberedskap, havariberedskap, slepebåtkapasiteten og overvåking av kystmiljøet.
- Intensivere kartlegging og nødvendig vern av kaldtvannskorallrev, og utarbeide en strategi for å redusere konflikten mellom fiskeri og vern av korallrev.
- Sikre vekst i den nordatlantiske villaksstammen.
- Innføre et strengt regelverk for hvor mye oppdrett et fjordøkosystem kan tåle.
- Trappe opp innsatsen mot lakseparasitten *Gyrodactylus salaris*.
- Midlertidig redusere fiskekvotene for bestander som ligger betydelig under historiske nivåer, med sikte på større, bærekraftig uttak i fremtiden.
- Forby fangst av visse arter eller med visse redskaper i avgrensede områder dersom det er nødvendig for å opprettholde bærekraftig fiskebestander.
- Kartlegge det biologiske mangfoldet i sjø i alle kystkommunene.
- Trappe opp satsingen på havforskning.
- Gi tilskudd for å utvikle et alternativ til blyline som kan brukes i fiskerinæringen.
- Sikre at gruvedrift og gruveponier ikke forringer kyst og hav og legge et miljømessig føre-var-hensyn til grunn ved gruvekonsesjoner.
- Utarbeide en plan for nasjonale torskefjorder på linje med nasjonale laksefjorder.
- Ha strengere krav til gjødsling ved elver og vassdrag.

4.3 Miljøgifter

Helse- og miljøfarlige stoffer brukes i alle sektorer. Kunnskapen om mange av disse stoffene er begrenset. De farligste stoffene er de som brytes sent ned i naturen og som forflytter seg over store avstander. Miljøgifter i havet tas opp i næringskjeden og er et stort problem for både mennesker og dyr. Venstre vil arbeide internasjonalt for at de farligste stoffene blir forbudt og stimulere arbeidet med å utvikle mindre farlige og helst ufarlige alternativer.

Venstre vil:

- Forby de farligste helse- og miljøgiftige stoffene.
- Forby en rekke hormonforstyrrende stoffer i produkter, som ftalater og flere typer parabener.
- Bedre forbrukerinformasjon om innholdet av miljøgifter i varer.
- Innføre miljøavgift på alle merkepliktige kjemikalier.
- Redusere antallet enkeltkonsesjoner for utslipp til fordel for generelle forskrifter for hver bransje og sikre bruk av best tilgjengelig teknologi og miljøpraksis.
- Styrke Norges internasjonale kjemikaliearbeid og øke omfanget på miljøgiftovervåking.

- Øke ressursene til forskning på miljøgiftrelaterte tema.
- Øke bevilgningene til sedimentopprydding i norske havner og fjorder i tråd med behovet.
- Innføre restriksjoner på atomtransport langs norskekysten.
- Fjerne faren for kvikksølvforurensning fra vraket etter U-864 utenfor Fedje.
- Ha strengere krav til gjødsling ved kystnære områder.
- Ha en føre-var politikk i regulering av forurensing fra nanopartikler.
- Redusere bruken av veisalt.

Se også ➡ 7.5 Forbrukerpolitikk

4.4 Ressursbruk og avfall

Det er ikke mulig å fortsette med vårt høye ressursforbruk og samtidig tilfredsstille behovet til en voksende befolkning. Derfor må dagens produksjons- og forbruksmønstre legges om.

Det overordnede målet med avfallspolitikken må være å øke utnyttelsen av avfall som ressurs, samtidig som utslipp av klimagasser og miljøgifter fra avfallet minimeres. Ved en målbevisst bruk av regelverk, avgifter og andre virkemidler vil vi legge til rette for at stadig flere typer avfall kan komme til nytte igjen som råvarer i nye produkter eller i energiproduksjon.

Venstre vil føre en klarere forbrukerpolitikk som gjør det lettere for folk å velge klima- og miljøvennlig. Også næringslivet må stimuleres til å velge miljøvennlig. Unødvendig emballasje, dårlig planlegging og logistikk i forbindelse med transport av varer, og eksport av avfallsproblemet til fattige land eller land uten miljøkrav, må motvirkes aktivt.

Venstre vil:

- At alt avfall skal utnyttes, gjenbrukes eller resirkuleres innen 2020.
- Stimulere til utvikling av mer ressurseffektive varer og tjenester, blant annet ved økt satsing på offisiell miljømerking.
- Innføre en miljøavgift på plastposer.
- Innføre merke- og panteordninger for produkter som blir klassifisert som farlig avfall, for å sikre innsamling, forsvarlig håndtering og gjenbruk.
- Innføre panteordninger for båter, campingvogner, tyngre lastebiler og busser.
- Innføre flere pante- og returordninger for varer og emballasje.
- Sikre at organisk avfall komposteres og/eller gjenvinnes.
- Utnytte energien i slam- og kloakksystemet gjennom biogassanlegg der dette er hensiktsmessig.
- Rydde opp i gamle fyllinger, forurensset grunn og farlige skipsvrak.
- Føre en svært restriktiv politikk når det gjelder massedeposering til havs.
- Forby utslipp av kloakk fra fritidsbåter nær land i de områder der dette representerer et miljøproblem.
- Støtte opp under prosjekter som «Urban Mining», eller urban gruvedrift, hvor metaller gjenvinnes i stedet for å bli brent eller forsure naturen på andre måter

4.5 Friluftsliv

Friluftsliv er helsefremmende og gir gode opplevelser for den enkelte. Norsk natur, allemannsretten og friluftsliv er et grunnlag for reiselivet og har stor betydning for stedstilhørighet og bosettingsmønster. Alle skal ha rett til naturopplevelser, til å ferdes fritt og til å høste av naturens overskudd. Venstre ønsker at innbyggerne i minst mulig grad må betale for naturopplevelser.

Mange steder i landet, særlig i Oslofjordområdet og på Sørlandet, er det et økende press på strandsonen. Her må det være strenge restriksjoner på utbygging. I mer tynt befolkede deler av landet vil tilsvarende strenge restriksjoner ikke stå i forhold til behovet. I disse områdene må attraktive strand- og kystområder bevares gjennom en langsiktig strandsonopolitikk som ivaretar allemannsretten og sikrer naturverdiene.

Venstre er bekymret for at økt aktivitet i høyfjellet skal gå på bekostning av viktige naturverdier og vil derfor ha en restriktiv politikk for hyttebygging på høyfjellet.

Venstre vil:

- Sikre folk tilgang til nærfriluftsområder, herunder strandsonen, gjennom bruksavtaler, offentlige erverv av områder og allemannsretten.
- Revidere de rikspolitiske retningslinjer i strandsonen for å styrke vern av naturgrunnlag, kulturlandskap og rekreasjonsmuligheter.
- Stille krav om en samlet strandsonenplan i alle landets kommuner, med lokal frihet, uten sentral overstyring når slike planer først er godkjent.
- Være svært restriktiv med å tillate hyttebygging over skoggrensen.
- Ha strenge nasjonale begrensinger for bruken av snøskutere og andre motoriserte terrengkjøretøy og gi kommunene mulighet til å begrense bruken ytterligere.
- Øke aldersgrensen for at barn kan fiske gratis med stang i elver og vann til 18 år.

4.6 Dyrevelferd

Venstre mener at dyr har en verdi i seg selv og at dyr skal behandles med respekt. Husdyrhold skal ta hensyn til dyrenes naturlige adferd og behov. Å forhindre stress, redsel, skade og smerte hos dyr skal være overordnet alle andre hensyn i forbindelse med slakting av dyr.

Venstre mener tilsynsmyndighetene må prioritere dyrevelferd høyere enn i dag, og at det forebyggende arbeidet må løftes og også omfatte oppfølging av mennesker som har dyr i sin varetekt.

Dyrevelferd er viktigere enn menneskers behov for luksusvarer. Det avdekkes stadig helt uakseptable forhold på norske pelsdyrfarmer. Pelsdyrbransjen har ikke overbevist om at dyrevelferden er tilstrekkelig forbedret de siste ti årene, og Venstre vil derfor avvikle norsk pelsdyroppdrett.

Venstre vil:

- Ha strengere tilsyn med alle dyr som brukes til produksjon, forsøk, og underholdning.
- Innføre en standardisert merkeordning for matvarer slik at forbrukere kan få mulighet til å velge ut fra dyrevelferd.
- Legge til rette for kortere dyretransporter, blant annet gjennom å stimulere til bruk av mobile slakteri og gårdsslakteri.
- Vurdere å opprette et eget dyrevelferdstilsyn, eller opprette en egen organisasjon for dyrevelferd underlagt Mattilsynet.
- Avvikle pelsdyroppdrett.
- Forby bruk av ville dyr på sirkus.
- Prioritere investeringer i alternativer til dyreforsøk.
- Innføre strengere krav til oppdrett av fjærkre.
- Arbeide aktivt med å forbedre prosedyrer og arbeidsoperasjoner som berører fiskevelferden for oppdrettsfisk.
- Legge til rette for økt samarbeid mellom medisinske fagmiljøer for å unngå antibiotikaresistens hos mennesker og dyr, og begrense bruk av antibiotika som vekstfremmer hos produksjonsdyr.
- Forby videre avl og bruk av dyr som er avlet frem med sterkt unaturlige og skadelige egenskaper.

4.7 Lokal miljøforvaltning

Norske kommuner har store muligheter til å redusere utslippene av klimagasser, men har ikke den nødvendige friheten for at dette potensialet blir tatt ut. Venstre vil gi større miljøansvar til lokale myndigheter ved å gi frihet til å sette lokale standarder for luft- og vannkvalitet som er høyere enn de statlige minimumsstandardene. Mange kommuner mangler miljøkompetente og dedikerte miljøstillinger, noe som er et argument for færre og mer robuste kommuner med større fagmiljøer.

Venstre vil:

- Gi frihet til å sette lokale miljøstandarder som er høyere enn de statlige minimumsstandardene.

- Gi adgang til at kommune kan stille strengere miljøkrav til nye bygg enn de statlige, tekniske forskriftene.
- Gi kommunene hjemmel til å innføre lavutslippssoner for å redusere den lokale forurensningen.
- Gi adgang for at kommunene kan skattlegge bedriftsparkeringsplasser hvis de selv ønsker det.
- Gi kommunene mulighet for å innføre lokalt forbud mot høstpløying i erosjonsutsatte områder.
- Gi kommuner og fylkeskommuner mulighet til å stille miljøkrav til taxinæringen.
- Gi kommunene mulighet til å innføre lokale miljøgebyr.
- Gi kommunene hjemmel til å fastsette minimumspris på parkering for kommersielle parkeringsplasser i byer og tettsteder.
- Øke det statlige bidraget til gjennomføring av tiltak for å nå målene i vannrammedirektivet.

Se også ➡ 15.7 Kulturvern

4.8 Grønn byutvikling

Venstre vil gjøre Norge til et foregangsland innen grønn byutvikling. Alle som bor i byer og tettsteder skal ha tilgang til sollys, ren luft og grøntarealer. Miljøhensyn skal være bærebjelken i alt planarbeid i byregioner. Det betyr mer effektiv arealutnyttelse, bedre tilrettelegging for gående og syklende, større kollektivsatsing og flere grønne lunger. Ved hjelp av byfortetting er det mulig å løse utfordringer som følge av befolkningsvekst uten å krysse markagrenser eller redusere grøntarealer.

Venstre vil:

- Ha et felles løft mellom stat og kommune for omlegging fra biltrafikk til kollektiv i byer og omkringliggende tettsteder.
- Stimulere til økt bruk av solcellepaneler, fjern- og jordvarme.
- Innføre forbud mot oljefyrer og påbud om rentbrennende ovner.
- Tilrettelegge for flere grønne lunger, gjennomopprusting av parker, urbane kjøkkenhager, utplassering av bikuber og flere hager på tak.
- Forenkle nasjonale retningslinjer for å bygge ut gang- og sykkelveier raskere.
- At alle byer skal jobbe målrettet med støydempende tiltak.

Se også ➡ 5.1 Kollektivtransport

4.8 Internasjonalt miljøarbeid

Venstre vil at Norge skal fortsette å være en pådriver i internasjonale fora for å få på plass avtaler der også utviklingslandene er inkludert.

Venstre ser alvorlig på faren for at radioaktivt avfall kan forurense havet og vil derfor øke innsatsen for å få stanset gjenåpningen av THORP-anlegget på Sellafield. Venstre mener risikoen for radioaktiv stråling fra Russland må reduseres og på sikt fjernes. Vi vil spesielt arbeide for at det ryddes opp i det russiske atomavfallet og at planene om å importere kjernefysisk avfall fra andre land skrinlegges.

Venstre vil:

- Arbeide for langt strengere miljøforpliktelser for industrilandene, samtidig som internasjonale miljøavtaler også må gjelde for utviklingslandene.
- Stenge Sellafieldanlegget.
- Redusere og på sikt fjerne miljøtruslene fra Kolahalvøya, inkludert radioaktive kilder.
- Ha et forpliktende internasjonalt samarbeid for å sikre en rettferdig og bærekraftig forvaltning av vannressurser.

Se også ➡ 3.7 Internasjonal klimapolitikk

5. TRANSPORT OG KOMMUNIKASJON

Venstre vil legge om norsk transportpolitikk for å skape en enklere, tryggere og mer miljøvennlig hverdag. Effektive kollektivløsninger er nødvendig for å sikre fremkommelighet, ren luft og for å skape robuste bo- og arbeidsmarkeder. Befolkningsutviklingen krever at vi prioriterer kollektive løsninger. All trafikkvekst i og rundt de store byene skal tas av jernbane, sykkel, gange og kollektiv. Venstre vil øke statens tilskudd for å sikre gode kollektivløsninger.

Samtidig må vi sikre god fremkommelighet i de deler av landet der bil er eneste alternativ. Venstre vil prioritere vedlikehold, veisikkerhet og hensiktsmessig infrastruktur i de områder som er avhengig av transport på vei, ikke minst av hensyn til næringsliv og næringsutvikling.

Venstre vil satse på et nytt og effektivt jernbanenett rundt og mellom de store byene. Vi vil bygge ut et nytt og miljøvennlig jernbanenett i løpet av de neste tjue årene: Først nye dobbeltspor rundt våre største byer, deretter nye linjer mellom landsdelene. For Venstre er bygging av InterCity-triangelet det viktigste samferdselsprosjektet for neste stortingsperiode.

Venstre vil bygge ut helhetlige transportløsninger for godstransport innenlands og ut av Norge, slik at vei, sjø og bane kombineres på mest mulig kostnads- energi- og miljøvennlig måte. Nye transportruter til havs, økt mineralutvinning og eksisterende utfordringer knyttet til godstransport gir behov for nye og miljøvennlige transportløsninger i nord. Derfor vil Venstre være en pådriver for nye transportløsninger i samarbeid med våre naboland i Nord-Norge.

5.1 Kollektivtransport

For at flest mulig skal kunne reise kollektivt, må kommuner, fylker og stat spille på lag slik at nye boligområder, butikker og arbeidsplasser plasseres nær kollektivknutepunkt og stasjoner.

Effektene av kollektivsatsing er størst dersom dette kombineres med ulike trafikkreduserende tiltak som kjøprising, økte parkeringsavgifter eller økte drivstoffpriser. Venstre vil gi økonomisk belønning til byer, fylker og transportetater som når sine miljømål, og gi stor frihet til å ta i bruk virkemidler som sikrer at målene nås.

Venstre vil:

- Innføre skattefritak for arbeidsgiverfinansiert månedskort.
- Opprette egen post på statsbudsjettet til planlegging, investering og drift av kollektivtransport i storbyregionene gjennom storbypakker der staten tar inntil femti prosent av utgiftene.
- Øke belønningsordningen for storbyene til en milliard kroner i året.
- Utvide belønningsordningen til å gjelde flere byer og byområder.
- Gi kommuner frihet til å bruke rushtidsavgift og andre trafikkbegrensende virkemidler.
- Gi kommunene incentiv til å tilrettelegge løsninger for innfartsparkering (Park & Ride).
- Gi storbykommunene frihet til å velge om de vil overta ansvaret for den lokale kollektivtransporten.
- Bedre fremkommeligheten for kollektivtransporten, blant annet ved å bygge flere kollektivfelt.

5.2 Jernbane

Venstre vil modernisere dagens jernbane og bygge nye og mer konkurransedyktige traseer. Venstre vil at jernbanen skal være det foretrukne alternativet i transportsystemet, både for nærtrafikk, fjerntrafikk og godstrafikk.

For at jernbanen skal være konkurransedyktig må reisetiden bli betydelig kortere enn i dag. Utbygging må derfor skje i form av dobbeltspor tilrettelagt for høye hastigheter. Dobbeltspor fra Oslo til Halden, Skien og Lillehammer (InterCity-triangelet) og banebygging rundt de største byene er første etappe i et moderne jernbanenett mellom landsdelene i Norge, både for person- og godstransport. Et moderne dobbeltspor på Østfoldbanen er første etappe av høyhastighetsbane til Europa.

De positive effektene av jernbaneutbygging blir større dersom kommunene legger til rette for mer togtrafikk. Byer og tettsteder må bygges rundt stasjonene. Venstre mener staten bør inngå avtaler med kommunene, der staten forplikter seg til jernbaneutbygging, mens kommunene forplikter seg til en miljø- og jernbanevennlig arealpolitikk. Både av hensyn til næringsliv og klima vil Venstre øke kapasiteten for godstransport på jernbane ved at nye høyhastighetstraseer bygges for kombinert trafikk.

Venstre vil:

- Tredoble investeringene til jernbanen ut fra dagens nivå gjennom en kombinasjon av overføringer på statsbudsjettet og prosjektfinansiering.
- Bygge et jernbanenett med dobbeltspor tilrettelagt for høye hastigheter (minst 250 km/t) og halvtimesfrekvens på togavgangene i Intercity-triangelet (Lillehammer, Halden, Skien) innen 2025.
- Bygge ut nytt signalanlegg og styresystem for togtrafikken i Norge.
- Begynne planleggingen av fjernstrekningene mellom Oslo og Bergen, Trondheim, Stavanger, med sikte på bygging av høyhastighetslinjer.
- Vedlikeholde og fornye det eksisterende jernbanenettet mellom de store byene i Norge, inkludert sammenkobling av Sørlandsbanen og Vestfoldbanen.
- Utvikle lokaltogtrafikken rundt byene, for eksempel oppgradering av strekningen Bergen-Voss, ny metro- og togtunnel under Oslo og legge til rette for dobbeltspor.
- Bygge en ny jernbanelinje mellom Oslo og Hønefoss, oppgradere linjene mot Stockholm og elektrifisere Trønderbanen.
- Gi private mulighet til å bygge ut og drifte Ofotbanen.
- Fortsette å bruke Gjøvikbanen som pilotstrekning for forsøk med tog og jernbane, hvor neste anbudsperiode (2016-2026) brukes til å konkurranseutsette også vedlikehold og fornyelse.
- Konkurranseutlyse drift av persontransport på flere jernbanestrekninger der det er hensiktsmessig, med krav om høyere avgangsfrekvens der det er mulig.
- Opprettholde systemet med konkurranse for godstransport på jernbane.
- Øke kapasiteten for godstransport gjennom effektive terminaler, kryssningsspor, godsterminaler og andre tiltak for å få mer transport over på bane.
- Omorganisere Jernbaneverket for å tilrettelegge for mer konkurranse i investeringer, drift og vedlikehold på jernbanens infrastruktur.

Se også ➡ 5.6 Finansiering og planlegging

5.3 Syklister og fotgjengere

At flere sykler og går, styrker både folkehelsen og miljøet. Hver eneste sykkeltur, uansett om den skjer i en storby eller i spredtbygde områder, gir en gevinst tilbake til samfunnet i form av reduserte helsekostnader, økt verdiskaping og bedre livskvalitet.

Venstre mener veksten i persontrafikken i storbyområdene skal tas med kollektivtransport, sykkel og gange. Dette krever en bred satsing på sykkel som transportmiddel. Venstre vil legge bedre til rette for gående og syklende over hele landet.

Venstre vil:

- Innføre en egen statlig belønningsordning for utbygging av gang- og sykkelveinett, der kommunale satsinger utløser statlige midler.
- Minimum doble de statlige bevilgningene til bygging av sykkelveier.
- Satse langsiktig på utbygging av sammenhengende gang- og sykkelveinett.
- Bygge gang- og sykkelveier langs riksveiene.
- Tilrettelegge for bedre sykkelparkering ved kollektivknutepunkter.
- Gi kommuner skiltmyndighet.

5.4 Veibygging og trafikksikkerhet

Venstre mener gode veier er viktig for trygg og god fremkommelighet. Venstre vil prioritere stamveinettet på Vestlandet, som er en forutsetning for bedre fremkommelighet, mer verdiskaping og kortere reisetid.

De fleste ulykker skyldes rus, høy fart, trøtthet og dårlige trafikkferdigheter. Det er derfor viktig å påvirke bilisters holdninger slik at kunnskap og forståelse om risikofylt kjøring øker. For å få ned tallet på antall drepte og skadede i trafikken, er det nødvendig å innrette transportsystemet slik at det fremmer trafikksikker atferd og samtidig beskytter mot fatale konsekvenser av farlig kjøring. Venstre vil ha økt satsing på tiltak som forhindrer ras, møteulykker, utforkjøringer og ulykker med påkjørsler av fotgjengere og syklist.

Venstre vil:

- Prioritere en forsert utbygging av kyststamvei Stavanger-Bergen-Ålesund-Trondheim og tilgrensende veinett, inkludert fergefri E-39 fra Stavanger til Bergen.
- Utbedre gjenværende flaskehalser og dårlige partier på E6 Trondheim - Fauske - Alta - Kirkenes.
- Bidra til prosjektfinansiering av helhetlige «veipakker» som sikrer næringslivets behov gjennom offentlig/privat samarbeid (OPS), spleiselag som inkluderer næringslivsbidrag og brukerbetaling i tillegg til statlige bevilgninger.
- Bedre vedlikehold av veinettet, med fokus på de mest trafikkerte områdene.
- Intensivere bruken av midtrekkverk på ulykkesutsatte to- og trefeltsveier.
- Øke kontrollaktiviteten og ha mer politi langs veiene.
- Utarbeide en offentlig kvalitetsportal for trafikkskoler for å sikre seriøse aktører i bransjen.

Se også ➡ 3.5 Transport.

5.5 Luft- og sjøfart

Luftfarten spiller en viktig rolle for en balansert bosetting og næringsutvikling i Norge, ikke minst i Nord-Norge og på Vestlandet. Samtidig er klimagassutslippene fra luftfarten stigende. Venstre ønsker at mer trafikk på sikt skal overføres fra luft til sjø og bane. Vi vil stille krav om at luftfarten tar i bruk best tilgjengelig teknologi for å redusere utslippene, og legge klimahensyn til grunn som en del av beslutningsgrunnlaget ved bygging av nye rullebaner.

Venstre vil doble mengden gods som transporteres på sjø og bane innen 2020 og halvere sjøtransportens utslipp.

Venstre vil:

- Innføre en grønn flyskatt.
- Konkurranseutsette flyvelederfunksjonen.
- Satse på sjøtransport, blant annet gjennom økte bevilgninger til havner og farleder, og en særskilt prosjektfinansiering av Stad skipstunnel og innføring av nye virkemidler for utvikling og innfasing av lavutslippsfartøy.
- Gjennomgå lostjenesten for å få en bedre ressursutnyttelse samtidig som sikkerheten ivaretas.
- Redusere havneavgiftene og endre avgiftssystemet for godstransport slik at miljøtilpasset sjøtransport belønnes.
- Stille krav om lav- eller nullutslippsferjer i nye ferjekonsesjoner.
- Igangsette planlegging og prosjektering av terminaler for effektiv omlasting mellom skip og jernbane.

5.6 Finansiering og planlegging

For å realisere store infrastrukturprosjekter må vi finne nye måter å planlegge, finansiere og gjennomføre utbyggingen på. Det er behov for betydelig økte bevilgninger, mer forutsigbar finansiering og utbygging av lengre strekninger av gangen. Ved å organisere utbyggingen riktig, kan vi få mer ut per investerte krone. Det gir økonomiske besparelser, bedre fremdrift og større sannsynlighet for fullføring innen tidsrammen. Venstre vil ha økt bruk av finansieringsmodeller som flerårige budsjetteringer, OPS og statsgaranterte obligasjoner, samt gjennomføringsmodeller som totalentreprise. Det bør også åpnes for økt bruk av statlig plan.

1 Venstre vil etablere prosjektorganisasjoner i form av statlige utbyggingsselskap med helhetlig ansvar for planlegging og
2 fullføring av store infrastrukturprosjekter, spesielt for jernbanen. Utbyggingsselskapene bør ha forpliktende tidsplaner
3 for fullføring av ulike planprosesser og utbygginger.

4
5 Venstre ønsker også å åpne for større konkurranse om oppdragene for å tiltrekke utenlandske entreprenører, for å
6 avlaste norsk anleggsbransje og hindre kostnadsvekst.

7
8 Venstre vil:

- 9 • Opprette en egen prosjektorganisasjon for gjennomføring av InterCity-prosjektet.
- 10 • Innføre en obligasjonsmodell for å finansiere store infrastrukturprosjekter. Prosjektselskapene skal kunne utløse
11 obligasjoner til enkeltpersoner, bedrifter, livselskaper, investorer og pensjonskasser.
- 12 • Utrede muligheten for lokal medfinansiering av store infrastrukturprosjekter, som parkeringsavgift, drivstoffavgift,
13 veiprising og bompenger.
- 14 • Vurdere økt bruk av statlig regulering for de store utbyggingsprosjektene.

6. NÆRINGS LIV

Et mangfoldig og nyskapende næringsliv er avgjørende for at velferdssamfunnet skal kunne opprettholdes og utvikles i en stadig mer globalisert økonomi. For å sikre næringslivet internasjonal konkurransekraft vil Venstre føre en økonomisk politikk som støtter opp under konkurranseevnen for eksportrettede næringer.

Kjernen i Venstres næringspolitikk er gode generelle rammevilkår for alle deler av næringslivet; en målrettet innsats for utvikling av flere kunnskapsbedrifter gjennom utdanning, forskning og nyskaping; tilgang på risikokapital samt bedre sosiale rettigheter for dem som vil skape en arbeidsplass for seg selv og flere. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere bestemmer over egen arbeidsdag. I tillegg er det viktig for maktspredning i økonomi og samfunn å tilrettelegge for selvstendig næringsdrivende og et mangfold av små bedrifter.

En liberal og fremtidsrettet næringspolitikk handler også om et mer fleksibelt arbeidsliv, mindre byråkratisk arbeidsinnvandring og et skattesystem som stimulerer til arbeid, til investering i gode ideer og til mer miljøtilpasset adferd. Venstre vil derfor vri beskatning fra arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig atferd.

Se også ➡ 3.1 Fornybar energi

Se også ➡ 3.4 En moderne industripolitikk

6.1 Innovasjon og nye bedrifter

Norge trenger mange flere nye bedrifter for å sikre velferden for kommende generasjoner. Hovedgrepene for å få til flere nyetableringer er å forenkle hverdagen for næringslivet, sikre at det offentlige virkemiddelapparatet bidrar til omstilling og nyskaping, og ha et skattesystem som stimulerer til investering og eierskap i norske bedrifter og arbeidsplasser.

Offentlige virkemidler skal være tydelige på om de er målrettet mot nyskaping for gründere og bedrifter over hele landet, eller om virkemidlene har som hovedhensikt å sikre bosetting. Venstre vil dele Innovasjon Norge i to ulike enheter, hvor den ene delen skal være en nyskappingsdel for gründere og bedrifter over hele landet, mens den andre delen skal være et virkemiddelapparat for bosetting og distriktsutviklingspolitiske formål.

Venstre vil ha ubyråkratiske ordninger som belønner dem som tør satse. Mye av nyskapingen som drives i dag, skjer innenfor etablert næringsliv. Mange gode ideer blir aldri realisert. Dette vil Venstre endre ved å innføre skattestimuli til bedrifter som driver aktiv knoppskyting, etter modell av SkatteFUNN-ordningen.

Venstre vil innføre en forhåndskvalifisering av investorer, såkalte forretningsengler, og etablere en KapitalFUNN-ordning for å stimulere til at investorer med kapital og kompetanse går inn i prosjekter. I tillegg vil Venstre erstatte nåværende tilbud på risikolån og garantier gjennom Innovasjon Norge med et offentlig forsterket mangfold av private risikokapitalfond (venturefond).

Venstre vil:

- Innføre et minstefradrag på 100 000 kroner for alle selvstendig næringsdrivende som et alternativ til fradrag for faktiske kostnader.
- Gi aleneansatte i egne selskaper samme skattefradrag for innbetaling til egen tjenstepensjon som alle andre.
- Forbedre rettigheter til selvstendig næringsdrivende knyttet til sykdom, omsorg for egne barn, pleie- og opplæringspenger og pensjon.
- Gjøre det enklere å ansette nummer to i en bedrift, blant annet ved å tillate midlertidige ansettelser og redusere rapporteringsbyrden og rapporteringsplikten.
- Fjerne arbeidsgiveravgiften de første tre årene for foretak med færre enn fem ansatte.
- Heve beløpsgrensene for oppgaveplikt (årlig mva-oppgave) til 2 mill. kroner.
- Sikre konkurranse på like vilkår mellom offentlige og private virksomheter ved blant annet å få en nøytral merverdiavgiftsordning i statlige virksomheter.
- Omorganisere Innovasjon Norge slik at det får en selvstendig nasjonal enhet som utelukkende arbeider med innovasjon og nyskaping.

- Utvide stipendordninger for dem som ønsker å etablere studentbedrifter.
- Øke satsingen på entreprenørskap i skolen og styrke samarbeidet mellom forskningsmiljøer, næringsliv og skole.
- Legge til rette for sosialt entreprenørskap.
- Øke satsing på forskning generelt, og næringsrettet forskning spesielt.
- Gjeninnføre skattefradrag til ulønnet forskningsinnsats i SkatteFUNN-ordningen og heve øvrige begrensninger.
- Innføre en ordning med forhåndskvalifisering av investorer, såkalte forretningsengler.
- Innføre et eget skattefradrag for bedrifter, KapitalFunn, som driver aktiv knoppskyting etter modell av SkatteFUNN-ordningen.
- Erstatte dagens statlige tilbud på risikolån med statlig forsterkede, private risikokapitalfond.
- Innføre konkursbeskyttelse etter modell av kapittel 7 og 11 i amerikansk konkurslov.

Fakta: Chapter 7 og 11

Chapter 7 og 11 er avsnitt i konkurslovene i USA. Chapter 7 omhandler måten et selskap slås konkurs på. Chapter 11 omhandler en rett et selskap eller en person har til å søke reorganisering av (selskapets) aktiva.

Fakta: KapitalFunn

Skattefradrag tilsvarende 20 prosent av summen man går inn med, avgrenset til inntil 500 000 kroner per person. Ordningen skal også gjelde for gründeren. Hvert foretak kan ha inntil tre kapitalinnskyttere med skattefradrag.

Fakta: Forretningsengler

Et nystartet selskap som får en sertifisert investor til å gå inn i selskapet de første månedene får automatisk et stipend som er likt 100% av investert sum, mellom kr 0,7 og 1,5 mill. kroner

Fakta: Private risikokapitalfond

Et risikokapitalfond er en gruppe investeringsverktøy som primært investerer i finansiell kapital av tredjepartsinvestorer. Dette innebærer at risikoen forbundet med investeringen er for stor for et standard kapitalmarked eller for en bank.

Se også ➡ 2.2 Næringsrettet forskning

6.2 Forenkling for næringslivet

Skjemaveldet koster næringslivet om lag kr 60 milliarder kroner i administrativ ressursbruk. Venstre ønsker å frigjøre tid til skapende arbeid gjennom en systematisk forenkling av det regelverket som næringslivet må etterleve.

Venstre vil foreta en samlet gjennomgang av Innovasjon Norge og andre deler av det offentlige virkeapparatet, med sikte på betydelige forenklinger og forbedringer.

Venstre vil:

- Opprette et regelråd som gjennomgår alle nye lover og regler for å unngå økte administrative byrder for næringslivet.
- Sette konkrete, tallfestede mål for arbeidet med forenkling, og pålegge departementene å sørge for forenklingsarbeid innenfor sine respektive sektorer.
- Gjennomføre en forenkling og modernisering av aksjeloven.
- Endre reglene for forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende ved å åpne for etterskuddsvis innbetaling.
- Redusere gebyrene i Brønnøysundregistrene.
- Forenkle all innrapportering slik at all statistikk fra bedriften kan leveres på ett sted.
- Halvere oppbevaringsplikten for regnskapsdokumenter.
- Etablere sikker toveis kommunikasjon mellom stat og næringsliv, «Altut».
- Overføre ansvaret for selskapslovgivningen fra Justisdepartementet til Nærings- og handelsdepartementet.
- Samordne de regionale distriktsutviklingsfondene.

6.3 Eierskap

Norske bedrifter trenger eiere som tilfører økonomiske ressurser, nettverk, markedstilgang og kompetanse. Venstre vil sikre norsk eierskap i næringslivet gjennom å styrke det private spredte eierskapet. Det bør skje gjennom en gradvis avvikling av formuesskatten og ved fjerning av arveavgiften.

Venstre mener staten skal selge seg ned i og på sikt ut av andre selskaper enn de som er nødvendige for å sikre strategisk tilgang til norske naturressurser og nødvendig infrastruktur. Fellesskapets interesser vil vanligvis ivaretas bedre ved å bruke lovverk, rammebetingelser og kontrollmyndighet enn gjennom ensidig statlig eierskap.

Venstre vil:

- Redusere det statlige eierskapet i næringslivet.
- Samle statlig eierskap for selskap som er i konkurranse og under offentlig regulering i Nærings- og handelsdepartementet.
- Selge Investinors portefølje.
- Styrke ansattes mulighet for medeierskap i egen bedrift gjennom å øke den skattefrie rabatten.
- Fjerne arveavgiften for å gjøre generasjonsskifte lettere.
- Redusere og på sikt fjerne formuesskatten.

6.4 Tjenestebaserte næringer

Tjenestebaserte bedrifter spiller en viktig rolle for Norges verdiskapning. Innovasjonsmuligheten i sektoren er varierende, både på grunn av egenkapitalsituasjonen i mange bedrifter, og fordi tilgangen til risiko- og innovasjonskapital ofte er begrenset. Virkemiddelapparatet gjennom Innovasjon Norge, SIVA og Forskningsrådet er i stor grad rettet mot etablering og kommersialisering. Venstre mener at tilrettelegging for økt kompetanse i tjenestebaserte næringer vil kunne bidra til høyere innovasjonsaktivitet.

IKT-næringen er Norges tredje største næring målt i omsetning, og representerer den raskt voksende kunnskapssektoren i Norge. IKT-næringen står for en høy andel av nyetablerte bedrifter og nye arbeidsplasser i norsk næringsliv, og sørger for innovasjon og effektivisering i andre næringer og i offentlig sektor.

Venstre vil:

- Utforme en næringspolitikk som fremmer innovasjonsevnen til tjenestebaserte næringer og som sikrer en kobling mellom utdanning, arbeidsmarked og innovasjon.
- Ha en stipendordning for SMB-bedrifter der etter- og videreutdanning kan delfinansieres.
- At Innovasjon Norges tildelinger av etablererstipend skal gjelde et større spekter av virksomhetene som kommer inn under tjenestebegrepet.
- Innføre lik momssats på analogt og digitalt innhold og tjenester.
- Gjennomgå regelverk for skatt, eksportgaranti og tilgang til kapital for å sikre at digitale løsninger ikke diskrimineres.
- Gjenninnføre IKT som eget satsingsområde i Innovasjon Norge.
- Ha et eget såkornfond for IKT.
- Sikre gratis tilgang til offentlige data, inkludert data fra Kartverket.

6.5 Olje og gass

Petroleumsnæringen er Norges største næring og er den vesentligste økonomiske bidragsyteren til utvikling av velferdsstaten. Norske bedrifter og kompetansemiljøer er svært konkurransedyktige og til dels verdensledende på dette området.

Petroleumsnæringen har lønnssevne og rekrutteringsbehov som gjør at mennesker velger utdanning og arbeid rettet mot denne næringen. Dette er hemmende for utviklingen og den nødvendige omstillingen som øvrig norsk næringsliv står overfor.

I møtet mellom petroleumsnæringen og fiskerinæringen blir våre kortsiktige interesser satt opp mot våre langsiktige interesser for en bærekraftig forvaltning av evigvarende fiskeriresurser. Venstre mener det kan være mulig å drive økonomisk bærekraftig olje- og gassutvinning og samtidig ta hensyn til miljø, helse og sikkerhet, men vil verne de sårbare områdene utenfor Svalbard, Jan Mayen, Lofoten, Vesterålen og Senja, Skagerrak, Møresokkelen og kystnære områder av Finnmark.

Venstre vil:

- Skape bedre samordning av områder på norsk sokkel for gevinster knyttet til lønnsomhet, driftskostnader og utvinningsgrad på eksisterende og omkringliggende felt.
- Utforme en ny offentlig indekseringsliste for felt i drift som publiseres årlig.
- Øke forsknings- og utviklingsstøtten til bruk av CO₂ som trykkstøtte for økt oljeutvinning.
- Legge frem en opptrappingsplan for den statlige oljevernberedskapen.
- Styrke Petoro gjennom direkte finansiering over kontantstrømmen fra sokkelen.
- Gi Petoro myndighet til aktiv porteføljeforvaltning.
- Gjennomgå petroleumsskattningen og subsidieordningene med sikte på å gjøre disse mer miljøriktige, og sørge for at den ikke undergraver investeringer i resten av norsk næringsliv.

Se også ➡ 3.3 Olje og gass

6.6 Landbruk

Landbrukspolitikken må sikre at matproduksjonen er trygg, miljøvennlig og langsiktig. Norsk landbruk er viktig for bosetting i hele landet, for biologisk mangfold og for kulturlandskap.

Venstre vil gi landbruket nye muligheter til utvikling. Landbrukspolitikken vår tar utgangspunkt i bonden som selvstendig næringsdrivende. Fremtidens landbrukspolitikk må utformes slik at hver enkelt bonde får et større handlingsrom, og økt frihet med økonomisk trygghet i bunn. Venstre vil ha en fremtidsrettet landbrukspolitikk som tar utgangspunkt i gode tilskuddsordninger kombinert med forenklinger.

Dagens rammeverk er ikke egnet til å nå fastsatte mål for bosetting, sysselsetting, matsikkerhet og inntektsnivå, og heller ikke til å nå Venstres mål om dyrevelferd og et mer miljøvennlig landbruk.

Venstre vil:

- Opprettholde de samlede overføringene til landbruket omtrent på dagens nivå, men endre innretningen mot miljøtilpassede og produksjonsnøytrale tilskuddsordninger.
- Modernisere landbrukspolitikken, gjennom å spisse tilskuddsordningene mot biologisk viktig kulturlandskap, fjerne miljøskadelige subsidier og oppdatere skogslovgivingen.

6.6.1 Forenkling

Venstre ønsker en gjennomgang av landbrukets omfattende regelverk med sikte på en kraftig modernisering, færre skjemaer, enklere retningslinjer og gradvis endring av markedsreguleringer. Unødvendig regelverk som vanskeliggjør bondens hverdag skal fjernes. Også enkeltstående bønder må få mulighet til å organisere driften som aksjeselskap og ellers organisere virksomheten som hvilken som helst annen selvstendig næringsdrivende eller bedrift.

Det er økonomisk og demokratisk problematisk at store markedsaktører er tillagt markedsreguleringsansvar og har unntak fra konkurranseloven. Venstre vil skille rollene som produsent og markedsregulator og legge til rette for økt konkurranse i matindustrien.

Venstre vil:

- Gjennomgå jordbruksavtaleinstituttet med sikte på å endre, forenkle og demokratisere forhandlingene.
- Begrense den statlige boplikten og prisreguleringen for landbrukseiendommer.
- Gi kommunene mulighet til å fastsette egne grenser for boplikt innenfor et nasjonalt regelverk.
- Fjerne odels- og åsetesretten.

- Fjerne delingsforbudet i jordloven.
- Innføre friere omsetning av melkekvoter.
- Innføre en ordning med oppstartskvoter i melkeproduksjon til redusert pris.
- Oppheve geografiske begrensinger i samdrifter og heve produksjonstaket både for samdrifter og enkeltbruk.
- Legge til rette for økt konkurranse innen matindustrien.
- Fjerne markedsreguleringen for produksjon av svin.

6.6.2 Lokal matproduksjon

Venstre vil stimulere norsk matkultur og produksjon av lokal mat og drikke. Dette er viktig for fremtidens landbruk, reiselivsnæringen og ikke minst for levende bygdesamfunn i hele landet. Regelverket for produksjon, distribusjon og servering er ofte en hemsko for at produsenter skal lykkes. Venstre vil øke satsingen på geografisk opprinnelsesmerking og liberalisering av regelverket for foredling av mat på egen gård. Lokal produksjon og omsetning av alkoholholdige drikkevarer bør tillates.

Venstre vil:

- Styrke matprogrammet slik at flere produsenter kan hente inntekten direkte i markedet.
- Oppheve alle produksjonsreguleringer dersom foredlingen skjer på egen gård, men tilpasse pasteuriseringsregelverket slik at forbrukernes helse ivaretas.
- Tillate produsenter av alkoholholdige drikker å informere om produktene sine på egne Internett-sider, slik Vinmonopolet i dag har adgang til.
- Tillate salg og servering av alkohol ved besøk i produksjonslokaler eller i tilknytning til disse.

6.6.3 Bærekraftig matproduksjon

Venstre har som mål at 17 prosent av matproduksjonen og matforbruket i 2020 skal være økologisk. For varig fruktbarhet i jorda, nok og rent vann, dyrevern, naturmangfold og lokal mattrygghet er økologisk landbruk et viktig alternativ. Venstre vil styrke tilbudet og etterspørselen etter økologiske varer, og vil at det offentlige etterspør miljøvennlige varer og varer som er tilvirket med høye etiske og sosiale standarder.

Jordvern er en forutsetning for fremtidig matproduksjon. Venstre vil derfor styrke jordvernet og sikre vern av produktiv matjord mot irreversible endringer.

Bioteknologi gir store muligheter for å bedre matproduksjonen og for å utvikle nye næringer. Men bioteknologi reiser etiske dilemmaer og kan gi effekter i naturen som vi ikke kjenner rekkevidden av. Forskning rundt og utvikling av genmodifisert mat skal underlegges streng kontroll og regulering, og Venstre vil legge føre var-prinsippet til grunn.

Reindriften er en viktig samisk primærnæring som utnytter marginale naturressurser på fjell og vidde. Det er viktig at reindriftens arealer sikres for fremtiden. En bærekraftig reindriftsnæring har vi nå reintallet er tilpasset beitegrunnlaget.

Venstre vil:

- Gi momsfristak for økologisk mat.
- Gi økt jordbruksfradrag for bønder som driver eller legger om til økologisk landbruksproduksjon.
- Forbedre tiltak til stimulering av drenering av landbruksjord.
- Ha strenge etiske retningslinjer for den bioteknologiske forskningen.
- Ha tydelige merkeordninger for mat som er genmodifisert ved bioteknologi.
- Sikre langsiktig og forutsigbar drift av genbankene.
- Legge til rette for økt grovførbasert matproduksjon og vri støtteordningen til grovfôr og beite.
- Gjennomføre en tilpasning av antall individ i reinbestanden.

Se også ➡ 3.6 Landbruk og bioenergi

6.6.4 WTO og støtteordninger

Venstre mener det er nødvendig med en snarlig WTO-avtale for å sikre en mer rettferdig regulering av handel og produksjon av matvarer. Norge må aktivt arbeide for å realisere en slik avtale. Selv uten en ny WTO-avtale vil norsk landbruk tjene på å tilpasse seg andre former for støtte enn produksjonsstøtte og eksportstøtte, heller enn å måtte gjøre store endringer i ettertid. Etter en slik omlegging finnes det en rekke støtteordninger Norge kan beholde. Eksempler er støtte øremerket til kulturlandskap, distriktsbosetting, biologisk mangfold og økologisk drift.

Venstre vil:

- Arbeide aktivt for en ny WTO-avtale og om nødvendig gjøre norske innrømmelser knyttet til tollsatser for å få dette til.
- Avvikle alle norske eksportsubsidier.

Se også ➡ 18.6.1 Handel og næringsutvikling

6.7 Fiskeri

Norge rår over store havområder, med fiskeriressurser som gir potensial for verdiskaping som er langt mer varig enn oljeinntektene. Med gode rammevilkår for bærekraftig utnyttelse kan sjømat- og fiskerinæringene sikre vekst og inntektsgrunnlag langs hele kysten.

Fiskeripolitikken skal sikre verdiskaping, bærekraft og attraktive, konkurransedyktige arbeidsplasser. Den etablerte kvotebalansen mellom fartøygruppene må opprettholdes. Ressursuttak skal fastsettes av offentlige myndigheter, med bærekraftig innhøsting som mål. Rekrutteringskvoter, også kalt deltakeradganger, skaper et sikrere kvotemessig driftsgrunnlag, og dermed større forutsigbarhet i driften.

All fiskeriaktivitet i norske farvann skal skje slik at den ikke bidrar til overbeskatning av fiskebestandene. I dag er ulovlig, urapportert og uregulert fiske et alvorlig problem i våre havområder. Kampen mot ulovlig fiske kan bare vinnes gjennom internasjonalt samarbeid.

Venstre vil:

- Sikre fiskeflåten mulighet for strukturering slik at de ulike flåtegrupper opprettholder konkurransekraft og evne til nyinvesteringer.
- Utvide ordningen med rekrutteringskvoter for unge fiskere.
- Ha en samlet gjennomgang av råfiskloven og deltakerloven med sikte på forenkling.
- Forenkle reglene rundt fiskerinæringen slik at fiskerne selv i større grad kan velge redskap, og slik at det blir økt fleksibilitet mellom valg av flåtegruppe.
- Vurdere industrikvoteordninger som kan skape størst mulig fleksibilitet.
- Restrukturere og forenkle leveringsplikten av fisk til lokale fiskerimottak.
- Kreve at alle fiskebestander i norske farvann skal høstes bærekraftig, i tråd med vitenskapelige råd.
- Sikre at norske fiskeriprodukter og norske fiskeribestander tilfredsstiller godkjente internasjonale sertifiseringer for bærekraftig forvaltning.
- Styrke Havforskningsinstituttet og trappe opp forsknings- og utviklingsinnsatsen (FoU) til havforskning og tilgrensende forskningsdisipliner for å styrke kunnskapsgrunnlaget for forvaltning av havressursene.
- Arbeide aktivt for internasjonalt forbud mot utkast av fisk.
- Intensivere arbeidet med marine grunnkart for å oppnå en bedre forvaltning av norskekysten, og gjøre disse offentlig tilgjengelige.
- Arbeide for at det blir etablert internasjonale tvisteløsningsordninger som kan avgjøre fiskerikonflikter mellom ulike kyststater for å hindre unødvendig nedfisking av viktige fiskebestander.
- Opprettelse av petroleumsfri sone ut til minimum 25 kilometer fra grunnlinja.
- Fjerne gebyret på nødpeilesendere.

Se også ➡ 4.2 Naturvern til havs

6.8 Havbruk

Venstre vil gjøre sjømatnæringen mer konkurransedyktig og allsidig gjennom nyskaping, produktutvikling og satsing på eksportfremmende tiltak. Oppdrettsnæringen har fortsatt et stort vekstpotensial, men det er en forutsetning at videre vekst i næringen er bærekraftig. Venstre vil sette strenge miljøkrav ved tildeling av nye oppdrettskonsesjoner og lokalisering av disse og intensivere forskningen på lukkede anlegg.

Det er et behov for en restrukturering av norsk oppdrettsnæring, der miljø og lønnsomhet skal være førende for hvor fiskeoppdrett finner sted. Venstre vil forenkle regelverket for konsesjoner, slik at relokalisering og rotasjon av merder kan skje langt raskere enn i dag.

Venstre vil:

- Arbeide for å redusere handelshindringer for fisk og fiskeprodukter i en ny WTO-avtale.
- Jobbe for å gi norsk fiskeri- og sjømatnæring friere adgang til EU-markedet.
- Forenkle regelverket innenfor sjømatsektoren gjennom en innføring av Trøndelagsmodellen.
- Utarbeide et nytt konsesjonsregelverk for havbruksnæringen som legger til rette for bærekraftig vekst i næringen samtidig som hensyn til fiskevelferd, rømmingsbegrensning og miljø ivaretas.
- Vektlegge lønnsomhet og miljø ved utdeling av nye oppdrettskonsesjoner.
- La oppdrettsnæringen betale for de miljøulempene næringsvirksomheten medfører.
- Etablere en uavhengig kommisjon som skal gjennomgå rømmingshendelser for å hindre tilsvarende hendelser.
- Stille krav om at fangst av fôr til oppdrettsfisk ikke overbeskatter fiskebestander.

6.9 Maritime næringer

Norge er en av verdens ledende maritime nasjoner, og det norske maritime miljøet er komplett i bredden av tjenester, produkter og ekspertise. Kompetanse og samspill mellom sjøfolk, rederier, skipsbyggere, utstyrsprodusenter og tjenesteytere er næringens største fortrinn, med synergier mot næringer som fiskeri, IKT, finans og olje og gass. Et viktig grunnlag for å opprettholde og videreutvikle en sterk maritim sektor er at norske skip eies og drives fra Norge.

Venstre ser positivt på at bedrifter fra maritim sektor nå etablerer næringsklynger i flere deler av landet. Dette vil på sikt kunne være et viktig bidrag til teknologiutvikling på mange ulike områder innen for nærings- og samfunnslivet.

Som et resultat av at offshorenæringen er blitt mer internasjonal og i tillegg mer teknisk avansert, skapes det nå etterspørsel etter mer fagutdannet arbeidskraft. Utdanningssektoren må fange opp denne utviklingen, etablere utdanningsplasser og utvikle innhold og kvalitet i opplæringen.

Venstre vil:

- Styrke forskningen på navigasjon, kommunikasjon og maritim sikkerhet spesielt rettet inn mot ferdsel i nordområdene.
- Styrke de maritime kunnskaps- og utdanningsmiljøene innenfor sektoren.

Se også ➡ 5.5 Luft- og sjøfart

6.10 Reiseliv

Norge som destinasjon har flere ganger blitt kåret til verdens beste reisemål, noe som bekrefter at reiseliv er en næring også for fremtiden. Reiseliv er blant våre fire største næringer og en av de viktigste for internasjonal merkevarebygging av Norge. Dette forplikter, ikke bare for næringen selv, men også Norge.

Skal reiselivet kunne utvikle seg, må næringen gis større forutsigbarhet. Venstre mener at det trengs en tydeligere profesjonalisering av næringen. Det må iverksettes tiltak både innen produktutvikling, destinasjonsutvikling og markedsføring.

Destinasjonsselskapene har en viktig rolle når det gjelder å organisere og legge til rette for turistene, enten det gjelder preparering av langrenssløyper, vedlikehold av turstier eller å drive turistinformasjon. Dette er fellesgoder som både

turister og lokalbefolkning nyter godt av. Venstre mener at dette i større grad bør finansieres over offentlige budsjetter. Disse selskapene bruker i dag for mye tid på å samle inn penger og søke på tilskuddsordninger.

Venstre vil:

- Styrke Innovasjon Norge sine utenlandskontor innen internasjonal markedsføring.
- Skape et tydeligere samarbeid mellom destinasjonsselskap, reiselivslag og Innovasjon Norge nasjonalt på produkt- og destinasjonsutvikling, samt styrke NCE Tourism - Fjord Norway.
- Støtte opp om en infrastruktur som styrker tilgjengeligheten til våre største attraksjoner og aktiviteter, også ved bruk av kollektivtransport.
- Sørge for at reiselivet blir tatt med i høringspart i nasjonale utbyggingssaker der grunnlaget for reiselivet kan være truet.
- Øke fiskekvoten for turistfiske til 25 kg.
- Øke innsatsen på forskning tilknyttet reiseliv.
- Gi utenlandske bussjåfører i reiselivsnæringen tilfredsstillende muligheter å jobbe i Norge.
- At flere av de fremste reisedestinasjonene i Norge får verdensarvstatus, som Lofoten og Svalbard.
- Gjennomføre nødvendige lovendringer som gjør for at kommunene kan innføre verdiskapingsbidrag gjennom turistskatt, såkalt kurtakst.

6.11 Mineralutvinning

Malm, mineraler, pukk, grus og naturstein er geologiske naturressurser på linje med olje, gass og vannressurser. Venstre prioriterer miljøvennlige løsninger for næringsutvikling, og mener det er behov for en strategi for mineralressurser i Norge som gir en bærekraftig ressursutnyttelse og samtidig stimulerer til slik utvikling.

Gruvedrift medfører ofte ulemper for berørte lokalsamfunn. Det er derfor nødvendig at berørte kommuner gis kompensasjon gjennom en ressursavgift. Det må også settes av nødvendige midler på fond som skal dekke opprydding dersom gruvedrift innstilles.

Venstre vil:

- Lage en nasjonal strategi for geologiske mineralressurser.
- Lage et regelverk som sikrer at mineralutvinning skjer på en bærekraftig måte.
- Lage et stimulerende skatteregime for mineralnæringen som samtidig sikrer at fellesskapets interesser ved utvinning ivaretas.
- Innføre en lokal ressursavgift.
- Kreve at gruveselskaper setter av nødvendige midler på et miljøfond, for senere opprydding.
- Stille forpliktende krav om reduksjon av avfallsmengden fra gruver, og om at kun faglig tilfredsstillende deponiløsninger på land aksepteres.
- Stille strenge krav om rensing eller sikring mot avrenning for masser som legges som landdeponi, samtidig som mest mulig masser tilbakeføres i nedlagte gruver.

6.12 Vann som næring

Verdens behov for ferskvann er raskt økende, dels på grunn av befolkningsvekst og dels på grunn av økt levestandard i utviklingsland. Prognoser tyder på at det globale vannbehovet vil stige med 40 prosent de neste 20 årene. Vann representerer betydelige forretningsmuligheter for norsk vann- og prosessindustri.

Innenlandsk behov, verdensmarkedet og en satsing på miljøteknologi representerer til sammen en betydelig industriell mulighet for Norge å bygge seg opp når investeringene i olje- og gassvirksomheten flater ut. For å utløse en slik industriell satsing i Norge vil Venstre at den norske vannsektoren omorganiseres fra mange og små kommunale eiere til færre og større virksomheter med økt fokus på innovasjon og kompetanse.

Venstre vil:

- Legge til rette for flere innovasjonsprogram i vannsektoren.
- Bidra til en mer ressurseffektiv organisering av norsk vannsektor.

7. ØKONOMI OG MARKED

Venstres mål er å føre en bærekraftig økonomisk politikk som sikrer en god inntektsfordeling, velferd og verdiskaping. Skal vi lykkes med dette, må det legges til rette for økt verdiskaping, spredt privat eierskap og nødvendig fornying og omstilling i en mer miljøvennlig retning. Venstre vil ha et skattesystem som er basert på at alle skal betale skatt etter evne.

Venstres mål er at det skal lønne seg å jobbe, å sikre finansiering av viktige fellesgoder, og å gjøre det lønnsomt å ta gode miljøvalg. For Venstre er det viktig å ha stabil finansiering av fellesskapets oppgaver, men det forplikter samtidig til ansvarlighet i finanspolitikken.

Venstre vil føre en politikk som belønner investering i næringsvirksomhet og arbeidsplasser. Internasjonale økonomiske kriser fører til nødvendig omstilling og effektivisering, noe som også må skje i Norge dersom vi skal holde oppe konkurranseevnen i en stadig mer global økonomi.

7.1 Ansvarlig finanspolitikk

Skatter og avgifter er den viktigste inntektskilden i det offentlige Norge. Statens inntekter fra olje- og gassvirksomhet gir ytterligere rom for gode velferds- og fellesskapsløsninger.

Venstre mener at det er viktig med en ansvarlig og fornuftig bruk av norske oljepenger og vil derfor følge de retningslinjer for handlingsregelen som Stortinget har vedtatt. Dette er for det første viktig i et generasjonsperspektiv. Oljepengene skal først og fremst sikre pensjonsforpliktelsene for kommende generasjoner. For det andre er en nøktern finanspolitikk nødvendig for å dempe press i økonomien og for å holde et lavt pris- og rentenivå. For det tredje er en ansvarlig finanspolitikk viktig for konkurranseutsatt næringsliv. En for ekspansiv økonomisk politikk kan føre til både høy kronekurs og til at norsk arbeidskraft blir for dyr og lite konkurransedyktig i et globalt marked.

Innfasing av oljepengene må tilpasses konjunktursituasjonen. I nedgangstider kan det være fornuftig å bruke noe mer, mens det kan være motsatt i oppgangstider. Store konjunktursvingninger krever en annen politikk enn i mer normale tider.

Venstre vil:

- Følge handlingsregelen og prioritere bruken til utdanning, forskning, infrastruktur og vekstfremmende skatte- og avgiftskutt.

Se også ➡ 6.3 Eierskap

Se også ➡ 18.6.1 Handel og næringsutvikling

7.2 Finansmarkedene

En velfungerende markedsøkonomi forutsetter politiske rammebetingelser som skaper rettferdige spilleregler og produktive incentiver, også for å fremme et mer miljøvennlig produksjons- og forbruksmønster.

Norges Banks mandat må ha et bredt stabiliseringsmandat som sikrer lav inflasjon over tid, og som samtidig tar hensyn til mulige ubalanser i økonomien som følge av gjeldsoppbygging, særlig boliger. For å sikre tilliten til finansmarkedene, mener Venstre det må være størst mulig åpenhet om dem.

Venstre vil:

- Endre Norges Banks pengepolitiske mandat på en slik måte at kontrollen med penge- og kredittveksten i samfunnet blir mer effektiv, og slik at Norges Bank settes i bedre stand til å sikre målet om finansiell og makroøkonomisk stabilitet.
- Gi Norges Bank et nytt virkemiddel i pengepolitikken gjennom å kunne justere bankenes kapitalkrav, for å ha flere effektive virkemidler til å bremse overdriven kreditteksponasjon.

7.3 Skatter og avgifter

Skatter og avgifter bringer inntekter til stat og kommune for å løse offentlige oppgaver og finansiere gode velferdstilbud. Dette skal skje samtidig som man i minst mulig grad bremser verdiskaping. I tillegg er skatt et politisk virkemiddel for å påvirke atferd og utjevne inntekt. Skatte- og avgiftssystemet skal belønne arbeid og stimulere til investering og eierskap i norske bedrifter og arbeidsplasser.

Venstre vil gi mest skattelette til dem som har de laveste inntektene. Den enkleste måten å gjøre dette på er å ha et fradrag i bunn av inntekten som kommer alle til gode, men som har størst effekt for dem med lave og moderate inntekter. Skattepolitikken må stimulere arbeidslinjen.

Formuesskatten er en betydelig belastning for næringslivet. I tider med økonomisk uro er det viktig at bedrifter har bygget opp egenkapital, noe norske private eiere i dag blir straffet for gjennom formuesskatten. Nordmenn som vil investere og eie i Norge skal ikke ha dårligere vilkår enn utenlandske eller statlige eiere. Derfor vil Venstre at formuesskatten reduseres ved en gradvis økning av bunnfradraget og en lavere verdsettelse av aksjer. På sikt bør hele formuesskatten fjernes.

Arveavgiften rammer ofte urettferdig, spesielt ved arv av familieeiendommer og ved generasjonsskifte i bedrifter. Med dagens arveavgiftssatser har mange ikke råd til å overta en eiendom eller en bedrift som har vært i familiens eie i generasjoner.

Venstre vil ha et enklere avgiftssystem der man avgiftsbelegger det man vil ha mindre av og belønner det man vil ha mer av. Gebyrer for offentlige tjenester må ikke være fordekte, generelle avgifter, men kun gå til å dekke kostnaden for tjenesten.

Venstre vil:

- Redusere skatt på arbeid ved å øke friløpet (frikortgrensen), øke bunnfradraget og øke innslagspunktet i toppskatten trinn 1.
- Redusere og på sikt fjerne formuesskatten.
- Gjenninnføre aksjerabatt ved formuesberegning, slik at private eiere stimuleres til å investere i bedrifter.
- Øke beløpsgrensene for skattefordel ved kjøp av aksjer i egen bedrift.
- Fjerne arveavgiften.
- Øke grensen for momsplikt ved innførsel av varer til Norge til 500 kroner.

7.4 Fra rød til grønn skatt

Det viktigste generelle miljøvirkemiddelet Venstre vil ta i bruk, er overgang fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig atferd. Med Venstres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser og mindre lønnsomt med forbruk og forurensing. Venstres skattepolitikk er derfor bra for både miljøet og næringslivet.

Venstre vil:

- Innføre et gjennomgående avgiftssystem på all forurensing og alle miljøgiftige kjemikalier.
- Innføre flere miljødifferensierte satser i skatte- og avgiftspolitikken.
- Avvikle subsidieordninger som har naturskadelige effekter og bidrar til å redusere Norges muligheter til å nå nasjonale miljømål og internasjonale forpliktelser.
- Innføre flere miljødifferensierte satser i skatte- og avgiftslovgivningen.
- Endre og forenkle momssystemet ved å gi momsfratak for frukt, grønt og økologisk mat og samtidig likestille momssatsen på øvrig mat med andre varer og tjenester.

7.5 Forbrukerpolitikk

Tilgang til riktig og fullstendig informasjon er vesentlig for den enkelte innbygger og for et velfungerende marked. Staten har en viktig rolle i å sikre forbrukerrettigheter og åpenhet om varer og tjenester. Det offentlige er vår største tjenesteleverandør, og borgernes rettigheter som forbrukere skal også gjelde i forholdet til stat og kommune. Hovedregelen må være åpenhet om kvalitet og ressursbruk innen offentlig tjenesteproduksjon. Informasjon om dette skal være åpent tilgjengelig.

Venstre vil sikre en fungerende konkurranse i dagligvarehandelen, der ingen gis mulighet til å misbruke dominerende markedsposisjoner i noe ledd av verdikjeden. Det skal være mulig å sammenligne kjeder og varegrupper. Venstre vil legge til rette for etablering av flere merkeordninger til ulike formål, og for mer tilgjengelig produktinformasjon.

Kjøp av bolig er for de fleste den største investeringen man gjør. Venstre vil styrke boligkjøperes vern mot ukjente feil og mangler i boliger.

Venstre vil:

- Gjøre alle offentlige grunnlagsdata som ikke er personsensitive, åpne og tilgjengelige for borgere og tjenesteutviklere.
- Gjøre all informasjon om pris, ingredienser og næringsinnhold i dagligvarehandelen offentlig og elektronisk tilgjengelig.
- Innføre en standardisert merkeordning for matvarer slik at forbrukere kan få mulighet til å velge ut fra dyrevelferd, bærekraftighet og/eller andre etiske forbrukervalg.
- Regulere kjemikalier og tilsetningsstoffer etter føre-var-prinsippet, og intensivere forskningen på slike.
- Forby en rekke hormonforstyrrende stoffer i produkter, som ftalater og flere typer parabener.
- Innføre ti års reklamasjonsfrist ved nyboligsalg og kreve obligatorisk tilstandsrapport ved salg av bolig.
- Innføre servicehefte for boligen bygget på eiendomsregisteret.
- Kreve at kontonummer blir personlig og følger kunden, ikke banken, slik at det blir enklere å bytte bank.
- Unnta kredittkortgjeld fra rentefradraget.

Se også ➡ 4. Miljø

Se også ➡ 11. Bolig og eiendom

Se også ➡ 13.7 Digitalisering av det offentlige

8. HELSE

Venstre arbeider for et helsevesen som setter pasienten i sentrum og som leverer helsetjenester av høy faglig kvalitet. Alle skal være trygg på at de får et godt helsetilbud uavhengig av bosted og betalingsevne. Venstre vil ha et helsevesen som gjør prioriteringer på en åpen, kunnskapsbasert og forutsigbar måte, og et helsevesen som tar i bruk teknologi for å kunne tilby stadig bedre og tryggere pasientbehandling.

Venstre vil ha gode, offentlig finansierte helsetjenester. God kvalitet på tjenestene er viktigere enn hvem som utfører dem. Venstre vil arbeide for at offentlige, ideelle og private helsetjenestemiljøer skal utfylle hverandre. Det viktigste er at vi har et offentlig helsetilbud med så god kvalitet og så god ressurstilgang at det ikke oppstår et klasseskille i helsevesenet.

Det har egenverdi å kunne ta sine egne valg knyttet til helse og livsstil. Venstre vil styrke pasient- og brukermedvirkningen. Fritt sykehusvalg, brukerstyrt personlig assistent og velferdsteknologi er eksempler på tilbud og ordninger som kan bidra til økt frihet, medbestemmelse og verdighet for den enkelte.

8.1 Pasienten i sentrum

Venstre vil ha et mer brukervennlig helsevesen. Pasienten skal ikke bli sykelliggjort av systemet. Venstre vil påse at helse- og omsorgsinstitusjoner uoppfordret overholder sentrale pasient- og brukerrettigheter som ventetidsgaranti, universell utforming, responstid og fritt sykehusvalg.

Det kreves offensivt arbeid for å få ned køene for offentlig helsehjelp i Norge. Venstre vil redusere ventetider av medisinske og sosiale grunner, men også fordi det kan være økonomisk lønnsomt ettersom mange som står i kø er sykemeldte. Bruk av private tjenester er en viktig avlastning, kjøp av tjenester i utlandet er en annen mulighet. Mer bruk av begge alternativer vil redusere helsekøene og behovet for helseforsikring.

Pasienter som venter på en operasjon eller behandling fra det offentlige, skal i dag kunne få gjennomført behandlingen ved hjelp av private tilbydere etter en viss tid, betalt av det offentlige. Venstre mener denne rettigheten må styrkes gjennom å innføre en tidsfrist i tillegg til reelle sykdomsspesifikke garantier som alle pasienter informeres om.

Venstre vil:

- Innføre IKT-løsninger i helsesektoren som skal sikre større pasientsikkerhet.
- Styrke pasientrettighetsloven ved å dekke pasienters utgifter til private eller utenlandske sykehus etter en generell tidsfrist, og innføre sykdomsspesifikke garantier som utløser samme rettighet ved fristbrudd.
- Utarbeide kreftformspesifikke garantier for maksimumsgrenser for ventetid.
- Kutte ventetiden ved sykehusene gjennom blant annet kvelds åpne poliklinikker og ved å gi spesialister anledning til å drive kveldspraksis på sykehus.
- Gi Helsedirektoratet større ansvar for faglig oppdatering av leger, både ved sykehusene og i allmennpraksis.
- Styrke forskning ved helseforetakene for å bringe erfaringene fra klinisk praksis tilbake til grunnforskningen slik at kvaliteten i helsetjenesten øker.
- Lovfeste retten til brukerstyrt personlig assistent (BPA).
- Styrke tolketjenester i helsevesenet.

8.2 Kommunehelsetjenesten

Venstre vil flytte ansvaret for offentlige tjenester så nært borgerne som mulig. Vi er enige i samhandlingsreformens intensjoner: Å styrke primærhelsetjenesten og gi et bredere og bedre helsetilbud i borgernes nærmiljø. Mer ressurser og økt kompetanse i primærhelsetjenesten vil redusere etterspørselen etter spesialisthelsetjenester og i mange tilfeller gi et kvalitativt bedre tilbud. Venstre mener større og sterkere kommuner er en forutsetning for at de skal kunne ta på seg større oppgaver innen helsesektoren.

En styrking av primærhelsetjenesten og bedre samhandling mellom sykehus, sykehjem og kommunehelsetjenesten vil kunne gi færre re-innleggelser i sykehus, bedre rehabilitering og økt verdighet. Syke eldre skal slippe å bli sendt frem og

tilbake mellom sykehus og sykehjem. Dette krever en faglig forsterking av sykehjem og hjemmetjeneste. Tydelig medisinsk faglig ledelse i kommunen er nødvendig for å utvikle gode allmennlegetjenester, sykehjemstjenester og faglig forsvarlige tjenester til syke hjemmeboende.

Gode helsetjenestetilbud forutsetter at kommunene har kjennskap til egne utfordringer og ressurser og kompetanse til å drifte og kvalitetssikre egne tjenester. Det forutsetter samsvar mellom oppgaver som pålegges kommunene og finansieringen som følger med.

Venstre vil:

- Innføre en kommunereform der færre, større og sterkere kommuner overtar flere oppgaver innenfor helse- og velferdsområdet.
- Flytte flere spesialisthelsetjenester nærmere borgerne ved å etablere flere lokalmedisinske sentra.
- Øke spesialiseringen av helsepersonell i primærhelsetjenesten for å heve kvaliteten på tilbudet.
- Gi fastlegene et bredere ansvar for å følge pasienten, også ved utskriving fra sykehus tilbake til kommunen, og om nødvendig opprette flere fastlegehjemler.
- Etablere rekrutteringsstillinger for å møte rekrutteringsutfordringen til fastlegeyrket, der nyutdannede leger kan prøve fastlegeyrket i en fastlønnet stilling.
- Styrke sykehjemmene og hjemmesykepleien faglig slik at de kan ta økt ansvar for behandling, rehabilitering og pleie av pasienter i livets slutfase.
- Gi investeringsstøtte til etablering av lokale behandlingsplasser der det er nødvendig for å fullfinansiere Samhandlingsreformen.
- Stimulere til at det etableres frisklivssentraler i enda flere norske kommuner.
- Øke kunnskap og kompetanse om palliative tilbud for spedbarn, barn og ungdom.
- Gi frivillige organisasjoner som driver faglig gode rehabiliteringstilbud større forutsigbarhet når det gjelder drift og avtaler.
- Gi foreldre med syke barn under 13 år rett til å være sammen med barnet inntil 10 dager i året og få utbetalt full lønn for dette.
- Sikre foreldre lønn for å følge barn under 18 år til sykehus.

Se også ➡ 13.4 Kommunestruktur

8.3 Sykehus

Venstre mener man må søke å ivareta to hensyn i sykehusstrukturen; kort tid og avstand til behandling ved akutte skadetilfeller, samt høy kvalitet på behandlingen ved planlagte operasjoner. Befolkningssammensetning og sykdomsspekter er i rask endring. Dette påvirker etterspørselen etter helse- og omsorgstjenester og krever endringsvilje og fleksibilitet. Sykehusstruktur og behandlingstilbud må derfor vurderes fortløpende.

Lokalsykehusene har en viktig rolle i helsetilbudet og skal sikre god beredskap over hele landet. For redelighet og forutsigbarhet mener Venstre det er viktig å definere hva et lokalsykehus skal være. Venstre vil ha økt spesialisering av sykehusene. Det bør legges til rette for at lokalsykehusene kan avlaste universitetssykehusene ved at enkelte spesialiserte oppgaver legges ut til ulike lokalsykehus. Det er også store kvalitative gevinster å hente på å samordne flere spesialiserte tilbud med våre naboland.

Venstre vil beholde helseforetaksmodellen, men ser at det er svakheter i dagens system knyttet til ansvarsfordeling og byråkratisering. Venstre ønsker en åpen og tydelig styring av omstillingsprosesser der politisk ansvar blir synliggjort. Dagens finansieringssystem for sykehusene sikrer ikke kvalitet for pasienten og stimulerer ikke tilstrekkelig til samhandling mellom sykehus og primærhelsetjeneste. En omfordeling av ressurser mellom primær- og spesialisthelsetjenesten skal gjennomføres uten at det går ut over tjenestekvalitet og pasientsikkerhet.

Venstre vil:

- At et lokalsykehus minimum skal ha følgende funksjoner: Akuttberedskap innen indremedisin, generell kirurgi og enklere ortopedi, fødetjenester samt anestesi tilstrekkelig for kirurgi, akutt indremedisin og fødselshjelp, og i tillegg røntgen og laboratorietjenester som minimum dekker behovet for akuttbehandling.

- At Stortinget skal vedta en rullerende nasjonal helseplan som definerer og konkretiserer sykehusstrukturen, behandlingstilbudet og de overordnede prioriteringene i helsevesenet.
- Opprettholde de regionale helseforetakene.
- At mer makt og flere avgjørelser flyttes fra helseforetakene ned til det enkelte sykehus.
- Sikre at høyspesialisert medisin utøves på sykehusavdelinger med tilstrekkelig pasientgrunnlag til å sikre nødvendig kompetanse og utøvelse.
- At det satses på rekruttering av kvalifisert helsepersonell og sikring av rett kompetanse på rett sted innen spesialisthelsetjenesten.
- Øke satsingen på ledelsesutdanning på alle nivåer av helsevesenet.
- Åpne for fleksible turnusordninger for helsepersonell.
- Øke andelen av rammefinansiering til helseforetakene, for å gi foretakene et mer helhetlig ansvar og bedre incentiver til å behandle pasienter med sammensatte lidelser.
- Iverksette en gradvis omfordeling av ressurser og kompetanse fra spesialist- til primærhelsetjenesten.
- Gjennom avtaleverk og praksis tydeliggjøre ansvaret for kunnskapsformidling og samhandling som Samhandlingsreformen og nytt lovverk pålegger spesialisthelsetjenesten.
- Sikre dekning av ambulanshelikopter over hele landet.
- Avvise offentlig finansiering av tidlig ultralyd i uke 11-13 til alle gravide, så lenge det er lite dokumentasjon for en helsemessig gevinst.

8.4 Mindre byråkrati

Venstre vil redusere byråkratiseringen av helsevesenet. En bedre samordning mellom de regionale helseforetakene, og mellom foretakene, direktorat og departement, vil gi store besparelser og mindre byråkrati. Helsepersonell bør først og fremst behandle pasienter. Logistiske, praktiske og administrative oppgaver bør utføres av andre enn leger og sykepleiere.

For å yte bedre service, gi mer tilpasset behandling og legge til rette for bedre pasientflyt, må det innføres nasjonale standarder for et IKT-system tilpasset sykehusenes behov.

Venstre vil:

- Sette som mål at andelen byråkrater i helseforetakene kan reduseres i løpet av perioden.
- Gå gjennom antall resultatmål, lover, forskrifter og regelverk med mål om å redusere unødig byråkrati i spesialisthelsetjenesten og i kommunale helse- og omsorgstjenester.
- Forbedre organiseringen av og mellom helseforetakene gjennom klarere retningslinjer og rollefordeling.
- Videreføre arbeidet med nasjonale standarder for IKT-systemer tilpasset sykehusene som også kommuniserer med primærhelsetjenesten, og sikre at helsefaglig kompetanse blir vektlagt i utviklingen av systemene.

Se også ➡ 13.6 Forenkling og fornying

Se også ➡ 13.7 Digitalisering av det offentlige

8.5 Habilitering og rehabilitering

Det er et kommunalt ansvar å legge til rette for at pasienter som er utskrevet fra sykehus, eller som på annen måte trenger opptrening, får et rehabiliteringsopplegg som kan bidra til god funksjonsdyktighet. Dette er blant annet en forutsetning for at mange eldre mennesker kan fortsette å bo hjemme.

Hverdagsrehabilitering og hjemmebasert rehabilitering, der brukeren bor hjemme og får behandling i kjente omgivelser, må bygges ut i kommunehelsetjenesten. Spesialrehabilitering som krever erfaring og kompetanse innen spesielle skade- og diagnoseområder må fortsatt finnes i rehabiliteringsavdelinger på sykehusene.

Venstre vil:

- Ha en forpliktende opptrappingsplan for rehabilitering og habilitering.
- Gjennomgå dagens refusjonsordninger for fysioterapibehandlingen for å sikre et rettferdig system, kortere ventetid og lik betaling.

- Ta i bruk undervisningsteknologi som gjør at sykehusenes fagmiljø kan gi opplæring og veiledning til helsepersonellet i kommunene.
- Særlig sikre behandling og habilitering for barn med medfødte lidelser.

8.6 Velferdsteknologi

Velferdsteknologi er tekniske hjelpemidler som styrker den enkeltes evne til å klare seg i hverdagen til tross for sykdom eller nedsatt funksjon. Det finnes et stort potensial for nye løsninger som kan møte fremtidens omsorgsbehov. En teknologireform vil kreve store investeringer i utstyr og etter- og videreutdanning, men vil gi høyere behandlings- og livskvalitet og reduserte driftskostnader på sikt.

Venstre mener at digitale løsninger kan bidra til bedre velferd, blant annet ved å lette kronikernes hverdag. Vi ønsker å gi pasienter mulighet til å velge digitale løsninger når det gjelder hjemmepleie, rehabilitering og kontakt med helsevesenet. Venstre mener at det for mange pasienter er fullt mulig å erstatte fysisk fremmøte hos lege eller sykehus med bruk av teknologi, for eksempel ved å ta i bruk hjemmemonitorering slik at pasientenes helsetilstand overvåkes hjemmefra.

Vi har få bedrifter i Norge som utvikler velferdsteknologi, og disse finnes hovedsakelig i IKT-sektoren. Samtidig er innkjøpene små og oppdelte, og hver kommune har ansvar for sitt eget omsorgstilbud. Det må settes av midler til utviklingsprosjekter og legges til rette for informasjonsutvikling mellom kommuner, bedrifter og universitets- og forskningsmiljøer.

Venstre vil:

- Stimulere til utvikling av brukervennlig velferdsteknologi i alle deler av samfunnet.
- Gjennomføre en digitaliseringsreform i det offentlige velferdssystemet.
- Gi utvalgte kronikergrupper, i første omgang diabetikere, hjertepasienter og pasienter som lider av kronisk obstruktiv lungesykdom, mulighet til å kunne velge telemedisinske behandlingsformer fra 2016.
- At minst 25 prosent av kroniske pasienter med for eksempel diabetes og hjerteproblemer kan motta behandling og ha kontakt med helsevesenet via telemedisinske løsninger.
- Utdanne helsepersonell til å yte pleie og omsorg, også ved hjelp av omsorgsteknologi, på en nærværende og etisk forsvarlig måte.
- Ta i bruk flere digitale hjelpemidler i hjemmebasert omsorg.
- Innføre mer vektning av telemedisinske behandlingsformer i de økonomiske tildelingene til helseforetakene.
- Bygge ut telemedisinske avdelinger på alle sykehusene, og med det heve kvaliteten på det desentraliserte helsetilbudet.
- Inkludere utgifter til maskinell medisindosering (multidose) i egenandelsordningen.
- Etablere et Nasjonalt Velferdsteknologisk senter.
- Innføre krav om forhåndsgodkjenning ved bruk av helseteknologi som GPS for demente.

Se også ➡ 12.1 Personvern

8.7 Psykisk helse

Venstre vil gi mennesker med lettere og tyngre psykiske lidelser et bedre behandlingstilbud. Psykisk syke har krav på gode tjenester som samtidig gjør det mulig at man i størst mulig grad kan fungere i sitt eget nærmiljø. Videre satsing på distriktspsykiatriske sentre (DPS) er vesentlig for at dette skal skje.

Forebygging, behandling og rehabilitering bør i hovedsak skje på kommunalt nivå og på de distriktspsykiatriske sentrene. Poliklinikker og ambulante team som jobber sammen med kommunene vil sikre flere at flere får behandlingstilbud i sitt nærmiljø. Målet er å legge til rette for et bedre lavterskeltilbud i kommunene, slik at det er mulig å få psykisk helsehjelp uten henvisning fra fastlege. Fastlegen og den kommunale psykiske helsetjenesten må samarbeide tett med helseforetakene.

For Venstre er det grunnleggende at psykisk syke menneskers rettssikkerhet ivaretas. Vi er bekymret for den omfattende bruken av tvang i psykisk helsevern, og frykter at behovet for sikkerhet fører til at psykisk syke menneskers rett til

1 privatliv og krav på rettssikkerhet må vike. Endringene som ble vedtatt i loven om psykisk helsevern etter hendelsene 22.
2 juli 2011 går i feil retning når det gjelder tvangsbruk og sikkerhetstiltak. Lovbestemmelsene gir svært vide fullmakter til
3 den faglig ansvarlige i psykisk helsevern, og hjemlene for frihetsberøvelse er svært skjønnsmessige.

4 5 Venstre vil:

- 6 • Videreføre opptrappingsplanen for psykisk helse.
- 7 • Gi psykologer rett til å sykemelde pasienter de har i behandling.
- 8 • Opprette et lavterskel psykologtilbud i kommunehelsetjenesten med statlig tilskudd hvor det skal være mulig å få
9 behandling uten henvisning.
- 10 • Gi pasienter med kombinerte rus- og psykiske problemer integrert behandling for begge lidelser.
- 11 • Gjøre forsøk med å overføre distriktpsykiatriske sentre (DPS) til kommunalt nivå i enkelte større kommuner.
- 12 • Opprette flere brukerstyrte plasser knyttet til DPS slik at innleggelser kan skje tidlig, før det blir behov for tvangsbruk.
- 13 • Gjennomgå lov om psykisk helsevern med sikte på mindre tvangsbruk og klarere regler om enkeltvedtak,
14 overprøving, registrering og klage.
- 15 • Utvide bruken av alternativer til polititransport ved tvangsinnleggelser.
- 16 • Tydeliggjøre lovbestemmelser slik at det kommer klart frem hvilke pasienter som kan bli underlagt et strengere
17 sikkerhetsregime, og kreve at innleggelse på enhet med særlig høyt sikkerhetsnivå avgjøres av en domstol.
- 18 • Styrke forskningsinnsatsen i psykiatrien så pasientene får behandling som har god forskningsmessig
19 dokumentasjon.
- 20 • Øke satsing på informasjon om psykisk sykdom til befolkningen, og slik gjøre det lettere for psykisk syke og deres
21 pårørende å søke hjelp før sykdommen utvikler seg så mye at tvang kan bli nødvendig.

23 **8.8 Rusomsorg**

24 Venstre vil styrke all rusbehandling, inkludert rehabilitering og tilbud til pårørende. Norge ligger helt i toppen blant
25 europeiske land når det gjelder overdosedødsfall. Vi trenger derfor nye grep i rusomsorgen, og en faglig sterk politikk på
26 forebygging, behandling, skadereduksjon og ettervern.

27
28 Mange mennesker klarer ikke å takle hverdagen uten å ruse seg, og mange med rusproblem har psykiske og somatiske
29 lidelser. Rusomsorg må også fokusere på årsakene til at den enkelte blir rusavhengig. Rusomsorgen må omfatte både
30 gode helsetjenester, en sosialfaglig og en psykologisk tilnærming. Alkohol er fortsatt det rusmiddelet som er opphav til
31 flest problemer som for tidlig død, sykdom, vold, kriminalitet og store utgifter for helsevesenet, og Venstre vil
32 opprettholde et høyt nivå på alkoholavgifter. Venstres utgangspunkt er at avhengighet må anerkjennes som en sykdom
33 og møtes med sosialfaglige virkemidler og behandling fremfor straff.

34
35 Legemiddellassistert rusbehandling (LAR) må være et tilbud til alle som kan ha nytte av det etter en medisinsk vurdering.
36 LAR er underfinansiert og må tilføres mer ressurser. Venstre vil at flere skal få tilbud om deltakelse i LAR, og vil også åpne
37 for å ta i bruk andre, nye behandlingsmetoder. Samtidig må ikke LAR bli en sovepute som hindrer satsing på annen
38 rusbehandling. Venstre mener at det bør etableres mottaks- og oppfølgingssentre i de største byene i Norge.

39 40 Venstre vil:

- 41 • Sikre at ruspasienter får time til poliklinisk eller annen behandling innen 24 timer etter avrusning, og etablere flere
42 akuttavrusningsplasser.
- 43 • Etablere flere behandlingsplasser og bedre ettervernstilbud for rusavhengige.
- 44 • Legge til rette for lavterskeltilbud for ungdom med rusavhengighet eller rusproblemer kombinert med psykiske og
45 sosiale vansker.
- 46 • Endre norsk narkotikaloggivning etter modell fra reformene i Portugal, der justispolitiske virkemidler benyttes mot
47 selgere, ikke brukere, og der misbruk møtes med tilbud om behandling.
- 48 • Styrke Narkotikaprogrammet med domstolskontroll slik at flere rusavhengige kan få behandling i stedet for fengsel
49 når de begår kriminelle handlinger.
- 50 • Styrke rehabiliteringselementet i LAR, blant annet gjennom bedre og mer forpliktende samhandling mellom
51 kommunehelsetjenesten, spesialisthelsetjenesten og Nav.
- 52 • Bygge ut og prioritere behandlingsplasser og behandlingstiltak for gravide rusmisbrukere, og sikre tilbud om LAR-
53 behandling der det er faglig forsvarlig.

- Opprette finansieringsordninger som stimulerer kommunene til å sikre at rusavhengige får tilstrekkelig bolig- og rehabiliteringstilbud utenfor rusmiljøer.
- Legge til rette for at storbyene kan gi ruspasienter et lavterskeltilbud med medikamentell behandling (tilsvarende subutex, subuxone eller lignende) etter modell fra LASSO-prosjektet i Oslo.
- Tillate kommuner å ha sprøyterom eller brukerrom.
- Innføre heroinassistert behandling for de aller tyngste brukerne som ikke har hatt nytte av annen medikamentell behandling.

8.9 Tannhelse

Pasienter med svak økonomi må gis rett til en forsvarlig tannbehandling. Utsatte grupper må få fullfinansiert sine tannhelseutgifter gjennom offentlige støtteordninger, og grupper med særlige behov må inkluderes i trygdesystemet.

Mange som har behov for nødvendige inngrep kommer i dag inn under en refusjonsordning for en pasientgruppe. Venstre vil på sikt utvide den offentlig finansierte tannhelsebehandlingen for alle, slik at flere får dekket deler av utgifter til større inngrep. Dette skal også medføre en forenkling av refusjonssystemet.

Venstre vil:

- Utvide tannhelseordningen med offentlig fullfinansiering til utsatte grupper, slik at blant annet rusavhengige, kronikere og pasienter med manglende evne til egenomsorg får gratis behandling.
- Delfinansiere nødvendige tannlegekostnader ved å innføre en høykostnadsbeskyttelse der det offentlige dekker en andel av kostnader over 10.000 kroner.
- Bidra til prinsinformasjon om tannhelsetjenester slik at konkurransen mellom tannleger sikres.
- Integrere tannleger som del av helsesektorens samhandling, og gi tannleger rett til å skrive henvisning til spesialhelsetjenesten i akutte eller alvorlige tilfeller.

8.10 Folkehelse

Forebyggende helsearbeid er viktig for å utjevne sosiale helseforskjeller i Norge. Ansvar for helsefremmende og forebyggende arbeid er lagt til kommunene. Staten kan påvirke gjennom lovgivning, skatte- og avgiftspolitikken, holdningskampanjer, styrking av den helsefaglige forskningen og finansiering av lavterskeltilbud i primærhelsetjenesten.

Venstre mener at helsestasjonene er den delen av helsetjenesten som er best egnet til å jobbe med forebygging for barn og unge. Forebygging er viktig i alle livets faser. Helsestasjonene har en unik mulighet til å kunne gripe inn tidlig og forhindre negativ utvikling i kosthold, mosjon eller psykososiale forhold. Venstre vil styrke gravide kvinners tilgang til jordmønstjenester tidlig i svangerskapet og i barseltiden, og forbedre oppfølgingen i hjemmet av nyfødte og deres foreldre slik at ammeproblemer og barselsdepresjon kan forebygges.

Mye av det helsefremmende arbeidet gjøres i dag av frivillige og ideelle organisasjoner. For barn og unge spiller fritids- og idrettsorganisasjoner en viktig rolle med tanke på forebygging og etablering av gode helsevaner.

Venstre vil:

- Gjennomføre en nasjonal opptrapping for helsestasjonene over fire år.
- Styrke skolehelsetjenesten, samt studentsamskipnadenes helsetilbud.
- Bruke avgiftspolitikken for å stimulere til et sunnere kosthold, blant annet ved å fjerne moms på frukt og grønt.
- Bedre rammevilkårene for frivillige organisasjoner og sosiale entreprenører som tilbyr helse- og velferdstjenester eller som organiserer folkehelsefremmende aktiviteter.

Se også ➡ 15.5 Friluftsliv

8.11 Helse og etikk

Venstre mener at spørsmål om liv og død berører noe av det innerste i menneskene. Derfor er det den enkelte borger som i stor grad selv må velge sin retning, så lenge det ikke går på bekostning av andres liv og velferd. Et mangfoldig samfunn må derfor gi den enkelte størst mulig frihet innenfor en ramme fastsatt av samfunnet.

Raskt voksende kunnskap og muligheter stiller samfunnet overfor nye og vanskelige etiske valg. Bioteknologi er blitt et område hvor sterke kapitalkrefter har store interesser, og der møtet mellom fremtidsoptimisme og føre-var-tenkning skaper store utfordringer.

Medisinsk forskning og fremskritt gir oss stadig nye behandlingsmuligheter. Pasientorganisasjoner og berørte enkeltmennesker har store forventninger til medisinske fremskritt i behandlingen av alvorlig sykdommer, for eksempel gjennom stamcelleforskning. Samtidig skal vi være på vakt mot tendenser til å skape det perfekte menneskeliv. Alle mennesker er likeverdige, uansett genetisk utrustning.

Venstre vil:

- Legge til grunn føre-var-prinsippet i spørsmål der konsekvensene for liv og helse av teknologiske fremskritt ennå ikke er tilstrekkelig kjent.

8.11.1 Abort

Respekt for menneskelivet og retten til å bestemme over egen kropp er viktige liberale prinsipper. Rett til selvbestemt abort er derfor viktig for Venstre.

Abortnemndenes praktisering av regelverket for senaborter har endret seg. Det er behov for klarere retningslinjer og en mer enhetlig praksis, spesielt ved abortsøknader etter 18 ukers svangerskap. Det bør bli tydeligere kontroll med arbeidet i abortnemndene og i den sentrale klagenemnda, for å sikre den abortsøkendes rettssikkerhet og for at nemndene skal ta inn over seg de vanskelige avveiningene som ligger i abortloven.

Venstre vil:

- Gjennomgå abortnemndenes praksis for å sikre lik behandling.
- Fjerne kravet om personlig oppmøte i abortnemndene.
- At helsepersonell må kunne reservere seg mot å utføre abort dersom det bryter med deres personlige overbevisning.
- Kreve at fastleger henviser videre ved spørsmål om abort.
- Prioritere forebyggende arbeid som kan bidra til å få redusert antall uønskede svangerskap.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmene Bore, Heggelid-Rugaas, Kjenseth, Nesheim, Sandsmark og Årøen, vil erstatte fjerde strekpunkt med følgende:

- Kreve at der fastleger ønsker å reservere seg i spørsmål om abort, må det etableres sikre rutiner for henvisning videre.

8.11.2 Donasjon og befruktning

Å kjenne sitt opphav er en grunnleggende rettighet. Ved donasjon av sæd må barnet fra et gitt tidspunkt ha mulighet til å kunne få informasjon om sitt biologiske opphav. Anonym sæddonasjon må derfor ikke være tillatt. Venstre vil tillate eggdonasjon etter samme retningslinjer som ved sæddonasjon.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmet Bore, vil stryke siste setning og første kulepunkt under.

Venstre vil åpne for surrogati som er altruistisk (uegennyttig) motivert. Kostnader knyttet til selve befruktningen skal i slike tilfeller ikke finansieres av det offentlige. Venstre vil samtidig arbeide for et internasjonalt forbud mot kjøp og salg av surrogatitjenester. Barn som mangler statsborgerskap fordi de er født etter surrogati med norske genetiske fedre må anses som barn av norske foreldre og sikres rettigheter i samsvar med dette.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmene Bore, Borsch, Nesheim, Skogsholm og Veivåg, vil stryke første to setninger i siste avsnitt, og andre kulepunkt under.

Venstre vil:

- 1 • Åpne opp for eggdonasjon.
- 2 • Åpne opp for altruistisk (uegennyttig) motivert surrogati.
- 3 • Vedta et rammeverk for bruk av surrogatmødre i utlandet for å sikre barns rettigheter.
- 4 • Åpne for assistert befruktning for enslige.
- 5

9. VELFERD

Velferdssamfunnet er mer enn velferdsstaten. Offentlige velferdstjenester kan aldri erstatte nærhet og omsorg i frivillige fellesskap, familie og nærmiljø. Samspillet mellom stat, kommuner, frivillige fellesskap og den enkeltes personlige ansvar overfor sine medmennesker skaper trygghet og forankring.

At flere kommer i arbeid er helt grunnleggende for at vi skal kunne klare å opprettholde våre velferdsordninger i fremtiden. Ulike velferdsytelser i kombinasjon med skattesystemet må utformes slik at det lønner seg for den enkelte å være i inntektsgivende arbeid. Venstre vil ha flere i arbeid og færre på stønad.

9.1 Arbeidsliv

Venstre vil ha et åpent og inkluderende arbeidsliv som bidrar til å skape jobbmuligheter for alle. I et moderne arbeidsmarked må det legges til rette for at den enkelte kan få bruke sine evner og anlegg og om ønskelig veksle mellom rollene som arbeidstaker og det å drive sin egen virksomhet i løpet av en yrkeskarriere.

Venstre vil at alle arbeidsforhold skal være ryddige og trygge. I Norge har vi gode modeller for tillit i arbeidslivet basert på et nært samarbeid mellom myndighetene, arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjonene. Dette gir et solid grunnlag for å kunne møte de krav til fornyelse som følger med endringer i samfunnsutviklingen.

En god offentlig velferd er avhengig av at det skjer verdiskaping i samfunnet og at enkeltmennesker satser, tar risiko og skaper nye produkter, tjenester og arbeidsplasser. Det må alltid lønne seg å jobbe. Flere må kunne velge å stå i arbeid lenger og flere må inkluderes i arbeidslivet.

Venstre vil:

- Legge opp til et åpent og inkluderende arbeidsliv der det alltid lønner seg å stå i arbeid.
- Bygge på et tett samarbeid mellom myndigheter og organisasjonene i arbeidslivet.

9.1.1 Arbeidsmiljø

Arbeidslivet har vært gjennom store forandringer siden premissene for dagens lovgivning ble lagt på 60- og 70-tallet. Vi må forvente at denne utviklingen fortsetter. Arbeidsplasser i informasjonssamfunnet vil bli preget av større fleksibilitet, og skillet mellom arbeidstid og fritid vil ikke være like tydelig som før. Dette må også regelverket reflektere.

Det må være et mål at ingen arbeidstakere skal måtte gå i årevis på usikre kontrakter og midlertidig ansettelse. Det skal være trygghet gjennom stillingsvern og klare regler for arbeidstid og arbeidsmiljø som gjelder for alle, uavhengig av om de er organisert eller ikke.

Venstre vil:

- Endre arbeidsmiljølovens bestemmelser når det gjelder hvilken arbeidstid det er mulig å avtale individuelt, for blant annet å gjøre det lettere å inngå avtale om turnusordninger.
- Gjøre reglene om overtid mer fleksible, for eksempel gjennom å utvide tidsrommet overtiden kan tas ut.
- Endre opp reglene for midlertidig ansettelse og likestille regelverket i kommunal og privat sektor med statlig sektor
- Stramme inn maksimal varighet for midlertidige ansettelser fra 4 til 2 år.
- Lovfeste alle arbeidstakers rettigheter knyttet til permittering
- Opprette en egen varslerenhet under Arbeidstilsynet
- Foreta en helhetlig gjennomgang av rettighetene til selvstendige næringsdrivende og fremme forslag om forbedringer når det gjelder rettigheter knyttet til sykdom, omsorg for egne barn, pleie- og opplæringspenger og pensjon.

9.1.2 Et inkluderende arbeidsliv

Venstre er opptatt av et anstendig og inkluderende arbeidsliv for alle. Det er spesielt viktig å legge til rette for deltakelse for mennesker med nedsatt funksjonsevne. Et inkluderende arbeidsliv må sikres både ved at arbeidsplassen fysisk tilpasses den enkeltes behov og at det opprettes flere arbeidsplasser for personer som av ulike grunner har nedsatt arbeidsevne. Store omstillinger gjør det også nødvendig med økt innsats når det gjelder omskolering, opptrening og praksisplasser.

Norske arbeidsplasser er avhengig av å tiltrekke seg utenlandsk arbeidskraft. I intensive perioder vil mange bedrifter også ha behov for innleide medarbeidere. Alle som arbeider i Norge skal ha krav på anstendig lønn, uavhengig av fast ansettelse, vikariat eller sesongarbeid. Myndighetene og organisasjonene må ha effektive systemer for å bekjempe uakseptable lønns- og arbeidsvilkår. Det er nødvendig å gjøre flere av reguleringene i arbeidslivet universelle og ikke avhengig av om arbeidsplassen har tariffavtale. Samtidig vil Venstre lovfeste en nasjonal minstelønn.

Venstre vil ha et arbeidsmarked der det skal være lettere å kombinere arbeid og trygd. Det trengs større fleksibilitet med hensyn til permisjonsregler og tidligere avklaring når det gjelder langtidssykemeldte.

Venstre vil:

- Opprette flere tiltaksplasser for personer med nedsatt arbeidsevne.
- Øke rammene for funksjonsassistanse og gjøre ordningen med arbeids- og utdanningsreiser for mennesker med nedsatt funksjonsevne permanent.
- Opprette flere lærlingplasser i stat og kommune.
- Opprette minst 100 nye traineeplasser årlig for mennesker med nedsatt funksjonsevne.
- Gi undervisning i grunnleggende lesing, skriving og regning til arbeidstakere som trenger det.
- Innføre nasjonal minstelønn som virkemiddel mot sosial dumping.
- Innføre mer fleksible permitteringsregler som gir muligheter for «rullerende permisjon» og redusere permitteringsgraden fra 50 til 20 prosent. Det vil gi bedriftene mulighet til å gi alle ansatte et arbeidstilbud i permitteringsperioden.
- Gjøre arbeidsledige som er oppmeldt til utdanning uten å være berettiget til støtte fra Lånekassen, berettiget til dagpenger.

9.1.3 Seniorer

Venstre mener det er viktig å legge til rette for at flere seniorer som kan og vil jobbe, kan være yrkesaktive. Mange som ikke kan eller ønsker å arbeide i full stilling, kan likevel gjøre en betydelig innsats for eksempel i deltidsstillinger og gjennom tilpassede arbeidsoppgaver. Vi vil derfor innføre mer fleksible løsninger når det gjelder arbeidstid for seniorer.

Venstre vil:

- Legge bedre til rette for å kombinere arbeid og pensjon, gi bonusordninger for å stimulere til lengre yrkesdeltakelse og eventuelt utvide bruken av redusert arbeidstid.
- Ha mer fleksible arbeidstidsregler og skattestimulans/fradrag til eldre arbeidstakere (62 år) som velger å arbeide i stedet for å gå av med pensjon før 67 år.
- Avvikle særaldersgrenser i pensjonssystemet som ikke har faglige begrunnelser, og øke aldersgrensen for arbeidsgivers automatiske oppsigelsesadgang fra 70 til 75 år.

9.2 NAV

Venstre mener NAV-reformen var et riktig grep. Venstres videre mål er å gjøre det enklere for brukerne, redusere byråkratiet, forenkle regelverket og utvide adgangen til bruk av skjønn. Ved siden av målet om flere i arbeid og aktivitet og færre på stønad, var formålet med NAV-reformen at brukerne skulle kunne forholde seg til ett kontor og til en saksbehandler. Slik fungerer det ikke. Venstre mener at NAV lider under et unødig komplisert regelverk og byråkratiske løsninger. Saksbehandlere på NAV må forholde seg til for mange detaljerte forskrifter og rundskriv som styrer saksbehandlingen og lovanvendelsen.

Venstre vil at saksbehandlerne i førstelinjetjenesten får utvidet myndighet til å avgjøre saker, og at publikum skal kunne kommunisere direkte med vedkommende som har avgjørelsesmyndighet.

En forutsetning for et velfungerende, effektivt og brukervennlig NAV er et godt IKT-system. Det vil både lette saksbehandlingen og muliggjøre digitale løsninger.

Venstre vil:

- Gi saksbehandlerne i førstelinjetjenesten vedtaksmyndighet i så mange saker som mulig.
- Åpne for større bruk av skjønn i NAVs regelverk.
- Sette av midler slik at NAV kan modernisere og samordne IKT-løsningene sine.
- Inkludere tjenesteyting fra NAV i pasient- og brukerombudets mandat.

9.3 Syke og uføre

En god sykkelønsordning er en viktig del av en liberal velferdsstat. At fellesskapet gir en forsikring for tapt inntekt ved sykdom gir trygghet for den enkelte, men det går også ut over fellesskapet når utgiftene blir for høye.

Dagens ordning gir full kompensasjon til arbeidstakere som er syke i en kort periode, mens det gis omtrent 66 prosent kompensasjon til dem som er varig syke og ikke i stand til å sikre sin egen økonomi gjennom lønnet arbeidsinnsats. Det er ikke nødvendigvis den beste løsningen. Venstre vil utrede en modell som innebærer at ytelsene til korttids sykefravær reduseres noe mens ytelsene til uføre og langtidssyke økes. Venstre er også åpen for å se på dagens finansieringsmodell mellom arbeidsgiverne og det offentlige, med det formål å gi bedriftene stimulans til å få sine ansatte raskere tilbake i arbeid. Ved en eventuell innstramming av sykkelønsordningen skal grupper med særlige økonomiske behov og fravær ved barns sykdom skjermes.

Venstre vil:

- Innføre normerte sykkelmeldingsperioder, som innebærer veiledende retningslinjer for sykkelmeldinger etter diagnose.
- Utrede en modell som innebærer redusert kompensasjon ved korttidssykefravær og økt kompensasjon ved langtidssykefravær og varig uførhet.
- Gjøre det enkelt for arbeidsgiver å legge til rette for at syke personer kan jobbe.
- Innføre en mer fleksibel sykkelønsordning for kreftpasienter og andre som har gode prognoser for å komme tilbake i arbeid etter 12 måneders sykdom uten å måtte gå omveien om arbeidsavklaringspenger.
- Øke potten på tidsubestemt lønnsstilskudd for at personer med nedsatt arbeidsevne kan være i full eller delvis jobb, og gjøre slikt tilskudd tilgjengelig for alle virksomheter som ansetter mennesker med varig nedsatt arbeidsevne.
- Øke bruken av gradert uføretrygd og ha krav om aktivitet, slik at vi støtter folk til å ta oppgaver de mestrer framfor å betale dem for å stå utenfor arbeidslivet.

9.4 Fattigdom

Antall barn i Norge som vokser opp i fattige familier er økende. En tredel av barn med ikke-vestlig bakgrunn lever i husholdninger med inntekt under fattigdomsgrensen. Venstres førsteprioritet er å bekjempe fattigdom og helseproblemer hos barn og barnefamilier.

Dagens sosialpolitikk bidrar i realiteten til å forsterke forskjellene i Norge. Venstre vil ha større omfordeling ved å differensiere ordninger som barnetrygd, kontantstøtte, oppholdsbetaling i barnehage og SFO, slik at vi kan prioritere mer til dem som trenger det mest.

Venstre vil:

- Innføre en nasjonal minstenorm for sosialhjelp til livsopphold (ekskl. boutgifter) som prisjusteres hvert år, og som om lag tilsvarer Statens institutt for forbruksforskning (SIFO) forskningsbaserte standard for et nøkternt livsopphold.
- Opprettholde barnetrygden, men differensiere slik at de med lav inntekt får økt barnetrygd mens de med høy inntekt får mindre.
- At barnetrygd ikke skal regnes inn i grunnlaget når sosialhjelp skal beregnes.

- Fjerne maksimalpris og innføre gradert sats av oppholdsbetaling i barnehager og SFO.
- Gi statlig tilskudd til gratis kjernetid for barn i barnehager i områder med relativt sett overrepresentasjon av fattige barn.
- Innføre en ordning for hjemkjøp av boliger, hvor en leid kommunal bolig på sikt bli eid bolig.
- Trappe opp tilskuddsordninger til frivillige organisasjoner som yter fritidstilbud til fattige og vanskeligstilte barn.
- Styrke ordningen med omsorgslønn for foreldre med syke/funksjonshemmede barn.
- Utvide ordningen med gratis helsehjelp for barn fra 16 til 18 år.
- Styrke programmet for basiskompetanse (lese, skrive og regne) i arbeidslivet.
- Utvide dekningsområdene for fri rettshjelp, slik at flere kan få nytte av ordningen.
- Styrke den økonomiske rådgivningstjenesten i NAV.
- Gjennomgå kvalifiseringsprogrammet med sikte på å gjøre det mindre vilkårlig og mer målrettet mot utsatte grupper.

9.5 Pensjon

Venstre mener det er viktig å sikre økonomisk trygghet for eldre, og at pensjonssystemet må være tilpasset fremtidens behov.

Pensjonssystemet må gjennomgående være slik at det lønner seg å stå lenger i arbeid, og det må være samsvar mellom mulighet til opptjening av økt pensjon og grense for alder som oppsigelsesgrunn.

Avtalefestet pensjon (AFP) har gått fra å være en målrettet ordning som skulle treffe sliterne i arbeidslivet til å bli en generell tilleggspensjon for fagorganiserte og arbeidstakere over 62 år som har tariffavtale. AFP gir rettigheter for drøyt halvparten av arbeidstakerne, men delfinansieres av alle arbeidstakere over statsbudsjettet med flere milliarder kroner hvert år. Dette er urettferdig og feil bruk av det offentlige penger. Dagens AFP undergraver også ideen bak pensjonsreformen om å få flere til å stå lenger i arbeid.

Venstre vil:

- La den enkelte ta med seg sine pensjonsrettigheter, uansett om man arbeider i det offentlige, privat bedrift eller egen virksomhet.
- Fjerne de fleste pensjonsprivilegier for særskilte sektorer og tariffområder, samtidig som skattefradrag for individuelle forsikrings- og pensjonsspareordninger økes og gjøres mest mulig like for alle.
- Avvikle særaldersgrenser i pensjonssystemet som ikke har faglige begrunnelser, og øke aldersgrensen for arbeidsgivers automatiske oppsigelsesadgang fra 70 til 75 år.
- Avvikle de statlige bidragene til avtalefestet pensjon (AFP) og gi incentiver for at folk skal jobbe lenger, og ikke kortere.

9.6 Eldre- og demensomsorg

Venstre vil skape en trygg og verdig eldreomsorg. Eldre må i langt større grad få mulighet til å ha innflytelse på egen hverdag og innholdet i tjenestene de får fra det offentlige. Det trengs et mer fleksibelt tilbud som fanger opp ulike ønsker og behov. Etter at samhandlingsreformen trådte i kraft, har kommunene fått mer helhetlig ansvar for innbyggernes helse. Venstre vil sikre nødvendig finansiering av reformen.

Tilbudene til eldre bør ha form av en «omsorgstrapp» med mange trinn. For de aller fleste vil det være best å få skreddersydde tjenester hjemme eller i tilrettelagt bolig. Dette gjør at man er aktiv lenger og kan fortsette med vanlige gjøremål i sitt eget miljø. Noen bor på sykehjem fordi det ikke er andre gode alternativer. Kommunene bør tilby både velutbygde hjemmetjenester og dagtilbud, omsorgsboliger med og uten heldøgns bemanning og sykehjem.

Tilstrekkelig med menneskelige ressurser, bedre organisering, økt samarbeid med frivillige og utstrakt bruk av teknologi er nødvendig om vi skal klare å møte utfordringene i eldreomsorgen. Eldre skal få velge mellom varierte tjenestetilbud fra offentlige, ideelle og private tilbydere. Antall eldre vil øke i årene fremover, og flere vil ha behov for helsetjenester. Sammensatte sykdommer øker kravet til høy kompetanse i eldreomsorgen for å sikre riktig behandling.

Venstre vil:

- Gi økonomisk stimulans til bygging av alternative boformer: eldrekollektiv, seniorboliger og generasjonsboliger.
- Knytte tilsynslege til bofellesskap for eldre.
- Øke det statlige tilskuddet til bygging av flere sykehjemsplasser og til dagtilbud som aktiviserer eldre.
- Sørge for eget rom til sykehjemsbeboere som ønsker det, og garantere at partnere kan bo sammen på sykehjem.
- Bygge flere omsorgsboliger med et tjenestetilbud som er tilpasset individuelle behov, som gir trygghet, og slik reduserer behovet for institusjonsplass.
- Forbedre finansieringen av heldøgnsbemannet bolig.
- At både dagtilbud og sykehjemstilbudene til personer med demens bedres.
- Sikre rekruttering av fagpersonell til helse- og omsorgsyrtket.
- Utvide dagens ordning med permisjoner og omsorgslønn for pårørende som tar seg av familiemedlemmer.
- Åpne opp for utstrakt bruk av frivillighet både gjennom frivilligsentralene og gjennom frivillige organisasjoner.
- Opprette flere lærlingplasser og styrke helsefagarbeiderutdanningen.
- Styrke fagkompetansen innen geriatri og rehabilitering gjennom blant annet å opprette en egen legespesialisering i sykehjemsmedisin.
- Sikre finansiering av ressurskrevende brukere og brukerstyrt personlig assistent (BPA) også etter fylte 67 år.

Se også ➡ 8.5 Habilitering og rehabilitering

Se også ➡ 8.6 Velferdsteknologi

10. BARN OG FAMILIE

Barn og unge er vår viktigste ressurs. Prinsippet om barnets beste skal alltid være overordnet. I oppveksten utvikles mye av evnen til å ta kontroll over eget liv og en grunnleggende følelse av trygghet og verdighet. Det er viktig for Venstre å sikre at det offentlige lager gode ordninger for barn som har det vanskelig og at det legges til rette for en god barndom. Derfor er foreldrepermisjon, et godt barnevern, full barnehagedekning og en god skole sentrale elementer i Venstres barne- og familierpolitikk.

FNs barnekonvensjon er forpliktende og må følges bedre opp i praktisk politikk. Norge må ratifisere den nye tilleggsprotokollen som innebærer individuell klagerett for brudd på konvensjonens bestemmelser.

10.1 Foreldre og barn

Venstre mener den enkelte familie og forelder skal ha stor frihet til å finne løsninger som passer dem best. Men friheten må balanseres mot arbeid for likestilling og barnets behov for samvær og nærhet med både mor og far.

Venstre mener deler av foreldrepermisjonen skal knyttes til den enkelte forelder som en ikke-overførbar, individuell rettighet. Foreldre skal selv kunne velge når og hvordan de vil ta ut sin del av foreldrepermisjonen. Mor og far skal likebehandles når det gjelder offentlige ytelser. Venstre vil opprettholde barnetrygden som en universell ordning, men vil omfordele den slik at den blir mer målrettet og rettferdig. Kontantstøtten er viktig for å gi barnefamilier økt fleksibilitet i overgangen mellom foreldrepermisjon og barnehage. Ytelsen bør kun gjelde barn mellom ett og to år for å sikre at de barna som trenger lenger tid hjemme får mulighet til det.

Lovverket for barnefordeling må være nøytralt med tanke på hvor barnet skal bo etter samlivsbrudd, og det skal ikke angi en norm for samvær. Målet må være å ha så gode familievern- og meklingsordninger at færrest mulig må ta i bruk domstolene i barnefordelingssaker. Domstolene bør stå fritt til å velge den samværløsningen som domstolen mener er til barnets beste. Gyldige samværsavtaler skal holdes med mindre det er mistanke om at barnet blir utsatt for skade eller fare. Å hindre et barn i å ha kontakt med den andre forelderen er å frarøve barnet en grunnleggende rettighet. Offentlige ytelser, slik som barnetrygden, skal innrettes slik at den som ikke har barnet folkeregistrert hos seg, ikke blir økonomisk skadelidende.

Venstre vil:

- Dele dagens foreldrepermisjon i tre like store deler, der far og mor disponerer en tredjedel hver, og den siste tredjedelen kan fordeles fritt mellom foreldrene.
- Gi far selvstendig rett til foreldrepenger, inkludert fedrekvoten.
- Omfordele barnetrygden slik at de med lav inntekt får mer barnetrygd enn i dag på bekostning av de med høy inntekt.
- Sikre gode ordninger for studenter som får barn umiddelbart etter studiene, slik at denne gruppen ikke lenger faller mellom to stoler og verken får studielån eller foreldrepenger.
- Innføre en ordning med foreldrepenger for studenter som får barn like etter fullført grad.
- Styrke familievernkontorene.
- Gi domstolene mulighet til å kunne idømme delt bosted når det vil være til barnets beste.
- Gjøre offentlige ytelser til foreldre med separat bosted uavhengig av hvor barnet er folkeregistrert, og dele ytelsene etter samvær.
- Etablere ordninger som sikrer barn nødvendig rettshjelp til å fremme eventuelle klager etter barnekonvensjonen.

10.2 Adopsjon

Å ta foreldreansvar for barn som allerede er satt til verden er positivt både for barnet, familien og samfunnet. De som ønsker å ta slikt ansvar, enten det er for norskfødte barn eller barn fra andre land, skal møtes med et fleksibelt regelverk på norsk side.

Venstre vil:

- Likebehandle alle samlivsformer i det norske adopsjonsregelverket.
- Legge til rette for at prosessen rundt adopsjon skal bli mindre byråkratisk og mer forutsigbar.
- Redusere tiden det tar å bli godkjent som adopsjonsforelder til maksimalt 9 måneder.
- Ta initiativ til at Norge inngår samarbeidsavtaler om adopsjon med flere land.
- Øke adopsjonsstøtten til 1 G (ett grunnbeløp i Folketrygden).

10.3 Barnevern

Barn har rett til god omsorg. Når foreldre og nettverk ikke makter omsorgsoppgaven på tilstrekkelig vis, må samfunnet trå til. Barnevernet er viktig for barns rettssikkerhet og for å sikre at alle får like muligheter.

Venstre mener vi har et barnevern med store utfordringer både når det gjelder ressurser og samhandling. Vi vil ha mindre statlig byråkrati og et langt sterkere kommunalt barnevern med nok ressurser og kompetanse.

Barnevernet skal ha høy kompetanse på barn og oppvekst og må holde et høyt faglig nivå. En av hovedutfordringene for barnevernet i dag er nettopp behovet for mer faglig kompetanse, både på førstelinjenivå i barnevernstjenesten, men også i skolen, i barnevernsutdanningene, og i forskningen på feltet. Venstre vil dessuten at barnevernsfaglig kompetanse skal fremmes i hele omsorgskjeden, fra barnehage, helsestasjon og helt ut til videregående skole.

Venstre vil:

- Legge ned det regionale nivået av det statlige barnevernet, Bufetat, og overføre oppgaver og ansvar til den kommunale barnevernstjenesten der kommunene er store nok til å håndtere det.
- Iverksette flere tiltak for å øke kompetansen i barnevernet, blant annet satse mer på forskning, bedre barnevernsutdanningene, styrke etter- og videreutdanningsmulighetene og tilbakeføre fagkompetansen fra staten til kommunen.
- Sikre at private eller ideelle som utfører barnevernstjenester får forutsigbare rammevilkår.
- Lage incentiver for rekruttering til barnevernet, både kjønnsmessig og yrkesmessig, og motivere flere, også med høyere utdanning, til å jobbe i barnevernet.
- Øke bruken av familieråd i barnevernet, hvor storfamilien og nettverket rundt barn og ungdom tas i bruk som en ressurs i barnevernssaker.
- Gi Helsetilsynet adgang til å ilegge kommuner dagbøter eller stenge kommunale og statlige barnevernstjenester ved påpekte mangler.
- Innføre barnevernskontakt til alle skoler.
- Lovfeste retten til ettervern for barnevernsbarn inntil 23 år og innføre angrefrist for de som sier fra seg fristen ved fylte 18 år.
- Sikre reell likebehandling av private, ideelle og offentlige barnevernsinstitusjoner.
- Gi bedre opplæring og oppfølging av fosterfamilier, samt bedre tilsyn med fosterfamilier.
- Sikre en bred rekruttering av fosterfamilier, som også inkluderer minoritetsforeldre.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmene Bore, Kjenseth, Nesheim, Sandsmark, Rotevatn og Årøen, vil legge til følgende strekpunkt øverst i listen:

- Gjøre barnevernsloven til en rettighetslov.

Se også ➡ 9.4 Fattigdom

10.4 Singelpolitikk

Avgiftssystemet tar ofte utgangspunkt i at en husstand består av flere inntekter. En endring av dette fra fastavgifter til avgiftsbelegging av faktisk forbruk vil være positivt både for miljøet og for de aleneboende.

Ulikhetene vokser mellom de aleneboende og dem som bor sammen med andre, både når det gjelder helse, bolig og økonomi. Rundt fire av ti husholdninger i landet består av én person, og en økende andel aleneboende henger etter når

1 det gjelder lønnsnivå, yrkestilknytning, utdanningsnivå og sosialstønader. Arbeid for å styrke levekårene for denne
2 gruppen er også arbeid mot fattigdom.

3
4 Veien inn i boligmarkedet for aleneboende er blitt vanskeligere i takt med høye boligpriser. Venstres mål er at single skal
5 ha samme muligheter i boligmarkedet som andre boligsøkende.

6
7 Venstre vil:

- 8 • Fremme en stortingsmelding om ensliges levekår.
- 9 • Stimulere til endring av avgiftssystemet for infrastruktur og kommunale avgifter slik at faktisk forbruk blir
10 avgiftsbelagt.
- 11 • Legge til rette for ulike former for boligtilknytning, som bofellesskap.

12
13 **Se også ➡ 11. Bolig og eiendom**

11. BOLIG OG EIENDOM

Venstre vil legge til rette for et velfungerende boligmarked. Bolig er et grunnleggende velferdsgode og boligpolitikken er en sentral del av statens velferdspolitik. Staten har et spesielt ansvar for lovregulering og beskatning.

Venstre vil ha en effektiv og helhetlig bygningspolitikk overfor bygge- og eiendomsnæringen, kommuner og husholdninger. Byggeprosessen skal være mest mulig miljøvennlig og brukervennlig, samtidig som den skal bidra til god kvalitet. Fellesområdene bør planlegges og utformes universelt slik at alle kan bruke dem uten spesielle tilpasninger eller hjelpemidler.

Økonomisk vekst, økt tilflytting til de store byene og for lite boligbygging har skapt et stort prispress på bolig i deler av landet. Et stramt boligmarked kombinert med knapphet på studentboliger, leieboliger og boliger tilpasset ungdom har skapt en særlig utfordring for unge. Venstre vil bidra til å dempe prisveksten i boligmarkedet. Da må staten sørge for at rammevilkårene for offentlige og private aktører muliggjør dette.

11.1 Bygging og finansiering

Venstre vil ha en offensiv boligbygging der staten samarbeider med kommunene, iverksetter nye stimulerings tiltak og forenkler regelverket. For å møte etterspørselen etter boliger har Venstre mål om en utbyggingstakt på rundt 40.000 boliger årlig i løpet av stortingsperioden.

Venstre vil styrke Husbanken og gjøre banken til et sentralt virkemiddel for å bygge flere boliger og boliger tilpasset dem som står svakt i det ordinære markedet. Det må bygges flere utleieboliger, flere studentboliger, flere boliger for ungdom (Ungbo) og flere boliger tilpasset eldre. Venstre vil også se på en samordning av Husbanken og Kommunalbanken for å sikre en effektiv, statlig utlånsvirksomhet.

Regelverket for støtte til ombygging av bolig etter sykdom eller ulykke bør endres, slik at flest mulig har råd til å bli boende hjemme i boliger tilpasset rullestol eller andre hjelpemidler.

Venstre vil:

- Øke Husbankens lånerammer slik at det skal kunne gis lån til ordinære utleieboliger på samme måte som til sosialboliger når disse er prioritert av kommunen.
- Sikre tilgang på startlån for vanskeligstilte, og øke beløpsgrensen gjennom å utvide nedbetalingstiden fra 20 til 30 år.
- Redusere egenkapitalkravet ved kjøp av bolig fra 15 til 10 prosent.
- Øke beløpsgrensene til Boligsparing for ungdom (BSU) til hhv 30.000 årlig skattefri sparing og totalt 300.000 kroner.

11.2 Leiemarkedet

Det er nødvendig å bygge flere utleieboliger, spesielt i de større byene. Venstre vil fornye regelverket for utleieboliger. Det må bli lettere å etablere og drive samskipnader, stiftelser og selskaper som har et langsiktig mål om å utvikle dette markedet. Leietakerne må sikres trygge boforhold, samtidig som det legges til rette for at de over tid kan kjøpe sin bolig.

Venstre vil bygge ut 2000 studentboliger årlig og prioritere pressområder. Det viktigste grepet for å redusere leieprisen for studenter er billigere studentboliger. Samtidig letter det prispresset både på leie og kjøp av andre leiligheter.

Venstre vil:

- Bygge 2000 studentboliger årlig med 50 prosent statlig finansiering.
- Fjerne kostnadsrammen for studentboliger og øke tilskuddet til nye boligheter.
- Sørge for at studentboliger blir et eget reguleringsformål.
- Åpne for at også studenter uten barn kan søke om bostøtte.

- Gi utbyggere/byggherre adgang til å avskrive slitasje på studentboliger og andre utleieboliger på lik linje med kontor og næringsbygg.
- Utforme et nytt regelverk for utleieboliger med mulighet for hjemkjøp for leietakere i offentlig eide bygg eller hvor utleier har langsiktige avtaler med kommunen.
- Forenkle regelverket for utleie av del av egen bolig, og gi større grad av avtalefrihet når krav om rømningsveier og brannsikkerhet er oppfylt.
- Gi Husbanken økte rammer for å gi lån til finansiering av utleieboliger.
- Utrede fradrag for leiekostnader tilsvarende rentefradrag for egen bolig.
- Gjøre ordningen med Husleietvistutvalg til en landsdekkende ordning.
- At staten skal bidra til å styrke profesjonaliteten i leiemarkedet.

11.3 Plan og bygning

I boligbyggingen må det legges vekt på miljøvennlige valg av materialer og oppvarming. Venstre vil styrke forskning og utviklingsarbeid som kan bidra til å gjøre nye boliger utslippsnøytrale og funksjonelle. Venstre vil erstatte detaljkrav med funksjonskrav der det er hensiktsmessig.

Boligprosjekter må planlegges slik at det sikres gode utearealer, møteplasser og kommunikasjon med eksisterende lokalmiljø. Venstre vil prioritere gode lokale og regionale kollektivløsninger i byområder og slik redusere presset i boligmarkedet.

Venstre vil:

- Beholde miljøkrav til bygg, men forenkle ved å sette resultatmål og redusere detaljkrav.
- Gi kommunene mulighet til å ha strengere miljøkrav enn de nasjonale.
- Stille krav til universell utforming av nye, større bygningsprosjekter, men forenkle for å hindre unødvendig kostnadsdrivende effekt.
- Samordne statlige myndigheters behandling av arealplaner og sikre at eventuelle innsigelser er avveid og koordinert.
- Overføre det økonomiske ansvaret for arkeologiske utgravinger i forbindelse med utbygging fra utbyggere til staten.
- Gjennomgå alle forskrifter tilhørende plan- og bygningsloven med sikte på raskere saksbehandling, herunder å fjerne ordninger som gir kommunene motiver for å bruke lenger tid enn nødvendig på godkjenning av utbyggingsplaner.
- Redusere kravet til detaljeringsgrad i utbyggingsplaner slik at disse raskere kan tilpasses endrede rammevilkår eller konjunkturer.
- Vurdere andre tvisteløsningsordninger mellom utbyggere og berørte parter ved utbygging enn det ordinære domstolsapparatet med sikte på raskere privatrettslige avklaringer.

Se også ➡ 5.1 Kollektivtransport

Se også ➡ 7.5 Forbrukerpolitikk

12. LIBERALE RETTIGHETER

Liberal politikk tar utgangspunkt i det enkelte menneske. Samfunnet skal sikre frihet og muligheter for alle, uten å frata den enkelte ansvar. Statsmakten må respektere begrensningene i egen makt og legge til rette for at borgerne kan leve frie liv. Et samfunn som er åpent, desentralisert og mangfoldig, gir best rom for personlig frihet innen fellesskapets rammer.

Et liberalt engasjement må alltid ta utgangspunkt i å sikre alle frihet fra tvang, undertrykkelse og illegitime inngrep fra andre personer, grupper eller myndigheter. Men det handler også om å skape bedre muligheter for livsutfoldelse og samfunnsdeltakelse for alle.

Politisk makt og styring skal forankres i demokratiske institusjoner. Venstre mener at staten tar for mange av beslutningene i Norge. Vi arbeider for en desentralisering av politisk makt nærmere lokalsamfunn og borgere. Sterkere kommuner og en mer åpen forvaltning vil gi borgerne større mulighet til å påvirke sin egen og samfunnets fremtid.

12.1 Personvern

Et sterkt vern om den enkeltes privatliv er avgjørende for frihet og for demokratiet. Frihet forutsetter vern mot utilbørlig registrering, overvåking og inngripen i privatlivet. Venstre støtter forslaget om et eget, nytt menneskerettighetskapittel i Grunnloven som skal styrke beskyttelsen av individets grunnleggende friheter, herunder personvernet.

Borgerrettighetene skal vernes like godt i den digitale som i den analoge verden. Stadig mer av vår hverdag og av private og offentlige aktørers virksomhet skjer på nett og ved hjelp av elektronisk kommunikasjon. Utviklingen av nye løsninger gjør at presset mot personvernet blir stadig sterkere. Det må derfor stilles strenge krav til lagring, bruk og videreformidling av informasjon som er innhentet elektronisk, uavhengig av aktør.

Overvåking av bevegelser gjør etterforskning enklere, men må veies mot retten til reell bevegelsesfrihet.

Datalagringsdirektivet kombinert med lokaliseringsteknologi i private tekniske enheter kan medføre kontinuerlig lagring av geografisk lokasjon. Både private og offentlige aktører skal ha begrenset tilgang til å benytte seg av store datamengder for å kartlegge enkeltpersoner.

Personlige opplysninger og personlige data er borgerens egen eiendom, og aktører som bruker slike data må slette disse på oppfordring, og aldri videreformidle det uten tillatelse. Alle borgere skal ha rett til å se hvilke data det offentlige har lagret om dem, og å vite hvem som har fått tilgang og hvorfor. Helseopplysninger som brukes til forskning må være basert på samtykke, og identiteter i helseregistre må krypteres med strenge tilgangskriterier. Selvbestemmelse må være det bærende og aktive prinsipp for videre bruk av biologisk materiale og genetisk informasjon som er gitt til helsetjenesten.

Venstre vil:

- Grunnlovsfeste retten til privatliv, personvern og privat kommunikasjon.
- Fjerne EUs datalagringsdirektiv fra norsk lovverk om det blir implementert og arbeide nasjonalt og internasjonalt for at overvåking av privat kommunikasjon forutsetter rettslig kjennelse.
- Arbeide aktivt overfor EU for å sikre at det nye personverndirektivet, som ved ikrafttredelse også vil gjelde for Norge, skal gi et høyere beskyttelsesnivå for personvern enn i dag.
- Sikre rett til å kommunisere uten overvåking, slik at telefon- og internettrafikk ikke skal kunne utleveres til politiet uten rettslig kjennelse.
- Kreve rettslig kjennelse for at politiet skal kunne ha adgang til avlytting og avgrense slike etterforskningsmetoder til alvorlige forbrytelser.
- Skjerpe inn kravet til at kameraovervåking skal være nødvendig og innføre meldeplikt til kommunen om slik overvåking, samt kreve at eventuelle opptak skal slettes etter kort tid.
- Gi kommunene anledning til å fastsette avgift for kameraovervåking.
- Stille strenge krav til sikkerhet om enkeltpersoners helseopplysninger, herunder krav om kryptering av identiteter i helseregistre, og sørge for at bare de som faktisk er involvert i behandlingen av en pasient får tilgang til journalopplysningene.

- Sikre at bruk av omsorgsteknologi bygger på prinsippet om «personvernvennlig teknologi», og etablere regelverk, rutiner og praksis som ivaretar den enkeltes individuelle hensyn.
- Begrense registrering i DNA-registeret til domfelte med rettskraftig dom på seks måneders ubetinget fengsel eller mer, og kun for relevante forbrytelser.
- Sikre strenge rammer for kontrollmyndigheters kontrollhemler, og etablere tilfresstillende rettssikkerhetsgarantier for borgere som blir gjenstand for forvaltningskontroll.
- At internettleverandører ikke skal tillates å overvåke kundene sine, eller pålegges å sensurere informasjonen til kundene sine.
- Gi brukere av sosiale medier krav på innsyn i hvilke opplysninger som utleveres til tredjepart.
- Stille krav om samtykke ved videresalg eller sammenstilling av personopplysninger.
- Skjerpe reglene for nummeropplysningstjenester, slik at kun nødvendig informasjon som navn, adresse og telefonnummer kan deles.
- Arbeide overfor EU for at sikkerhetsrutinene ved flyplasser forenkles, at informasjonen lagret i PNR (Passenger Name Record) holdes til et absolutt minimum, og at passasjerinformasjon ikke deles med en tredjestat.
- Kreve anonyme passeringsløsninger til automatiske bomstasjoner.
- Sikre at betaling med kontanter fortsatt skal være et alternativ.

12.2 Ytrings- og organisasjonsfrihet

For en liberaler henger troen på den frie og åpne debatt sammen med vårt syn på mennesket som et ansvarlig og rasjonelt vesen. For Venstre er det helt grunnleggende at alle mennesker har rett til å ytre seg og søke oppslutning for sine standpunkter. Retten til å ytre seg skal ikke begrenses, men møtes med andres ytringer, fakta, kunnskap og konkurrerende ideer.

Pressens rolle som kritisk og uavhengig rapportør og gransker er vesentlig i et demokrati. Et mangfold av frie medier er viktig for å speile virkeligheten og ulike synspunkter.

Venstre vil:

- Fjerne straffeloven § 135A om fremsettelse av en diskriminerende eller hatefull ytring.
- Lovfeste retten til anonym varsling av ulovlige eller kritikkverdige forhold på arbeidsplassen etter modell fra Sverige.
- Tillate kringkastet reklame for politiske budskap fra partier, organisasjoner og trossamfunn.
- Styrke ytringsfriheten for offentlig ansatte.
- Gjøre økonomisk støtte til frivillige organisasjoner i kultur og idrettsliv uavhengig av tilknytning til nasjonale tilslutninger.

Se også ➡ Kultur og frivillighet

Se også ➡ Demokrati og offentlighet

12.3 Tros- og livssynsfrihet

I et liberalt samfunn er den enkeltes livssyn et personlig anliggende, og toleranse og respekt for andres valg og ytringer er selvsagt. Staten skal verken diskriminere eller favorisere livssyn. Venstre forsvarer enhvers rett til å tro og enhvers rett til å ikke tro.

Venstre vil fjerne de gjenværende bindingene mellom stat og kirke. Kirken og andre tros- og livssynssamfunn er viktige samfunnsinstitusjoner, og religiøse ytringer har en naturlig plass i samfunnslivets debatter og offentlige rom. En sekulær stat kan likevel føre en helhetlig og aktiv tros- og livssynspolitik, med respekt for de ulike livssynssamfunns egenart og med finansieringsordninger som ivaretar prinsippet om likebehandling.

Venstre vil endre de juridiske rammer for inngåelse av ekteskap. En obligatorisk borgerlig vielse innebærer at staten legger de juridiske rammene. Tros- og livssynssamfunn velger så om, hvordan og hvor de måtte ønske å tilby ulike former for velsignelse eller markering. Dette er nødvendig for å tydeliggjøre at det er sivil lovgivning og ikke teologisk forståelse som regulerer ekteskap.

Venstre vil:

- Fullføre skillet mellom stat og kirke ved å fjerne gjenværende henvisninger til bestemte kirkesamfunn og trosretninger i Grunnloven.
- Gjøre formålsparagrafene for skolen og andre offentlige institusjoner livssynsnøytrale.
- Skille tydelig mellom den verdslige og den livssynstilknyttede delen av ekteskapsinngåelsen, og innføre borgerlig ekteskapsinngåelse som en generell ordning.
- Ikke sette krav til politiske standpunkt utover støtte til demokratiet og menneskerettighetene når trossamfunn eller organisasjoner med religiøst fundament mottar offentlig støtte.
- Sikre retten til å gå i religiøse og kulturelle plagg eller benytte religiøse symboler i det offentlige rom.

12.4 Likeverd og likestilling

Venstres mål er at alle skal kunne delta i samfunnet på lik linje, uavhengig av kjønn, etnisk opprinnelse, funksjonsevne, seksuell legning, livssyn eller andre vesentlige forhold ved en person. Likestilling og likeverd er grunnleggende liberale verdier. Demokratiet er ikke fullstendig uten sterkt vern for mindretallet. Venstre vil alltid arbeide for minoriteter og grupper i befolkningen som ikke har sterke stemmer i offentligheten.

Venstre vil:

- Grunnlovsfeste retten fra å bli diskriminert på bakgrunn av kjønn, etnisk opprinnelse, funksjonsevne, seksuell legning, livssyn eller andre vesentlige forhold ved en person.

12.4.1 Likestilling mellom kjønn

Like rettigheter sikres formelt gjennom lovverk, mens skole, næringsliv, arbeidsliv og sivilsamfunn har et medansvar for å spre kunnskap og formidle holdninger som underbygger likestilling og respekt mellom kjønnene. Kvinner og menn skal ha lik tilgang på makt og innflytelse, og kvinner og menn skal ha lik mulighet til å ha omsorgsfunksjoner for barn og familie.

Norge skal bidra aktivt til å fremme likestilling internasjonalt. Kvinners reproduktive helse og rettigheter må være en prioritert oppgave for Norge i internasjonale fora.

Venstre vil:

- Støtte bruk av kjønnskvolter for å få kjønnsbalansert innflytelse på makt innen politikk og arbeidsliv.
- Arbeide for likere lønn og status mellom kvinne- og mannsyrker, og legge vekt på at kvinne- og mannsyrker sikres en lønnsmessig rettferdighet i lønnsforhandlinger der det offentlige er part.
- Gjennomføre kampanjer for å rekruttere flere menn til omsorgs- og oppvekstyrker.
- Øke forskningen på kvinnehelse og kvinnesykdommer.
- Gjøre Norge til en drivkraft internasjonalt i å sikre menneskerettigheter og kvinners rettigheter i alle land.
- Øke innsatsen for å få flere kvinnelige gründere, nasjonalt og internasjonalt.
- Innvilge norsk statsborgerskap til barn som har minst én norsk forelder, uavhengig av forelderens kjønn.

12.4.2 Seksuell likestilling

Det er i tråd med grunnleggende liberale verdier at lesbiske, homofile, bifile og transpersoner skal kunne leve åpent med sin seksuelle orientering. En uforholdsmessig stor andel av disse sliter med rus, selvmordstanker og psykiske problemer. Særlig har lesbiske, homofile, bifile og transpersoner med innvandrerbakgrunn store utfordringer. Norge har et ansvar for å fremme menneskerettigheter også for seksuelle minoriteter.

Seksuell og reproduktiv helse må prioriteres høyere. Styrket seksualundervisning, flere helsesøstre og økt forskning på området er avgjørende for å styrke folkehelsen.

Venstre vil:

- Endre lovverket slik at det tas hensyn til seksuell orientering ved avgjørelser om legemsfornærmelse eller legemsbeskadigelse er utført under særdeles skjerpene omstendigheter.
- Sørge for at Norge går foran internasjonalt for å fremme rettigheter til seksuelle minoriteter.
- Styrke seksualundervisningen i skolen.
- Tillate endring av juridisk kjønn uten krav om full behandling, og oppheve monopolet på vurdering av behandling av transpersoner.
- Gi homofile mulighet til å bli blodgivere.

12.4.3 Urfolk og minoriteter

Et demokrati må kunne ivareta og når nødvendig styrke minoritetenes kulturelle og sosiale rettigheter. Norge har forpliktet seg gjennom urfolkskonvensjonen og konvensjonen om nasjonale minoriteter til å ivareta Norges urfolk og nasjonale minoriteter.

Venstre vil gjennom økt dialog mellom lokalsamfunn, sentrale myndigheter og Sametinget arbeide for å sikre bærekraftig forvaltning av naturressurser og ivaretagelse av de ulike samiske kulturtrekkene.

Venstre vil:

- Anerkjenne alle de nasjonale minoritetens språk som egne språk og samarbeide med andre nordiske og europeiske land for å ta vare på disse.

Fakta: Nasjonale minoriteter

En nasjonal minoritet er en etnisk, religiøs og/eller språklig minoritet med langvarig tilknytning til landet. I Norge er dette jøder, kvener, rom, romani og skogfinner. Urfolk er en folkegruppe som blir sett på som opprinnelig ved at folkegruppen bodde i et område før dette området kom under entydig jurisdiksjon under en stat. I Norge gjelder dette samene. Kilde: St.meld.nr 15 (2000-2001).

12.4.4 Tilgjengelighet

Venstre mener det er vår plikt å utforme samfunnets fysiske omgivelser slik at alle får størst mulig bevegelsesfrihet. Derfor må Norge ratifisere og følge opp FN-konvensjonen for funksjonshemmedes rettigheter.

For å sikre tilgjengelighet for astmatikere og allergikere, er Venstres politikk for nullutslippsskjøretøy og klima viktig. Sanseapgruppene må få tilpasset opplæring i egne skoler og i nærskolene. Personer med dysleksi og dyskalkuli må få rett til tilpassede hjelpemidler ved eksamener og nasjonale prøver, og arbeidssøkere og arbeidstakere som trenger det skal få tilbud om lese-, skrive- og regneopplæring.

Venstre vil:

- Innarbeide krav om universell utforming i offentlige anbud.
- Sørge for at informasjon fra det offentlige er tilgjengelig for alle, og at offentlige etater og foretak har nettsider som er universelt utformet.
- Arbeide for at minst 20 prosent av alle nye boliger skal være universelt utformet.
- Etablere en nasjonal handlingsplan for å forebygge hørselsskader og gjøre offentlige rom tilgjengelige for personer med sanseap.
- På sikt tilgjengeliggjøre alle deler av kollektivtransporten gjennom visuell informasjon.
- Sikre retten til opplæring i talespråk for barn med cochlea-implantat.
- Sikre at tilrettelagt transport (TT-ordningen) blir utformet slik at den gir mulighet til et aktivt liv.

Se også ➡ 11.3 Plan og bygning

13. DEMOKRATI OG FORVALTNING

Venstre vil utvikle det norske demokratiet i retning av økt deltakelse, uavhengighet og åpenhet. Den enkelte borger må sikres nærhet til og størst mulig innflytelse over politiske avgjørelser.

Venstres visjon om et levende folkestyre forutsetter at de lokale folkevalgte organene har rammevilkår og politisk handlingsrom som er tilpasset dagens samfunn og fremtidens utfordringer. Venstre vil styrke lokaldemokratiet ved å flytte makt fra staten til lokale folkevalgte organer, og på den måten gi borgerne økt innflytelse over egen hverdag.

13.1 Åpenhet

Åpenhet om maktutøvelsen er grunnleggende i et demokrati. I ytterste konsekvens vil mangel på åpenhet kunne medføre maktmisbruk og korrupsjon. Det skal tungtveiende grunner til for å holde informasjon skjult for offentligheten.

Venstre mener at det er viktig med større åpenhet rundt Stortingets virksomhet, med utgangspunkt i reglene om dokumentoffentlighet i forvaltningsloven og møteoffentlighet i kommuneloven. Økt åpenhet vil bidra til at borgerne får bedre innsyn i den politiske beslutningsprosessen og derigjennom økt tillit til at politiske beslutninger tas på rett grunnlag. Staten, fylkeskommunene og kommunene bør i størst mulig grad utvises meroffentlighet, dersom det ikke foreligger et reelt og saklig unntaksbehov.

Offentlige data skal være lett tilgjengelige, utleveres i de formater som borgeren ber om, og ha en pris som ikke overstiger det offentliges kostnader ved å distribuere dem. Tilgangen må være lik for alle. Det skal ikke være adgang til å inngå noen former for eksklusive avtaler om utlevering av eller tilgang til slike data. Offentlige data er fellesskapets eiendom og kan kun holdes tilbake dersom det foreligger et klart juridisk hjemmelsgrunnlag for dette.

Venstre vil:

- Innføre lobbyregister på Stortinget og i regjeringen.
- Som hovedregel gjøre de av forvaltningens dokumenter som blir unntatt offentlighet, offentlig tilgjengelige etter fem år.
- Innføre en hovedregel om åpne komitémøter på Stortinget og sikre at høringer alltid er åpne.
- Sikre at offentlige data er lett tilgjengelige i åpne formater.

Se også ➡ 7.5 Forbrukerpolitikk

13.2 Det nasjonale demokratiet

Grunnloven skal regulere forholdet mellom borgerne og staten, og statsmaktene seg imellom. Grunnloven vil gjennomgå store endringer i kommende stortingsperiode, både som følge av Menneskerettighetsutvalgets forslag om å styrke menneskerettighetenes stilling i loven, og som følge av vedtatte språklige endringer. Venstre støtter en styrking av borgernes rettigheter i Grunnloven. Vi vil foreslå ytterligere styrking blant annet når det gjelder ytringsfrihet, religionsfrihet, asylrettigheter og lokal selvbestemmelse. Det er fortsatt behov for en oppdatering av Grunnlovens beskrivelse av landets styresett.

Venstre har alltid gått i bresjen for å utvide demokratiet. Stemmerett til 16-åringer vil bidra til økt engasjement og politisk aktivitet blant unge. Venstre vil øke borgernes mulighet til å påvirke personsammensetningen i valg, både gjennom stemmeseddelen og gjennom partiets nominasjonsprosesser, og sørge for at hver enkelt stemme teller mer.

De politiske partiene har store privilegier i vårt politiske system. De har kontroll over utvelgelsen av kandidater ved valg og mottar offentlig støtte. Venstre vil aldri motta gaver som det er knyttet forpliktelser til. Vi vil etterleve offentlighet med hensyn til hvem vi mottar støtte fra. Venstre vil være et uavhengig talerør for landets innbyggere ut fra vårt politiske og verdimeslige grunnlag, ikke for organisasjoner eller bedrifter som gir økonomisk støtte.

De folkevalgte skal være folkets ombud, og det bør derfor være færrest mulig profesjonelle ombud. De ombud som gis mandat av Stortinget bør først og fremst være knyttet til grupper som ikke har den nødvendige styrke gjennom demokratiske prosesser, som Barneombudet.

Venstre vil:

- Endre Grunnloven slik at den mer korrekt beskriver styresettet i Norge og ytterligere styrker borgernes rettigheter.
- Senke stemmerettsalderen for stortings- og lokalvalg til 16 år.
- Gi velgerne adgang til å påvirke personvalget også ved stortingsvalg.
- Kreve større åpenhet om partibidrag og valgkampstøtte fra personer, bedrifter og organisasjoner.
- Ha en gjennomgang av arbeidsfordelingen mellom de folkevalgte og profesjonelle ombud.

13.3 Fylkeskommunen

Dagens fylkeskommuner er ikke tilpasset fremtidens utfordringer og har utspilt sin rolle. De nye oppgavene fylkeskommunen fikk i den såkalte forvaltningsreformen har ikke gitt fylkene nevneverdig økt innflytelse. Venstre mener at fylkeskommunen skal erstattes av et nytt folkestyrt regionalt nivå med færre, større og sterkere regioner.

Sterke regioner må ha politisk makt og økonomiske ressurser. I dag er mye av denne makten plassert hos staten. De norske regionene skal være et selvstendig og fullverdig forvaltningsnivå, slik kommunene er det på lokalt nivå, med omfattende desentralisering av oppgaver, ansvar, myndighet og ressurser fra staten.

Regioner som skal ha et slikt helhetlig ansvar, må inndeles på en måte som er funksjonell i henhold til oppgavene som skal løses og slik at befolkningen naturlig kan identifisere seg med egen region. Oslo som hovedstad må underlegges en særskilt vurdering.

Venstre vil:

- Gjennomføre en regionreform der fylkeskommunen erstattes med et nytt regionalt nivå med færre og sterkere regioner.
- Gi de nye regionene helhetlig politisk, faglig og finansielt ansvar for samferdsel, landbruk, nærings- og bygdeutvikling, kultur, videregående opplæring, miljøvern og kulturminnevern, regional planlegging og sikkerhet og beredskap.
- Flytte forvaltning av arealbestemmelser, senterstruktur og andre skjønnspregede retningslinjer fra Fylkesmannsembetet til de nye regionene.

13.4 Kommunestruktur

Venstre vil gi borgerne bedre tilbud i sine nærmiljø. Kommunestrukturen fra 60-tallet står i sterk kontrast til dagens reelle bo-, arbeidsmarkeds- og serviceområder. Mange av kommunene har ikke lenger mulighet til å ta et helhetlig grep om næringsutvikling, miljøpolitikk, arealdisponering og stadig mer kompliserte og kompetansekrevenne offentlige tjenester, blant annet innen helse og omsorg.

Venstre vil foreslå en kommunereform der flere oppgaver blir desentralisert fra staten til kommunene. En slik reform krever en ny kommunestruktur som gir større kommuner med større ansvar enn i dag, spesielt innen velferdstjenester og helsevesen. Dette vil gi mulighet for behandling, pleie og omsorg i folks nærmiljø. Større kommuner vil være bedre i stand til å bygge nødvendige fagmiljøer. I dag er kommunenes inntektssystem innrettet slik at små kommuner som slår seg sammen kan tape økonomisk. Det må derfor bli økonomisk gunstig for kommuner å slå seg sammen.

Stortinget må fastsette et måltall for hvor mange kommuner reformen skal resultere i, og kommunene selv samarbeider om å bestemme de nye kommunegrensene. Det bør legges vekt på å redusere antall kommuner i naturlige sammenhengende bo- og arbeidsmarkedsregioner. Av hensyn til Norges spesielle geografi kan det ikke settes en absolutt minimumsgrense for antall innbyggere i kommunene. Det må lages spesielle ordninger for øykommuner og andre kommuner der geografi gjør kommunesammenslåing mindre aktuelt.

1 Staten må forplikte seg til å overføre offentlige oppgaver til det nye kommunenivået, slik at andelen øker fra dagens 40
2 prosent til 50 prosent eller mer. Det må i tillegg vedtas en lov som forplikter staten til desentralisering av konkrete
3 oppgaver når reformen gjennomføres. Prosessen skal baseres på frivillighet ved at kommunene i utgangspunktet selv
4 velger hvem de vil slå seg sammen med, men staten skal i siste instans ha mulighet til å kunne gripe inn slik at ikke
5 desentraliseringen av oppgaver forhindres.

6 Venstre vil:

- 7 • Gjennomføre en kommunereform som resulterer i nye, færre og sterkere kommuner.
- 8 • Desentralisere og gi de nye kommunene hel eller delvis myndighet over rehabilitering, barnevern, folkehelse og
9 forebygging, rusomsorg, psykisk helse, kultur, kriminalomsorg, sikkerhet og beredskap, miljø- og arealpolitikk, og
10 barnehager.

11 **13.5 Lokaldemokrati**

12 Venstre vil styrke det lokale selvstyret og gi folk økt innflytelse over egen hverdag. Det lokale selvstyret innskrenkes stadig
13 mer av statlig detaljstyring og taper terreng overfor statlige forskrifter, rundskriv og stortingspolitikeres trang til å
14 blande seg opp i små ting. Venstre mener maktentraliseringen er alvorlig og uønsket – spesielt fordi vi trenger å flytte
15 mer makt og flere oppgaver over til lokaldemokratiet.

16 Venstres utgangspunkt er at desentralisering av makt og myndighet er en aktiv distriktspolitisk handling. Venstres
17 politikk for kommunestruktur, næringsutvikling, landbruk, samferdsel og kommunikasjon, kunnskap og helse, er alt
18 innrettet med sikte på å styrke og myndiggjøre lokale samfunn og distriktssentre, og gjøre det mulig å bo og leve over
19 hele landet.

20 Kommunene må få beholde mer av egne skatteinntekter og få økt frihet til å innføre egne skatter og avgifter til bestemte
21 formål. Nye oppgaver som pålegges kommunene av staten, må finansieres gjennom økte overføringer. Venstre vil også
22 arbeide for å redusere antall statlige innsigelsesmyndigheter slik at kommunal saksgang går lettere. Det skal bli enklere
23 for innbyggere og lokale folkevalgte å forholde seg til statlige myndigheter.

24 Venstre mener at åpningstider for tjenestetilbud bør fastsettes i et samspill mellom tilbydere, brukere og samfunnet. Det
25 er ikke staten, men de lokale folkevalgte som best kan vurdere åpningstidene for tjenestetilbudet i sin kommune. Det bør
26 derfor ikke være statlige begrensninger på åpningstider i butikker eller for salg og skjenking av alkohol.

27 Venstre vil:

- 28 • Innføre friere kommunalt skattøre.
- 29 • Redusere finansiell detaljstyring av kommunene og gi kommunene anledning til å få all statlig finansiering som frie
30 midler.
- 31 • Tilbakeføre deler av selskapsskatten til kommunene som et incentiv til næringsutvikling.
- 32 • Gi kommunene frihet til å velge ordfører ved direktevalg.
- 33 • Tillate kommunestyre å vedta mistillit til ordfører.
- 34 • Gjeninnføre muligheten til å stryke kandidater ved lokalvalg.
- 35 • Holde valgdagen til kommunestyre og fylkesting separat fra stortingsvalg.
- 36 • Spre statlige arbeidsplasser til flere regioner.
- 37 • Fjerne statlige begrensninger på åpnings- og skjenketider, og la slike begrensninger fastsettes av den enkelte
38 kommune.
- 39 • Redusere lover og forskrifter som regulerer kommunene, og forenkle inntektssystemet.
- 40 • Forenkle det statlige tilsynet med kommunene.
- 41 • Gjennomgå fylkesmannens ansvarsområder og myndighet, og utrede om denne bør erstattes med en statlig
42 direktør for fylket eller regionen.

13.6 Forenkling og fornying

Venstre er bekymret over et økende dokumentasjons- og kontrollregime i mange deler av offentlig sektor. Mye tid og krefter går med til administrasjon og byråkrati. Venstre vil arbeide for å begrense byråkratiske regler og rutiner også for offentlig ansatte.

Store deler av offentlig sektor er preget av detaljstyring, byråkratiske kontrollsystemer og omfattende dokumentasjonskrav. Det legges for lite vekt på de ansattes vurderingsevner som fagpersoner. Dette skaper lett en situasjon der de enkle sakene prioriteres foran de vanskelige og viktige.

Offentlig sektor er i konstant behov for fornyelse. Antall direktorater, tilsyn og deres oppgaver, reguleringer og kontrollfunksjoner må gjennomgå med sikte på å tilbakeføre politiske funksjoner til folkevalgte organer.

Venstre vil:

- Igangsette en uavhengig evaluering av offentlig forvaltning, med sikte på å begrense byråkratiet og sikre effektiv tjenesteproduksjon.
- Redusere skjema- og dokumentasjonsveldet i offentlig sektor.
- Effektivisere anbudsprosessen i offentlig sektor, og forenkle rutinene for kontroll med tjenester som settes på anbud.
- Gjennomgå statlige tilsyn og direktorater med sikte på å styrke folkevalgte organers makt og i denne sammenheng ha som mål å redusere antall tilsyn og direktorat.
- Sikre offentlig ansatte rett og mulighet til å ytre seg om faglige eller arbeidsrelaterte spørsmål.

Se også ➡ 13.1 Åpenhet

13.7 Digitalisering av det offentlige

Digitalisering av det offentlige tjenestetilbudet kan frigi milliardbeløp for offentlig sektor, og vil i tillegg gi bedre brukerservice ved at innbyggerne kan betjene seg selv. Venstre mener at stat og kommuner må legge til rette for en døgnåpen og digital forvaltning.

Digital kommunikasjon skal være hovedregelen for kommunikasjon med forvaltningen, og borgerne skal aktivt velge papirbaserte løsninger hvis de foretrekker det. Service, forenkling og personvern skal være grunnleggende for det offentliges digitale tjenester. IKT-prosjekter i staten skal så langt det lar seg gjøre lage åpne standarder som dokumenteres for allmennheten, og benytte seg av og utvikle programvare med åpen kildekode.

Kommunene må få fri tilgang til nasjonale fellesløsninger for digital kommunikasjon, slik at man unngår unødig mange investeringer i systemer som skal løse samme oppgave. Digitale tjenester er grunnleggende infrastruktur, og dermed et nasjonalt anliggende.

Venstre vil:

- Digitalisere offentlige tjenester inkludert kommunesektoren, for å tilby helhetlige og brukervennlige digitale løsninger.
- Videreføre arbeidet med nasjonale standarder for IKT-systemer tilpasset sykehusene som også kommuniserer med primærhelsetjenesten, og elektroniske pasientjournaler med gode personvernløsninger.
- Ha én nettportal for borgernes kommunikasjon med det offentlige.
- Prioritere rask fornying av IKT-systemer i de delene av statsforvaltningen som lider under gamle systemer, slik som NAV og politiet.
- Sikre en forsert utbygging av høyhastighets bredbåndsnett over hele landet.
- La små og mellomstore bedrifter slippe til i utviklingen av systemer, slik at de kan delta i anbudsrunder på likt grunnlag med de få store aktørene

14. JUSTIS OG BEREDSKAP

Venstre vil ha en rettsstat som ivaretar frihet, trygghet og rettsikkerhet for den enkelte borger. I en tid med store forandringer i samfunnet, både med hensyn til internasjonalisering og teknologisk utvikling, må arbeidet med å sikre grunnlaget for rettstaten stadig fornyes.

Samfunnet skal kunne avverge terrorangrep så vel som grov kriminalitet. Venstre vil samtidig arbeide for å ivareta borgernes friheter mot utilbørlig registrering, overvåkning og inngrep i privatlivet.

14.1 Straff og soning

Straff skal vise at samfunnet ikke aksepterer atferd som skader andre borgere eller vesentlige samfunnsinteresser. Straff er samtidig statens mest inngripende og alvorlige sanksjonsmiddel. Venstre mener straffenivået i samfunnet først og fremst bør fastsettes ut fra allmenn- og individualpreventive hensyn, samt for å hindre selvtekt. Straff skal ikke brukes for å løse sosiale problemer. Venstre er derfor imot sexkjøplover og vil arbeide mot et tiggeforbud. Forskning og kunnskap må ligge til grunn for hva som er et riktig straffenivå generelt, og det bør være et betydelig rom for domstolsskjønn i det enkelte tilfelle.

Det er grunnleggende i en liberal rettstat at man er uskyldig til det motsatte er bevist og at enhver anklaget har rett på et forsvar. Like grunnleggende er det at straff ikke er et mål i seg selv. Målet må være at straffedømte så langt det lar seg gjøre returnerer til samfunnet etter endt straff.

Ved bruk av fengselsstraff er det viktig at soningen blir kombinert med behandling og/eller aktivitet. Spesielt under langvarig soning er det viktig med tilbud som forbereder den innsatte på å vende tilbake til samfunnet. Prøveløslating og permisjoner bør brukes for å myke opp overgangen til det sivile liv. Det må satses mer på yrkesrettet utdanning, opplæring og sysselsetting. Innsatte skal få mulighet til å holde kontakt med familien under soningen.

Norge har tidligere fått kritikk for bruken av glattcelle, blant annet av Europarådets torturovervåkinskomité. Venstre er opptatt av at bruk av glattcelle (politiarrest) må begrenses til et minimum og at det maksimalt må gå 24 timer før den pågrepne overføres til en vanlig fengselsplass. Personer under 18 år skal ikke settes på glattcelle.

Venstre vil:

- Øke bruken av alternative straffereaksjoner, og praktisk støtte ved løslatelse for å hindre tilbakefall.
- At pågrepne overføres fra glattcelle til ordinær fengselsplass så raskt som mulig og senest innen 24 timer.
- Pålegge vaktordninger for domstolene som gjør det mulig å fremstille personer med begjæring om varetektsfengsling også uten om ordinær arbeidstid.
- Tilrettelegge for kontakt mellom innsatte og deres familier gjennom å lage nasjonale standarder for antall besøksdøgn, telefontid og ved å bedre besøksrommene.
- Styrke og videreutvikle muligheten for å motta behandling i institusjon for rusmisbruk og sykdom under soning.
- Opprette oppfølgingssentra med høy faglig kompetanse som skal gi bedre støtte i forbindelse med løslatelser.
- Oppheve sexkjøplover og avvise tiggeforbud.

14.2 Domstolene

Venstre mener det ikke tilfredsstillende grunnleggende krav til rettsikkerhet at man kan bli dømt til straff i andre instans uten begrunnelse. Venstre vil derfor styrke dagens juryordning ved at det innføres skriftlig begrunnelse ved domsavsigelse.

I tillegg til å dømme i siste instans, driver også Høyesterett rettsskapende virksomhet. Den enkelte dommers verdisyn og integritet kan ofte være avgjørende for utfallet av vanskelige tvilsspørsmål. I lys av dette er dagens utnevningssakspraksis av høyesterettsdommere problematisk, siden utnevningene påhviler regjeringen og begrunnelser fra innstillingsrådet er unntatt offentlighet. Venstre mener at begrunnelsen ved utnevning av Høyesterettsdommere bør være offentlig tilgjengelig.

Forlikrådene og Konfliktrådene spiller en viktig rolle i rettssystemet. Ved å bringe saker inn for disse organene, får bedrifter og enkeltpersoner muligheter til å løse konflikter på enkel og rimelig måte. Venstre vil arbeide for at Forlikrådene og Konfliktrådene har gode arbeidsvilkår. Den store saksmengden tilsier at det er god grunn til å se på en videreutvikling av rådenes arbeidsområde.

Enkeltpersoner som har en sak av stor velferdsmessig betydning, skal ikke være økonomisk forhindret fra å føre den for retten. Venstre vil utvide ordningen med fri rettshjelp, da økonomisk evne ikke skal være til nevneverdig hinder for å kunne prøve sin sak for domstolene. Det må også satses mer på å styrke forvaltningens veiledningsplikt.

Venstre vil:

- At Stortinget skal godkjenne regjeringens utnevning av nye høyesterettsdommere.
- Arbeide for å reformere EMD, med mål om å korte ned saksbehandlingstiden, effektivisere og styrke ressurstilgangen.
- Vurdere om forlikrådenes og konfliktrådenes arbeidsområder kan utvides.
- Utvide dekningsområdene for fri rettshjelp, både hva gjelder personer og rettsområder.
- Gjennomgå regelverket, herunder de økonomiske virkemidlene, med sikte på å stimulere flere advokater til å ta slike oppgaver.
- Støtte frivillige ordninger som finnes i regi av Jussbuss, JURK, Jussformidlingen og lignende organisasjoner.

Dissens: Et mindretall i komiteen, Heggelid-Rugaas, Rotevatn og Årøen vil erstatte første avsnitt med følgende, og legge til følgende kulepunkt:

Venstre vil videreføre prinsippet om at mennesker skal dømmes av sine likemenn, for å sikre at rettsvesenet har en sterk rot i det sivile samfunnet. Venstre mener imidlertid at dagens juryordning ikke fungerer optimalt, da det ikke tilfredsstiller grunnleggende krav til rettsikkerhet at man kan bli dømt til straff i andre instans uten begrunnelse. Venstre vil derfor erstatte juryordningen med en meddomsrett i lagmannsretten, som bør være sammensatt av seks lekdommere og tre fagdommere. Alle avgjørelser fra retten skal følges av en grundig begrunnelse, for å sikre et godt ankegrunnlag så vel som allmenn respekt og forståelse for rettsavgjørelser.

- Erstatte juryordningen med en meddomsrett i andre instans.

14.3 Kriminalitetsbekjempelse

Det er behov for en storstilt opprydning i politiets interne organisering, samt en klargjøring av kommandolinjer og oppdatering av IKT-verktøy. Venstre mener antallet politidistrikt bør reduseres, at samarbeidet med Forsvaret må styrkes og at politiets arbeidstider i større grad må tilpasses behovet for operativ tjeneste. I reformeringen av politiet vil det for Venstre være viktig å styrke utetjenesten, terrorberedskapen og arbeidet mot organisert kriminalitet.

Rettsstaten utfordres av organisert kriminalitet som preges av vold, trusler og represalier, tar i bruk avansert teknologi, og har internasjonale forgreninger. Politiet må settes bedre stand til å kunne bekjempe denne utviklingen, og politisamarbeidet mellom land må styrkes. Arbeidet med å bekjempe kriminalitet og terror må skje på rettsstatens grunn. Overvåking på grunnlag av politisk tilhørighet er et kraftig overgrep. Før det vedtas nye tiltak i kampen mot terror, bør man vurdere og dokumentere eventuell effekt av de tiltakene som allerede er innført det siste tiåret. Venstre vil avvise alle forslag til tiltak som det ikke foreligger dokumentert behov for, og som heller ikke står i rimelig forhold til formålet man ønsker å oppnå.

Samtykke er ikke egnet som rettslig grunnlag for politimetodebruk, fordi den ubalansen som alltid vil være mellom borger og politi når tvil om hvorvidt samtykket er frivillig. Venstre er kritisk til omfattende bruk av samtykkebasert DNA-testing i straffesaker, rustesting av elever i skolen og at etterforskning av spedbarnsdødelighet baseres på samtykke.

Utdanningen ved politihøgskolen skal være relevant for operativt politiarbeid. Det må satses mer på videreutdanning i ledelse, etterforskning og i oppgaver som knytter seg til utetjenesten. Ved å legge til rette for ulike karriereveier, kan polititjenestemenn fortsette i uniformert utetjeneste. Politietaten kan styrkes ved flere sivile stillinger som dekker mange

av de administrative oppgaver som er lagt til etaten. Samtidig vil Venstre vurdere å overlate en del oppgaver til tjenestemenn uten politifaglig utdanning.

Venstre vil:

- Redusere antallet politidistrikt.
- Øke politiets uniformerte utetjeneste.
- Øke opptaket til Politihøgskolen for å bedre rekrutteringskapasiteten.
- Bygge på anbefalingene fra 22. juli-kommisjonen for å styrke politiet.
- Øke rekrutteringen av sivile stillinger og politijurister.
- Forbedre eksisterende og utvikle nye informasjonssystemer i politi og justissektor for å tilfredsstille kravene til ny politiregisterlov.
- Styrke samarbeidet mellom politiet, barnevernet og skolen (SLT – Samordning av lokale kriminalforebyggende tiltak).
- Tillate politiet praktisk tilgang på flere våpentyper tilpasset utfordringene de møter, samt grundig trening, men avvise generell bevæpning av politistyrken.
- Styrke politiets kompetanse når det gjelder å bekjempe organisert kriminalitet.
- Styrke Norges internasjonale innsats mot grenseoverskridende kriminalitet i Interpol, Europol og Frontex.
- Ha klare og tydelige regler for politiets bruk av infiltrasjons- og provokasjonslignende metoder.
- Bidra aktivt i det internasjonale samarbeidet med sikte på at forbrytelser mot menneskeheten og folkemord bringes inn for Den internasjonale straffedomstolen.
- Evaluere tidligere innførte terrorbestemmelser, og avvise innføring av hjemler om tankekriminalisering for å ramme såkalte soloterrorister.

14.4 Samfunnssikkerhet og beredskap

Samfunnets sårbarhet er blitt mer omfattende og betydelig større siden tilrådingene fra Sårbarhetsutvalget kom for 12 år siden. I en nødvendig, ny helhetlig analyse må informasjonssikkerhet stå sentralt. Offentlig virksomhet og næringslivet må stimuleres til samarbeid om å oppdage og håndtere alvorlige dataangrep.

I et åpent demokrati vil det aldri kunne utstedes garantier mot at terroranslag skal kunne skje. Men bedre trening, bedre organisering og myndiggjøring av stedlige tjenestepersonell, sammen med kortere kommunikasjonslinjer, kan redusere samfunnets sårbarhet. Dagens ansvar for krisehåndtering er for fragmentert og ikke godt nok forankret på høyeste nivå. Klarere ansvarslinjer vil styrke det daglige sikkerhetsarbeid på tvers av sektorer og nivåer.

I norsk beredskap er det likevel en styrke at mange ulike aktører, både offentlige, private og frivillige, er involvert og bidrar på forskjellige måter før, under og etter en hendelse. Samtidig består beredskapen i Norge blant annet av mange små enheter, som nødmeldesentraler eller brannvesen. Dette gir utfordringer for kapasitet og vedlikehold av nødvendig kompetanse, og med ulik geografisk organisering blir også god kommunikasjon utfordrende. Systemene for samvirke må bygges ut, og forventningene til samhandling tydeliggjøres.

Sentralisering av Politiets Sikkerhetstjeneste har svekket terrorforebygging og etterretning mot industrispionasje ved enhetene utenfor Oslo. Lokalkunnskap er av stor betydning i et stadig mer utfordrende trussel- og etterretningsbilde.

Venstre vil:

- Styrke og fylle Justisdepartementets og Direktoratet for samfunnsberedskap sin samordningsrolle.
- Prioritere en snarlig oppgradering av IKT-systemer i beredskapsetatene, og særlig i politiet.
- Bedre samordningen mellom Politiet og Forsvaret.
- Vurdere en sammenslåing av Heimevernet og Siviltforsvaret for å styrke beredskapsarbeidet.
- Øke den sektorovergripende øvingsaktiviteten.
- Sette i gang organisasjonslæring i politiet for å lære av feil og for å ta lærdom av øvelser.
- Etablere en robust politihelikoptertjeneste i hovedstaden, og etablere ordninger som sikrer trygg og rask transportkapasitet i resten av landet.
- Styrke de lokale forebyggende grenene av Politiets Sikkerhetstjeneste.
- Styrke kompetansen på IKT-sikkerhet hos kontrollmyndigheter som Post- og Teletilsynet.

- Styrke sikkerheten rundt IKT-driftsanlegg og styrke den politiske kontrollen med kritisk IKT-infrastruktur.
- Få på plass et nytt nødnett så raskt som mulig, i et samarbeid mellom offentlige myndigheter og private aktører.
- Bruke ledig frekvenskapasitet (fra analog TV) til å opprette 4. generasjons mobilnett som vil gi bedre dekning over hele landet.
- Legge ny internettkabel til det europeiske fastlandet, i tillegg til den eksisterende forbindelsen via Sverige.

14.5 Vold i nære relasjoner

Noen mennesker – svært ofte kvinner – blir utsatt for vold fra en som offeret kjenner godt. På samme måte blir barn også vitne til, eller utsatt for, vold i nære relasjoner.

Venstre mener det er nødvendig å styrke arbeidet både med å forebygge vold i familier og andre nære relasjoner og å hjelpe dem som blir utsatt for vold fra sine nærmeste. Dette forutsetter økt kunnskap og et utvidet samarbeid mellom frivillige organisasjoner, barnehage, skole, helsevesenet og politiet.

Venstre vil:

- Sikre behandlingstilbud for dem som utsettes for vold og overgrep.
- Sikre et behandlingstilbud til barn som har blitt utsatt for vold eller blitt vitne til vold i nære relasjoner.
- Styrke behandlingstilbudet til voldsovergripere, også i fengsler.
- Innføre regler om meldeplikt for dem som i dag har en plikt til å avverge kjønnslemlestelse.
- Følge opp dem som aldri møter til skolestart ved mistanke om tvangsekteskap.
- Følge opp Voldtekstutvalgets anbefalinger om blant annet opprettelse av en spesialisert enhet i Politiet mot seksualisert vold.

15. KULTUR OG INFORMASJON

Venstres politikk for det sivile samfunn har som mål å skape frie rammer for en kritisk offentlighet. Kulturlivet, kunsten, mediene, organisasjoner og sivile fellesskap skal ikke være instrumenter for staten, men leve i kraft av seg selv, og utfordre og utvikle samfunnet uavhengig av politiske mål. Sivilsamfunnet er viktig for demokrati og samhold og kan ha en sterk samfunnsendrende kraft.

Kunnskap er makt, og makt skal spres. Derfor er Venstre opptatt av at informasjon skal være åpen, gratis og offentlig tilgjengelig for alle. Dette gjøres gjennom moderne bibliotek, lett tilgjengelige offentlige data, et fritt internett og en mediepolitikk som sikrer mangfoldet.

15.1 Et fritt kulturliv

Venstre arbeider for et mangfoldig og fritt kulturliv som stimulerer nysgjerrighet, kreativitet og mangfold. En offensiv kulturpolitikk henger sammen med vern av yttingsfriheten, og i et liberalt samfunn er derfor en stor kultursektor et mål i seg selv. Et mangfoldig og bredt kulturtilbud skaper dessuten større valgfrihet for den enkelte og er med på å bidra til bedre livskvalitet i hverdagen.

For å sikre et fritt og autonomt kulturliv, er det viktig med maktspredning. Sentralstyringen av norsk kulturliv må erstattes med en mer desentralisert makt og en bedre fordeling av kulturmidlene. Den offentlige støtten til kultur og idrett må sikre både de gode talentene og den store bredden. Samtidig må det være et mangfold av finansieringskilder som gjør kulturaktørene mer uavhengige av politiske føringer.

Venstre vil:

- Revidere kulturloven, slik at den sikrer kunstnerisk frihet fra politisk styring, avklarer det offentlige ansvar og samordner dagens lovverk.
- Sørge for at kunstnerisk frihet ivaretas ved offentlige bevilgninger.
- Bygge opp regionale kulturfond med bidrag fra statlig kapital.
- Innføre gaveforsterkningsordninger for museumsfeltet.
- Gi kunstnere og kulturarbeidere tilfredsstillende økonomiske vilkår og sosiale rettigheter.
- Sikre et mangfold av statlig finansierte institusjoner for ulike kunstuttrykk i hele landet.
- Sikre statlig støtte til regionale kompetansesentre i musikklivet, også innen rytmisk musikk.
- Frita all idrett, museer og kulturarrangører for merverdiavgift (moms).
- Evaluere knutepunktordningen for festivaler.
- Avskaffe ordningen med at kommunal andel må følge statlig andel av finansiering av kulturinstitusjoner.
- Forenkle rapporteringsrutiner og regelstyring av kulturinstitusjoner.
- Gi statlig støtte til nasjonale kulturbygg, som Munchmuseet i Bjørvika.
- Styrke forholdene for drift av symfoniorkestre som er basert på frivillig arbeid.

15.2 Kunst og kunstnere

Kunst og kultur har først og fremst sin egenverdi, men har også et stort næringspotensial. Kunstnere og apparatet rundt kunstnerne er ofte selvstendig næringsdrivende med flere av de samme utfordringene som andre gründere og små foretak. Venstres næringspolitikk legger til rette for at kunstnere kan skape sin egen arbeidsplass, ved blant annet å sikre tilfredsstillende økonomiske vilkår, bedre sosiale rettigheter, redusere skjemavelde og tilføre kompetanse om entreprenørskap og forretningsdrift.

Venstre vil ha et bredt spekter av teaterinstitusjoner. Etablerte kunstneriske produksjonsmiljøer og institusjoner, både regionale og nasjonale, skal ha sikre og forutsigbare rammer, samtidig som de frie kunstgruppene får en større andel av den offentlige støtten.

Norsk film styrkes med fokus på kvalitet, ikke kvantitet. Derfor må vi skape sterke fagmiljøer i hele landet og belønne visning av nyskrevet norsk dramatikk.

De fysiske omgivelsene utgjør rammene for våre liv. Derfor er arkitekturpolitikk viktig for utviklingen av byer, tettsteder og gode bomiljøer. Et av de viktigste kunstpolitiske virkemidlene i Norge i dag er offentlig innkjøp av kunst. Venstre mener at en større andel av innkjøpene – både til museenes samlinger og til utsmykking – må være ny kunst.

Venstre vil:

- Sikre langsiktige stipendordninger for kunstnere.
- Sikre pensjonsordninger og sosiale rettigheter for utøvende kunstnere.
- Sørge for et bredere tilbud av statlige stipendordninger for kunstnere i startfasen, der kunstneren har mulighet til å søke støtte uavhengig av medlemskap og tilknytning til foreninger, forlag og lignende.
- Gi søkere anledning til innsyn i faglige og kunstneriske vurderinger av store og ressurskrevende søknader til Norges kulturråd.
- Lette overgangen fra prosjekt til etablering av bedrift eller langsiktig produksjon ved å etablere et samspill mellom Innovasjon Norge og Norsk kulturråd.
- Gi kulturarbeidere som har kunstneriske oppdrag lettere adgang til visum til Norge.
- Øke bidragene til regionale filmfond og filmsentra.
- Gi Dramatikkens hus tilfredsstillende økonomiske vilkår for å sikre nyskrevet norsk dramatikk.
- Gi Norsk kulturråd større frihet til å forvalte sine offentlige tilskuddsordninger.
- Rette statens innsats til kunst i det offentlige rom mot tiltak som bidrar til lokal stedsutvikling etter lokale initiativ.
- Anvende norsk arkitektur og design i omdømmebygging i utlandet.
- Arbeide for at forfulgte akademikere, forskere, forfattere og kunstnere får opphold og formidlingsmuligheter i Norge.

Se også ➡ 6.1 Innovasjon og nye bedrifter

15.3 Litteratur og språk

Biblioteket er et av de viktigste virkemidlene for å sikre lik tilgang til kunnskap for alle. Bibliotekene er et viktig møtested og en integreringsarena. Et godt bibliotektilbud forutsetter at bibliotekene er velutstyrte, teknologisk oppdaterte og bemannet med kvalifisert personale.

Norge har to likestilte riksspråk, et samisk språk, norsk tegnspråk, og et særskilt ansvar for språkene til de nasjonale minoritetene. En aktiv litteraturpolitikk og særskilte tiltak for minoritetsspråk bidrar til å sikre folkestyret og kulturarven.

Fortsatt fellesnordisk språkforståelse forutsetter at film og fjernsyn sendes tekstet, ikke dubbet, når programmet er statlig finansiert eller støttet. Arbeidet med å legge til rette for å få utviklet gode læremidler på norsk for høyskoler og universitet, må videreføres.

Dagens fastprisordning for bøker (bokavtalen) har etter Venstres mening ført til eierkonsentrasjon i bokbransjen, sementering av bestående forretningsmodeller og hatt uheldige virkninger for forbrukerne. Venstre vil derfor likebehandle bokbransjen med andre kulturbransjer, og fjerne bransjens unntak fra konkurranseloven. Venstre vil sikre konkurranse og økt tilgjengelighet og mener en ny boklov vil være feil vei å gå. Venstre vil ha ordninger som best fremmer teknologisk innovasjon og litterær bredde, tar hensyn til norsk litteratur og språk, stimulerer spredning av mangfoldig litteratur også ut i distriktene, og slik at de små bokhandelene har mulighet til å konkurrere med de store kjedene.

Venstre vil:

- Gjennomføre en opptrappingsplan for folke- og skolebiblioteker.
- Revidere innkjøpsordningene for litteratur, og blant annet sørge for at de inkluderer digitale plattformer.
- Etablere en nasjonal e-bokordning for bibliotekene.
- Styrke de nasjonale leseprosjektene.
- Ferdigfinansiere Norsk Ordbok (nynorsk) og Det Norske Akademis ordbok (bokmål).
- Likestille papirbøker og e-bøker når det gjelder innkjøpsordninger og fritak for merverdiavgift.
- Styrke folkebibliotekene, spesielt små og lokale bibliotek.

- Fjerne bokbransjens unntak fra konkurranselovgivningen.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmene Melby, Borsch, Nesheim, Skogsholm og Årøen, vil erstatte siste avsnitt og siste kulepunkt med følgende:

Dagens fastprisordning er en frivillig avtale mellom to av aktørene i bokbransjen. For Venstre er det uaktuelt å gjøre denne ordningen obligatorisk gjennom en lov. En ny boklov må først og fremst demme opp for eierkonsentrasjonen i forlegger-, distribusjons- og bokhandlerleddene i den norske bokbransjen og sikre likebehandling av små og store aktører på litteraturmarkedet. Dette vil sikre konkurranse og økt tilgjengelighet. Samtidig bør det i en slik boklov gis anledning til å fortsette med en fastprisavtale som i dag for de bransjeorganisasjoner som måtte ønske det.

- Gå inn for en boklov som sikrer rettferdige eierskaps- og konkurranseforhold i bokbransjen, og som åpner for en mer spesifikk bokavtale for de bransjeorganisasjoner som ønsker det.

15.4 Barne- og ungdomskultur

Barn og unge må ha mulighet til å skape sin egen frivillighet og til å organisere sin egen ungdomskultur. Norge har en offensiv satsing på kultur til barn og unge, men barne- og ungdomskulturen fått ta liten del av det løftet resten av kulturlivet har vært med på.

Kulturskolen er den viktigste arenaen for å gi barn og unge muligheten til å skape kulturuttrykk, og er samtidig viktig for å dyrke frem talentene. Kommunene må ha frihet til selv å finne de løsningene som gir best kulturskole- og fritidstilbud i sin kommune. Samtidig vil Venstre oppfordre til mangfold og kvalitet i det tilbudet som blir gitt.

Den kulturelle skolesekken må først og fremst la elevene få oppleve kvalitetskunstuttrykk. I den kulturelle skolesekken skal kunstnerne være kunstnere - også i møtet med elevene.

Venstre vil:

- Styrke Frifond-ordningen for barne- og ungdomsorganisasjoner og uorganisert frivillig aktivitet.
- Stimulere til utvikling av unge talenter, blant annet gjennom stipend til opplæring og skoling ved akademier og organisasjoner i utlandet.
- Åpne for å etablere ulike pedagogiske profiler innenfor SFO-ordningen, og stimulere private initiativ til musikkundervisning, teater og lignende i SFO.

15.5 Frivillighet

Frivillighet er bærende i norsk kulturliv. Det frivillige foreningslivet er kunnskapsformidler og kulturbærer, samfunnsbygger og skole i demokrati. Venstre vil gi den frivillige sektoren vekstmuligheter ut fra frivillighetens egne vilkår og arbeide for langsiktige, trygge og etisk forsvarlige inntektskilder.

Ingen får så mye aktivitet ut av hver krone som det frivillige Norge. Offentlige støtteordninger må støtte opp under organisasjonenes frihet og uavhengighet og ikke bidra til å byråkratisere dem.

Ideelle organisasjoner kan være et alternativ til både offentlige tjenester og kommersielle produsenter innenfor velferdsfeltet. De er mer fleksible enn offentlige tjenester, og de er i stand til å tilpasse tjenester til individuelle behov samtidig som de ikke genererer overskudd som kommer eierne til gode. Dagens konkurranse- og anbudssystem er ressurskrevende og tar ikke hensyn til ideelle velferdsprodusenters særtrekk og potensial. Venstre vil sikre langsiktige og tilpassede rammebetingelser for ideelle velferdsprodusenter.

Venstre vil:

- Øke midlene til momskompensasjonsordningen for frivillige organisasjoner, slik at den dekker organisasjonenes reelle kostnader.
- Øke det maksimale skattefradraget for gaver til frivillige organisasjoner.
- Øke beløpsgrensen for lønnsoppgaveplikt i frivillige organisasjoner.

- Gi frivillige organisasjoner momskompensasjon for bygging og vedlikehold av kulturbygg.
- Opprettholde støtten til studieforbundene.
- Etablere en samarbeidsplattform mellom offentlige myndigheter og velferdsprodusenter i ideelle organisasjoner.
- Redusere de administrative påleggene fra staten til de frivillige organisasjonene.

15.6 Idrett

Idrett skaper trivsel, sosialt nettverk og folkehelse. Den offentlige støtten må i sterkere grad-kanaliseres til det lokale engasjementet og sikre mangfoldet av aktiviteter, ikke reserveres til store nasjonale arrangementer. Venstre vil legge til rette for flere breddeidrettsanlegg, også slik at nye idretter sikres vekstvilkår.

I dag har staten gjort frivillige lag og foreninger avhengige av tilskudd fra Norsk Tippings spill. Overskuddet fra Norsk Tipping bør i stedet gå inn i statsbudsjettet, og tilskudd til frivillighet og idrett fordeles innenfor ordinære budsjettrammer.

Venstre vil:

- Øke andelen av anleggsmidler som går til nærmiljøanlegg, folkehelseiltak og breddeidrett.
- Bygge flere nasjonalanlegg, blant annet for cricket.
- Gjøre alle vesentlige anleggstyper berettiget til tilskudd fra tippemidler, uavhengig av idrett.
- Utvikle Olympiatoppen som nasjonalt senter for trening og prestasjon.
- Lage en nasjonal plan for toppidrettskompetanse innen ulike idretter ved de videregående skolene og høgskolene.
- Fjerne forbudene mot organisert poker og proffboksing i Norge.
- Frigjøre kulturlivet, idretten og lag og foreninger fra Norsk Tippings spillepenger gjennom finansiering over statsbudsjettet.
- Gjennomføre en bred evaluering av spillpolitikken, inkludert Norsk Tippings rolle og posisjon.

Se også ➡ 4.5 Friluftsliv

15.7 Kulturvern

Venstre vil ha en offensiv satsing på kulturvern og museer, som tar vare på mangfoldet, som utfordrer samtiden og sikrer viktige kulturminner for fremtidige generasjoner. Venstre vil utvikle ordninger som motiverer til bevaring av kulturminner og ivaretaking av nye funn.

Museene er en sentral del av kulturtilbudet i Norge og er viktig for å ta vare på og formidle våre kulturminner, og for å koordinere og støtte lokale samlinger og historielag. Venstre vil derfor styrke og klarlegge det offentlige ansvaret for museene.

Kulturminnevernet er i dag organisert under Miljøverndepartementet mens museene og den immaterielle kulturarven er underlagt Kulturdepartementet. Det er viktig og nødvendig å se hele kulturvernfeltet under ett. Venstre vil derfor flytte Riksantikvaren fra Miljøverndepartementet over til Kulturdepartementet, slik praksis er i mange av våre europeiske naboland.

Venstre vil gjennomgå de statlige virkemidlene slik at eierne av kulturminner fortsatt kan ta ansvar for disse gjennom bruk, og gi kommunene økte muligheter til å gripe inn mot spekulativt forfall.

Venstre vil:

- Flytte kulturminnevernet fra Miljøverndepartementet til Kulturdepartementet.
- Evaluere Museumsreformen, med sikte på å bedre museenes forsknings- og formidlingskompetanse.
- Etablere en gaveforsterkningsordning for å stimulere til privat finansiering av museer.
- Utarbeide en nasjonal plan for samlingsforvaltning og avhending, inkludert magasiner og arkiv.
- Doble Kulturminnefondets grunnkapital i løpet av stortingsperioden.
- Videreutvikle et nordisk samarbeid om utdanning innen små og utsatte håndverksfag innen kulturfeltet.
- Styrke fartøyvernet gjennom å følge opp opptrappingsplanen med tilstrekkelige midler.

- Gi skatte- og avgiftsincentiver for eiere av fredede og bevaringsregulerte kulturminner for å sikre nødvendig vedlikehold.
- Overføre det økonomiske ansvaret for arkeologiske utgravinger i forbindelse med utbygging fra kommunene til staten.
- Sikre at staten betaler for utgraving, sikring av funnsted og for økonomiske og praktiske belastninger for eier som følge av funnsted på privat grunn.
- Dele ut areal- og kulturlandskapstillegget for landbrukseiendommer i henhold til hvordan landskapet ivaretas, ikke i henhold til gårdens innmarksareal.
- Opprettholde og styrke lokale arkivinstitusjoner, og arbeide for nasjonal tilgjengelighet via arkivportalen.no med støtte til digitalisering.

15.8 Informasjonssamfunnet

Internett skal være åpent og tilgjengelig for alle i et demokrati. Derfor må de teknologiske byggsteinene i informasjonssamfunnet i størst mulig grad være åpne standarder, formater, programvarer og programmeringsgrensesnitt. Utviklingen bør ikke være forbeholdt store selskaper som har en fordel ved å kontrollere lukkede formater og plattformer, eller ved å kunne avtale prioritert levering av data på internett. Offentlig produsert informasjon, som kart- og værdata, skal være gratis tilgjengelig.

Tilgjengelighet til kunst og kultur er et gode både for produsenter og forbrukere. Det er viktig at kulturpolitikken tilpasses de utfordringene og mulighetene ny teknologi gir. Venstre mener at ingen urettmessig skal tjene på andres åndsverk. Dagens åndsverkslov bør oppdateres, for å stimulere til en levedyktig kulturproduksjon og sikre at produsenter og kulturkonsumenter fleksibelt kan utnytte ny teknologi til distribusjon, samarbeid og utveksling av kulturuttrykk. Åndsverkslovens vernetid må begrenses, og loven skal ikke gjelde for privat deling av materiale mellom enkeltpersoner.

Venstre mener at mest mulig av offentlig støttet kulturproduksjon må komme et bredest mulig publikum til gode, eksempelvis gjennom større bruk av fribrukslisenser og publisering på nett.

Venstre vil:

- Lovfeste nettnøytralitet ved å sikre lik behandling av alle aktører.
- Sikre en forsert utbygging av høyhastighets bredbåndsnett.
- Intensivere arbeidet med digitalisering av materiale i offentlige og private arkiv.
- Sørge for at Datalagringsdirektivet ikke blir en del av norsk lov.
- Begrense nettleverandørers mulighet til å lagre og benytte informasjon om data de formidler.
- Øke ressursene til Nasjonalbiblioteket for å gjøre norske åndsverk tilgjengelige på internett for fri bruk når vernetiden utløper.
- Gjøre alle forskningsresultater som er finansiert med offentlige midler fritt tilgjengelig (Open Access) umiddelbart etter publisasjon.
- Gjøre all offentlig informasjon og egnede data produsert av offentlige institusjoner tilgjengelige under fribrukslisens.
- Redusere opphavsrettens vernetid for bruk, men beholde vernetiden for kompensasjon.
- Sette i gang en offentlig utredning for å oppdatere dagens åndsverks- og opphavsrettslovgivning, både nasjonalt og internasjonalt, og tillate ikke-kommersiell fildeling.
- Likestille digitale varer med andre varer, og forby DRM-teknologi.

Fakta: DRM-teknologi

Digital Rights Management (DRM) eller digital rettighetsadministrasjon (DRA) er en samlebetegnelse for ulike digitale teknologier som har som mål å begrense bruksmulighetene til opphavsrettsbeskyttet informasjon

Se også ➡ 12.1 Personvern

Se også ➡ 13.7 Digitalisering av det offentlige

15.9 Mediepolitikk

Venstre vil føre en mediepolitikk som likebehandler medieeierskap på ulike plattformer, og som sørger for rammevilkår som ivaretar konkurranseevnen til norske medier.

Kvalitetsjournalistikken er under press som følge av digitalisering og internasjonal konkurranse.

Produksjonsstøtten bør beholdes som et virkemiddel for å opprettholde mangfold i pressen. Støtten må være plattformuavhengig og styres mer direkte inn mot journalistisk produksjon, fordi et stadig mer komplisert samfunn trenger mer kompetent journalistikk. Støtten må inneholde en begrensning for hvor mye enkeltaviser kan få.

Venstre vil ha en teknologinøytral lov om frihet og ansvar i redaktørstyrte medier. Ved et særskilt strafferettslig ansvar for redaktøren gis den som har styringsrett over hva som publiseres et tilsvarende ansvar for lovligheten av publiseringen. Et absolutt kildevern for redaktørstyrte medier vil bedre enn i dag sikre ytringsfrihet for alle, og det vil løse motsetningen mellom det presseetiske regelverket og norsk lov. Et vitneforbud med hensyn til anonyme kilder vil stille pressefolk på linje med prester, leger og advokater.

Venstre vil bevare NRK som en sterk, reklamefri allmennkringkaster, med særlig ansvar for folkeopplysning og spredning av kultur og kunnskap til alle. NRK skal være en hovedaktør for norsk kultur- og kunnskapsformidling. Så lenge NRK-lisensen er knyttet til fjernsynsapparater, står ordningen i fare for å bli utdatert. Finansieringen av NRK må være forutsigbar og ha størst mulig avstand til politiske myndigheter for å ivareta NRKs uavhengighet og samfunnsoppdrag.

Venstre vil:

- Sikre mangfold og konkurranse ved å avvikle medieeierskapsloven som regulerer norske medier særskilt, og la konkurranselovgivningen regulere mediemarkedet.
- Målrette produksjonsstøtten og gjøre både den og momssatsene teknologinøytrale.
- Sette tak for hva enkeltmedier kan motta i direkte pressestøtte.
- Ha en medieansvarslov med et særlig strafferettslig ansvar for redaktøren, absolutt kildevern og forbud mot etterforskning i kildevernsaker.
- Utrede alternative finansieringsmåter av NRK.
- Sikre fri konkurranse for innholdsleverandører i det digitale bakkenettet og i kabelnettet.
- Nedlegge det politisk oppnevnte Kringkastingsrådet.
- Sikre NRK som et ikke-kommersielt mediehus og som en i hovedsak reklamefri aktør på alle plattformer.
- Utvide forbudet mot aggressiv markedsføring av pengespill til også å gjelde Norsk Tipping, og innskrenke Norsk Tippings sendetid på NRK

16. INNVANDRING OG INTEGRERING

Folk flytter på seg mer enn før, også over landegrensene. Vi lever i en global tidsalder, og retten til å søke lykken bør ikke begrenses av hvor man er født. Muligheten til fri bevegelse er en grunnleggende verdi. Venstre har et positivt syn på migrasjon. Kulturell og økonomisk stimulans gjennom innvandring gjør samfunnet sterkere, rikere og mer mangfoldig.

Samtidig setter folkeforflytninger, uansett årsak, vårt samfunn på prøve. Ikke minst gjelder det den norske velferdsstatens bærekraft. At samfunnet har tilstrekkelig ressurser og kapasitet til opplæring og integrering, er en forutsetning for et vellykket resultat.

Alle i Norge skal gis reell mulighet til å mestre norsk språk og samfunnsforståelse. Samtidig har den enkelte som kommer til Norge også en forpliktelse til å sette seg inn i språk og normer. Integrering er en gjensidig prosess. Vilje til å integreres og gjensidig respekt mellom mennesker er nøkkelen til god integrering og dermed til et sterkere samfunn.

16.1 Arbeidsinnvandring og visum

Tilgang på arbeidskraft er viktig for økonomisk vekst. Venstre vil ha en arbeidsinnvandringspolitikk som gjør det lettere å få opphold på grunnlag av arbeid, også fra land utenfor EØS-området. Venstre mener det må bli enklere å søke om arbeidstillatelse fra Norge.

Dagens visumkrav gjør det vanskelig for nordmenn å invitere utenlandske venner på besøk. Norske organisasjoner møter ofte vanskeligheter med å invitere søsterorganisasjoner fra andre land, særlig fra Afrika.

Venstre vil:

- Utvide adgangen til å søke jobbsøker-visum ved norske utenriksstasjoner, slik at det ikke bare er faglærte som har denne adgangen.
- Senke lønnskrevet for å få arbeidstillatelse til arbeidssøkere som har fått tilbud om heltids arbeid.
- Endre reglene for arbeidstillatelse som faglært, slik at kravene til kompetanse i større grad bestemmes av arbeidsgiverne og ikke av utlendingsmyndighetene.
- At søknad om oppholdstillatelse ved konkret arbeidstilbud maksimalt tar 1 måned.
- Åpne for at bedrifter og utdannings- og forskningsinstitusjoner forhåndsgodkjenner slik at forskere og spesialister kan påbegynne arbeidet sitt mens Utlendingsdirektoratet (UDI) behandler søknaden.
- Gjennomgå krav til godkjenning av høyere utdanning slik at det blir enklere å få godkjent utdannelse fra et annet land.
- Innføre en modell med forhåndsgodkjenning av bedrifter.
- Forenkle prosedyrene for forlengelse og fornyelse av arbeidstillatelser.
- Gi asylsøkere mulighet til å skifte kø fra søknad om asyl til søknad om opphold på grunn av arbeid.
- Redusere antallet visumpliktige land.
- Gjøre det lettere å få visum til Norge og det øvrige Schengen-området.
- Innføre en ordning med kjærlighetsvisum, som gir norsk-utenlandske par muligheten til å bo sammen i 12 måneder i Norge.

16.2 Mennesker på flukt

Det er en menneskerett å kunne søke og få asyl for den som trenger beskyttelse. Venstre vil effektivisere identitetsavklaringer hos asylsøkere og sette en tidsfrist på saksbehandlingstiden.

Uansett hvor effektiv saksbehandlingen blir, kommer en del mennesker til å tilbringe tid i mottak. Venstre vil at mottakene drives ut fra prinsippet om «integrering fra første dag» med mulighet for å jobbe, lære språk og å bli en del av lokalsamfunnet. Mottakene skal være åpne og ha høy kvalitet. Venstre vil heller ha mange, små mottak enn noen få store.

Dagens innvandringspolitikk tar ikke høyde for at en del mennesker havner i en gråsoner, for eksempel ved at de er

vanskelige å returnere. Mange av disse lever i dag i skjul eller i kirkeasyl. Menneskelige hensyn må tillegges større vekt. Retur av asylsøkere må aldri skje på tvers av anbefalinger fra FNs høykommissær for flyktninger.

Venstre vil:

- Grunnlovsfeste retten til å søke asyl.
- Redusere saksbehandlingstiden og sette tidsfrister for behandlingen av asylsøknader.
- Tvangsreturnere hurtigere etter avslag.
- Intensivere arbeidet med tilbakesendelsesavtaler slik at flere med avslag kan returneres.
- Øke antallet kvoteflyktninger fra FN.
- Gi asylsøkere arbeidstillatelse.
- Opprette en hurtigfil for asylsøkere som blir tatt for alvorlig kriminalitet, der søknaden behandles raskt og søkeren returneres til opprinnelseslandet ved avslag.

16.2.1 Barn på flukt

Det er inhumant at barn må leve i uvisshet og frykt i mange år på asylmottak. Barns beste må veie tyngre enn såkalte «innvandringsregulerende hensyn», og Venstre mener at barn som har levd i mange år i Norge og som har sterk tilknytning til riket, må få opphold.

Barnekonvensjonens gjennomslagskraft i norsk lov må styrkes for å bedre situasjonen blant annet for asylbarn. Derfor vil Venstre at det skal innføres klageadgang for mulig brudd på Barnekonvensjonen.

Venstre vil:

- At lengeværende barn og barnefamilier med endelig avslag som hovedregel skal få opphold dersom de har oppholdt seg i Norge i mer enn tre år, og at det samme skal gjelde foreldre uten arbeids- eller oppholdstillatelse med daglig omsorg for slikt barn.
- Sikre enslige mindreårige asylsøkere en så stabil oppvekst som mulig, blant annet ved å sørge for at de raskere får fosterfamilier i Norge.
- At asylmottak for enslig mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år drives i nær kontakt med barnevernet.
- Endre forskrift om fastlegeordning i kommunene slik at alle barn som er bosatt i en norsk kommune får rett til en fastlege.
- Innføre klageadgang etter Barnekonvensjonen.
- Avvikle ordningen med midlertidig opphold for mindreårige asylsøkere.

16.2.2 Mennesker uten grunnlag for opphold

Det er et mål at så få som mulig oppholder seg uten grunnlag for opphold i Norge. De som har fått avslag på sin søknad skal om mulig tvangsreturneres. Enkelte asylsøkere kan ikke sendes ut etter avslått asylsøknad, fordi Norge ikke har returavtale med hjemlandet, eller fordi hjemlandet nekter å ta imot vedkommende. Venstre mener vi må sikre humane levekår for denne gruppen, og særlig for barn.

Venstre vil:

- Sikre mest mulig effektive returordninger for personer med avslag på opphold i Norge.
- At mennesker uten lovlig opphold som ikke kan returneres, skal gis mulighet til opphold etter fem år.
- Regulere hvilke tilstander som personer uten fast opphold i riket kan behandles for, slik at alle får den helsehjelpen de har krav på.

16.3 Integrering

Kommunene har ansvaret for flyktninger og asylsøkere som har fått opphold. Venstre vil øke bosettingsstøtten og gi kommunene ekstra økonomiske incentiver for å ta imot mindreårige som har fått opphold, slik at disse kommer hurtig ut av mottak.

Det må være enkelt å få opplæring i norsk. Venstre vil tilrettelegge for frivillige organisasjoner som arbeider med å fremme integrering på ulikt vis. Organisasjonsdeltagelse er en arena for språkopplæring, etablering av nettverk og en måte å lære demokratiske spilleregler på.

Venstre vil:

- Gi alle nyankomne til kommunen en velkomstpakke med informasjon og en primærkontakt som kan være mentor for praktiske spørsmål og avklaringer mot det offentlige.
- Evaluere og styrke dagens norskopplæring og introduksjonsprogram.
- Ta initiativ til forskning og evaluering av prosessen med godkjenning eller kvalifisering av kompetanse for ulike arbeidsoppgaver.
- Gi økt støtte til frivillige organisasjoner som jobber med integrering og prioritere tilrettelegging for frivillige organisasjoners integreringsinnsats rettet mot kvinner.
- Tillate dobbelt statsborgerskap.

16.3.1 Arbeid og integrering

Deltakelse i arbeidslivet er viktig for at migranter skal få en meningsfull tilværelse og at de skal kunne bidra til fellesskapet. Venstre vil ha et mer offensivt Norge som sikrer innvandrere tilgang til arbeidsmarkedet. Godkjenningsprosessen av utdanning fra utlandet skal bli mer effektiv. Venstre vil fortsette arbeidet med å gi alle mennesker, uavhengig av bakgrunn, mulighet til å starte egen bedrift.

Venstre vil:

- Gjøre arbeidsmarkedet mer fleksibelt, slik at terskelen for å komme inn senkes for innvandrere og unge, blant annet å tillate mer bruk av midlertidig ansettelser.
- Innføre forsøk med anonyme søknader i offentlig sektor slik at kun kvalifikasjonene kommer frem av søknaden.
- Tilrettelegge for mentorordninger og nettverksarenaer i arbeidslivet, både for høytutdannede innvandrere og arbeidstakere med spesielle behov på vei ut i arbeidslivet.
- Effektivisere prosessen med å få vurdert og godkjent utdanning fra utlandet.

Se også ➡ 1.3 Livslang læring

Se også ➡ 9.1 Arbeidsliv

16.3.2 Skole og integrering

Skolen fungerer som en viktig arena for integrering. Målet er at alle elever får et godt og likeverdig utdanningstilbud, uavhengig av etnisk eller sosial bakgrunn. Det er i skolen at barn og unge skal få kunnskap både om vår historie, kultur og prinsippene det norske samfunnet bygger på. Samtidig må skolen se og ta i bruk de ressursene som ligger i å ha en internasjonal elevgruppe.

Venstre vil iverksette forsøks- og forskningsprosjekter som ser nærmere på hvordan vi kan utnytte de ressursene som ligger i å ha en mer internasjonal skole, hvordan dette kan brukes i undervisningen og i arbeidet med å gjøre skolene mer attraktive.

Venstre vil:

- Arbeide med å fornye og forbedre undervisningen i norsk, slik at alle barn og unge får et godt grunnlag for læring og for deltakelse i arbeids- og samfunnsliv.
- Sørge for at skjønnsmidler til kommunene utformes slik at skoler med spesielt høy andel elever med innvandrerbakgrunn får tilstrekkelig ressurser til å ha færre elever per lærer, styrke leksehjelpsordningen, skolehelsetjenesten og kontakten mellom hjem og skole.
- Gi skolene mulighet til å gi tilbud om norskopplæring til elevenes foresatte.
- Sørge for at elever som kommer til landet uten fullført grunnskole, ikke overføres fra mottaksklasser til ordinære klasser før de behersker norsk godt nok.
- Gi flere lærere videreutdanning i flerkulturell forståelse og kommunikasjon.
- Ha et strengt regelverk som følges opp overfor familier som tar barna sine ut fra skolen.

- 1 • Arbeide for at religiøs overbevisning ikke hindrer barns deltagelse i ordinær undervisning.
- 2 • Iverksette stimuleringsiltak for å rekruttere flere lærere med minoritetsbakgrunn.

3

4 **Se også ➡ 1. Skole og barnehage**

5

17. FORSVARS- OG SIKKERHETSPOLITIKK

Fremveksten av frihet, demokrati, rettsstat og markedsøkonomi er den sikreste veien mot fred og internasjonal sikkerhet. Norsk sikkerhet ivaretas best gjennom økt handel, samkvem, samarbeid og dialog med flest mulig land.

Norges rolle som forvalter av ressurser og vår geopolitiske plassering krever et selvstendig norsk forsvar og deltakelse i forpliktende internasjonalt forsvarssamarbeid. Det er avgjørende at Norge er i stand til å hevde suverenitet og utøve myndighet i norske områder – særlig i nordområdene.

Det er fare for økt ustabilitet mellom stater og grupper av stater. Verden står overfor effekter av klimaendringer, rask befolkningsvekst, ressursknapphet, urbanisering, migrasjon, fare for epidemier, ideologisk tilspissing og en teknologisk utvikling som skaper økt gjensidig avhengighet, men også økt konkurranse. De globale utfordringene krever et sterkere lederskap. Å skape et system for global styring som makter å håndtere og løse disse utfordringene effektivt vil være den største politiske utfordring fremover.

17.1 Det norske forsvaret

Sikkerhetspolitikken må ha som mål å bevare Norges suverenitet og politiske handlefrihet. Forsvaret skal være en profesjonell, responseffektiv og kostnadseffektiv organisasjon innenfor de politiske målene og økonomiske og etiske rammene Stortinget setter. Plasseringen av militære styrker og baser må skje ut fra forsvarspolitiske hensyn, internasjonale krav og nasjonale behov.

Det er fortsatt stort behov for landstyrker som også kan bidra i operasjoner i utlandet. Hærstyrkene er den største andelen av slike bidrag. Venstre mener at hæren må styrkes. Vi vil blant annet bygge opp en ny kampbataljon, samtidig som man sikrer at Telemark bataljon og andre operative enheter er fullt oppsatt.

Norge må prioritere økt seilingskapasitet i nordområdene fremfor andre sjøbaserte forsvarstiltak. Per i dag er ubåtvåpenet nær smertegrensen hva gjelder størrelse, og en videreføring av dette våpensystemet forutsetter et høyere ambisjonsnivå. Dette bør også ses i sammenheng med en eventuell videre satsing på kystkorvettvåpenet, som etter Venstres syn må komme lenger ned på prioriteringslisten.

Kampfly er en svært fleksibel og anvendelig kapasitet i hele konfliktspekteret fra overvåkning og suverenitetshevdelse i fredstid, til høyintensive stridsoperasjoner. Antall kampfly må ikke overstige det som er nødvendig for vår forsvarsevne.

Hovedutfordringen for Heimevernet er mangelen på tilstrekkelig trening. Heimevernet benyttes i for stor grad til å støtte sivile arrangementer og gjennomføring av politioppgaver. Venstre vil øke øvingsintensiteten i Heimevernet.

Venstre vil:

- Omstrukturere gradssystemet, og gjeninnføre flere underoffisersgrader og en avdelingsbefalsordning.
- Sikre seilingskapasiteten i nordområdene uten at det går på bekostning av oljevernberedskap i sør.
- Styrke hæren, blant annet ved å bygge opp en ny kampbataljon.
- Øke øvingsintensiteten i Heimevernet.

Fakta: Gradssystemet

Flere underoffisersgrader vil forbedre muligheten for karriereveier i forsvaret.

17.2 Verneplikten

Et moderne trusselbilde krever en økende profesjonalisering av Forsvaret, hurtigere responstid og større fokus på avanserte våpensystemer. For de fleste av Forsvarets operative avdelinger vil det i et forsvarøkonomisk perspektiv være mer lønnsomt – både i kroner og i operativ evne – å ha vervede på kontrakt fremfor årlige innrykk av vernepliktige.

Imidlertid vil det for enkelte avdelinger fremdeles være mest formålstjenlig å basere styrkeproduksjonen på vernepliktig mannskap. Verneplikten bør derfor begrenses både i tid og omfang, gjøres kjønnsnøytral, og hovedsakelig fungere som rekrutteringsverktøy for videre tjeneste i Forsvaret.

Venstre vil:

- Forsterke den profesjonelle delen av Forsvaret og bruke en mindre del av de vernepliktige som base for dette og til å bemanne de vernepliktsbaserte delene av Forsvaret, samt gjøre verneplikten kjønnsnøytral.

Dissens: Et mindretall i komiteen, medlemmene Melby, Heggelid-Rugaas, Rotevatn og Årøen vil erstatte siste avsnitt og kulepunktet med følgende:

Venstre vil profesjonalisere Forsvaret, noe som vil frigjøre betydelig med ressurser som kan investeres i ytterligere styrking og spissing av operativ kapasitet. Verneplikten bør gjøres sovende, og bevares som grunnlovshjemmel som eventuelt kan vekkes til live om den forsvarspolitiske situasjonen skulle tilsi det.

- Profesjonalisere Forsvaret og gjøre verneplikten sovende.

17.3 Forsvarspolitisk samarbeid

Venstre mener NATO må forbli en hjørnestein i norsk sikkerhetspolitikk samtidig som det forsvarspolitiske samarbeidet i Norden og med EU videreutvikles. Byrden ved deltakelse i internasjonale operasjoner må fordeles rettferdig mellom medlemslandene.

Venstre er positiv til en felles europeisk sikkerhetspolitikk og mener at EU er en viktig aktør i konfliktområder med en humanitær dimensjon, særlig der NATO eller USA ikke velger å delta.

Nordisk og europeisk samarbeid kan være en løsning på deler av den forsvarspolitiske struktur- og ressursdebatten. Det er derfor naturlig å samarbeide i større grad enn nå for å sikre best mulig ressursutnyttelse.

Venstre vil:

- Videreutvikle et nærmere forsvarssamarbeid med de nordiske landene og EU innenfor rammene av vårt NATO-medlemskap.
- Videreutvikle samarbeidet med alliansepartnere om anskaffelser av forsvarsmateriell.

17.4 Utenlandsoperasjoner

Alle myndigheters grunnleggende oppgave er å beskytte sine borgere mot voldsbruk. Ingen nasjonalstat kan frasi seg denne forpliktelsen under dekke av statssuverenitet, og ingen stat skal ha rett til å undertrykke sin befolkning. Når en stat bryter sine mest grunnleggende plikter, er opprør rettmessig og bør støttes av det internasjonale samfunn. I ethvert tilfelle hvor myndigheters forpliktelse til å beskytte brytes, vil Venstre kreve engasjement fra det internasjonale samfunnet – sivilt, økonomisk, diplomatisk eller i ytterste konsekvens militært.

Offensiv bruk av militærmakt som ikke er godkjent av FN kan kun legitimeres i tilfeller hvor en stat eller gruppe tyr til utstrakt voldsbruk mot egne borgere eller andre stater, og hvor den eneste løsningen for å stanse volden er å sette inn militærmakt. Det vil alltid være vanskelig å forutse alle konsekvensene av en intervensjon. Venstre vil derfor at man skal være restriktive med bruk av slik makt.

Der samordning av sivil og militær innsats i konfliktsituasjoner er nødvendig, skal dette skje innenfor rammen av en ordnet politisk strategi med sivil ledelse, med klar avgrensning av roller mellom henholdsvis sivile og militære aktører og oppgaver.

Venstre vil:

- At militære operasjoner uten FN-mandat kun skal skje der det foregår utstrakt og uakseptabel voldsbruk mot egne borgere eller andre stater.

- At aktører som begår krigsforbrytelser må straffefølges gjennom Den internasjonale straffedomstolen eller spesialdomstoler.

17.5 Veteraner

Det største offer en borger kan gjøre for landet sitt er å delta i strid på dets vegne. Mange veteraner som har vendt hjem fra tjeneste får psykiske problemer, og mange har andre skader. Ansvar for oppfølging av handlingsplanen for veteraner må ikke pulveriseres. Planen må følges opp med tilstrekkelige budsjettmidler.

Venstre vil:

- Sikre at soldater som har blitt skadet i internasjonal tjeneste får hjelp, også når skaden oppdages etter at tjenesten er avsluttet.
- Øke kompetansen i det sivile helsevesenet knyttet til ivaretagelse av veteraner.
- Innføre lik erstatning for lik skade uavhengig av skadetidspunkt (enhetlig kompensasjonsordning), og krav til bevisførsel må ta høyde for at dokumentasjon kan være vanskelig å fremskaffe.

17.6 Våpenhandel og nedrustning

Venstre vil ha en streng kontroll av norsk våpeneksport. Et system der våpen og ammunisjon merkes slik at de kan spores tilbake til dem som opprinnelig bestilte våpnene, vil være et viktig redskap for å finne ut hvem som formidler våpen til konfliktområder. Instituttet for sluttbrukerklæringer for våpen skal styrkes gjennom bedre internasjonale avtaler, blant annet for å tette eksisterende hull vedrørende tredjelandseksport fra NATO-land slik at våpen ikke skal eksporteres videre uten norsk samtykke.

Venstre vil arbeide for internasjonal nedrustning. Målet må være en verden fri for kjernefysiske, biologiske og kjemiske våpen. Norge må være en pådriver for å få alle atommakter til å underskrive og iverksette prøvestansavtalen for atomvåpen, samt starte arbeidet med en global konvensjon som på sikt forbyr atomvåpen, i tråd med forpliktelsene gitt i Ikkespredningstraktaten (NPT). Norge må opprettholde våre selvpålagte begrensninger innen NATO og arbeide for å oppheve NATOs strategi for førstebruk av atomvåpen.

Venstre vil arbeide for videre styrking av krigens folkerett, herunder å styrke arbeidet mot landminer og klasevåpen og å arbeide for et internasjonalt forbud mot brannvåpen.

Venstre vil:

- Kreve sluttbrukerklæringer fra alle land vi eksporterer våpen til.
- At Norge ikke lenger selger militært materiell til autoritære regimer.
- Innføre rapportplikt til norske myndigheter for vedlikeholdsoppdrag og reservedelsleveranser for norske våpen og våpensystemer, som en kontrollmekanisme for hvor norske våpen er i bruk.
- Gå inn for at norske statseide selskapers eksport fra fabrikker i andre land følger norsk eksportregelverk.
- Arbeide for et internasjonalt system for merking av våpen og ammunisjon.
- Støtte arbeidet for en internasjonal konvensjon om våpenhandel.
- Styrke arbeidet med å håndheve og få flere land til å ratifisere konvensjonene om forbud mot landminer og klasevåpen.
- Styrke arbeidet med å fjerne og destruere landminer og klasebomber.
- Arbeide for et internasjonalt forbud mot brannvåpen.
- Videreføre arbeidet med en konvensjon om kontroll med håndvåpen.

18. INTERNASJONAL POLITIKK

En liberal utenrikspolitikk tar utgangspunkt i individets rett til frihet. Venstre ønsker en tydeligere utenrikspolitikk som fremmer menneskerettigheter, demokrati og rettstat. Hensynet til disse verdiene skal veie like tungt i samarbeidet med land med tungt norsk næringsengasjement eller der Norge har sterke diplomatiske interesser, som overfor bistandspartnere.

FN forblir vår viktigste arena i de store internasjonale spørsmål, NATO-medlemskapet vår sikkerhetsgaranti og EU vår viktigste partner når det gjelder handel og europeisk politikk.

For Venstre er det viktig at Norge fortsetter å gi bistand til vanskeligstilte land, men bistand alene er ikke nok. Det må i større grad drives en helhetlig utviklingspolitikk som fremmer næringsutvikling og handel, støtter opp om rettsstaten, og hvor det internasjonale rammeverket gir adgang til markedene for fattigere land.

18.1 Menneskerettigheter

Kampen for demokrati og menneskerettigheter står sentralt i en liberal utenrikspolitikk. Venstre vil at Norge bidrar til å styrke utviklingen av rettsstater som gir likhet for loven, garanterte rettigheter og alminnelig rettssikkerhet gjennom uavhengige domstoler. Venstre vil arbeide for at også norske bedrifter ivaretar menneskerettighetshensyn og arbeidstakerrettigheter og at de viser større åpenhet om sin utenlandsvirksomhet.

Norge skal gå foran i FNs arbeid for menneskerettigheter, både ved å videreutvikle regelverket og ved å implementere menneskerettighetsavtalene nasjonalt. FNs menneskerettighetsråd fungerer fortsatt ikke godt nok. Rådet preges av land med liten respekt for menneskerettighetene og har ikke pådriverrollen som er nødvendig i det globale samfunnet.

Venstre vil:

- Supplere og på sikt erstatte FNs menneskerettighetsråd med en internasjonal menneskerettighetsdomstol etter modell fra Den europeiske menneskerettighetsdomstolen (EMD).
- Opprette en ny, selvstendig institusjon i Norge (Menneskerettighetskommisjonen) med et robust og uavhengig mandat.
- Styrke FNs menneskerettighetssystem ved å ratifisere tilleggsprotokoller som åpner for individklage, i første rekke tilleggsprotokollen til Konvensjonen om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter og Konvensjonen om barns rettigheter.
- Jobbe for å reformere EMD, med mål om å korte ned saksbehandlingstiden, effektivisere og styrke ressurstilgangen.
- Støtte land som vil styrke lover og institusjoner for å sikre menneskerettigheter og utvikle demokratiet, og presse land som ikke viser vilje til dette.
- Støtte frivillige organisasjoner som fremmer menneskerettigheter og demokrati.
- Gjøre Norge til en pådriver for å utvikle det internasjonale menneskerettighetsapparatet til også å inkludere bedrifters ansvar for å respektere og ivareta menneskerettigheter.
- Støtte studenter som har blitt utvist på grunn av sitt arbeid for et mer demokratisk samfunn, ved å opprette en prøveordning hvor studentene får mulighet til å komme til Norge og fullføre sin utdanning.
- Styrke FNs arbeid for kvinners rettigheter gjennom økt finansiell prioritering av UN Women.

Se også ➡ 14.1 Straff og soning

Se også ➡ 14.2 Domstolene

18.2 Globale institusjoner

Venstre vil ha globale kjøreregler som gjelder for alle, med FN som bærebjelke i det multilaterale samarbeidet. Våre felles utfordringer som verdensborgere håndteres av et mangfold av internasjonale organisasjoner med varierende grad av effektivitet og demokratisk legitimitet. Mange internasjonale organisasjoner som har stor innflytelse på folks hverdag både når det gjelder finansøkonomi, handel og utvikling, sikkerhet og klimapolitikk, har behov for reformer.

Maktstrukturene i store deler av det multilaterale systemer avspeiler verden slik den var i 1945. Endrede politiske og økonomiske maktforhold i verden krever derfor en gjennomgang og effektivisering av det multilaterale systemet. Venstre vil prioritere å reformere eksisterende internasjonale organisasjoner fremfor å opprette nye. Den viktigste utfordringen er å bidra til å reformere FN-systemet. FN må bli mer effektivt for å nå vedtatte mål. Organisasjonen trenger større økonomisk uavhengighet og må demokratiseres for å få større legitimitet. Venstre vil opprette en parlamentarikerforsamling i FN, som et viktig ledd i demokratiseringsprosessen på globalt nivå.

Det internasjonale pengefondet (IMF) har viktige funksjoner i verdensøkonomien, men det finnes ikke et tilstrekkelig effektivt internasjonalt apparat til å forebygge og løse kriser i internasjonal økonomi. For at verdensøkonomien også i fremtiden skal kunne bygge på åpne finansmarkeder er det avgjørende at IMF reformeres og rustes opp til å ivareta en fornyet og større rolle i internasjonal økonomi.

Venstre vil:

- Arbeide for å finansiere FN gjennom globale avgifter, for eksempel avgift på grensekryssende fly- og båttransport.
- Endre Sikkerhetsrådets sammensetning slik at rådet bedre reflekterer verdens befolkning.
- Gjøre Sikkerhetsrådet mer demokratisk ved en utvanning av vetoretten.
- Intensivere arbeidet med å forhindre folkemord og andre forbrytelser mot menneskeheten, blant annet ved å støtte militær intervensjon når nødvendig.
- Styrke Den internasjonale straffedomstolen (ICC) finansielt og politisk.
- Styrke FNs apparat for å lede og koordinere internasjonale styrker, nødhjelp og utviklingsbistand.
- Prioritere at Norge bidrar med militære styrker til FN-ledede fredsbevarende styrker.
- Tilføre IMF økt internasjonal legitimitet gjennom reform av organisasjonens styrende organer, og en maktfordeling som bedre gjenspeiler dagens verdensøkonomi.
- Styrke IMF's rolle innen global makroøkonomisk koordinering og stabilisering og tilføre IMF økte midler for å ivareta rollen som internasjonal kredittgiver.
- I større grad tillegge fattige lands interesser vekt i styresammensetningen i Verdensbanken, som er et viktig verktøy for utvikling i disse landene.

Se også ➡ 3.7 Internasjonal klimapolitikk

18.3 Europapolitikk

Venstre er grunnleggende positiv til et sterkt europeisk samarbeid. Norsk europapolitikk utøves i dag gjennom EØS-avtalen, Schengen-avtalen og øvrige avtaler med EU, og gjennom medlemskap i Nordisk råd, Europarådet, NATO, OECD og OSSE. Norge deltar aktivt i disse organisasjonene for å etablere felles spilleregler og for å fremme våre verdier og interesser.

Den europeiske union (EU) er Norges viktigste handelspartner, og en sterkere integrasjon mot EU vil være positivt for norsk og europeisk næringsliv, handel og utvikling. Med fri bevegelse over landegrensene øker også forståelse, toleranse og mangfold. De fire friheter som EUs økonomiske samarbeid bygger på, er et viktig fundament for fred og demokrati.

Venstre er grunnleggende positiv til EU som en arena for økonomisk og politisk samarbeid og for freds- og demokratibygging over landegrensene i Europa. EU-samarbeidet er i stadig utvikling og har utvidet seg til en rekke områder siden Norge sist tok stilling til medlemskapsspørsmålet. Gjennom EØS-avtalen og Schengen-avtalen er Norge sterkt integrert i de økonomiske og rettslige delene av det europeiske samarbeidet, mens vi står utenfor de formelle politiske beslutningsprosessene i EU. Venstre var pådriver for og har vært en forsvarende av EØS-avtalen, som blant annet har gitt en helt avgjørende tilgang for norsk næringsliv til det europeiske markedet.

Hvis spørsmålet om EU-medlemskap blir aktualisert, kan det kun avgjøres av Stortinget etter en ny folkeavstemning. En eventuell ferdig forhandlet avtale må derfor legges frem for det norske folk til avstemning. Venstres stortingsrepresentanter vil følge utfallet fra folkeavstemningen.

Venstre vil:

- At spørsmålet om norsk medlemskap i EU skal avgjøres ved folkeavstemning.
- Føre en aktiv Europapolitikk og styrke samarbeidet med EU, spesielt innenfor miljø, klima, forskning og menneskerettigheter.
- Styrke samarbeidet med EUs demokratiske institusjoner, særlig Europaparlamentet.
- Gi EFTA-landene en observatør i Det europeiske råd.
- I større grad bruke mulighetene som økt regionalt samarbeid innenfor EU gir.
- Samle koordineringsansvaret for regjeringens europapolitikk under én statsråd.

18.4 Nordområdene

Nordområdene må bevares som en region preget av internasjonalt samarbeid og lav spenning. Venstre vil legge vekt på forpliktende avtaler med andre land og overnasjonale organisasjoner som sikrer en forsvarlig forvaltning av naturressurser i Arktis.

Utvikling av juridiske og institusjonelle forhold i nordområdene skal skje på basis av Havrettstraktaten. Barentssamarbeidet, Arktisk råd og Den nordlige dimensjon skal være de viktigste fora for samarbeid i regionen. Venstre vil søke forståelse for norske synspunkter knyttet til jurisdiksjon i nordområdene gjennom et aktivt diplomati også overfor nære allierte, med vekt på å fremme samarbeid, bærekraftig forvaltning av ressurser og næringsutvikling.

Norges forhold til våre nabostater skal bygge på bredt og praktisk rettet samarbeid forankret i internasjonale strukturer og folk-til-folk-samarbeid. Venstre er opptatt av at Norge har de nødvendige ressurser og muligheter til å hevde norsk suverenitet og kan forsvare norske interesser.

Venstre vil:

- Styrke norsk forvaltning av Svalbardsonen.
- Videreutvikle infrastrukturprosjekter som sikrer en sikker og miljøvennlig transport, energioverføring og kommunikasjon mellom land og hav i nord.
- Ta initiativ til å etablere et omfattende internasjonalt beredskapsopplegg mot oljeforurensing, innføre forbud mot tungolje i polare strøk og mot introduserte arter.
- Styrke samarbeidet mellom Russland og Norge på områder innen demokratibygging, visumlettelse, miljøspørsmål, helse, kultur og utdanning.
- Styrke den miljø- og sikkerhetspolitiske beredskapen i takt med økt transport gjennom Nordøstpassasjen.

18.5 Oljefondet

Store inntekter fra petroleumssektoren har bidratt til at den norske stat nå forvalter en betydelig finansiell formue gjennom Statens Pensjonsfond - Utland (SPU - oljefondet). Venstre mener formålet med Statens pensjonsfond er en lønnsom forvaltning av fellesskapets formue, som sikrer trygg finansiering av folketrygdens pensjonsutgifter på lang sikt.

Venstre mener de geografiske begrensningene i fondet ikke lenger bidrar til å sikre høy avkastning. Venstre vil derfor fjerne de geografiske begrensningene til fondets investeringer, og vil at fondet skal kunne investere i de markedene der fondet får høyest mulig avkastning til en moderat risiko.

Venstre mener målet om avkastning ikke må gå på bekostning av menneskerettigheter eller miljøet. Vi vil derfor utrede den finansielle og klimapolitiske risikoen involvert i at SPU i dag er tungt investert i olje- og kullselskaper. I tillegg vil Venstre styrke fondets etikkarbeid. Etikkrådet trenger større ressurser slik at rådet kan behandle flere saker og sørge for at selskaper utelukkes fra fondet hvis de bryter med fondets etiske retningslinjer. I tillegg ønsker Venstre å ta i bruk en «best in class-filtrering» for en del av fondets portefølje, slik at selskapet også aktivt investerer i de mest bærekraftige selskapene, og ikke kun har fokus på å unngå de verste.

I dag investerer oljefondet en sjettedel av formuen i statsobligasjoner. Denne formen for utlån reguleres ikke av norske eller internasjonale retningslinjer. Derfor mener Venstre at et krav om åpenhet i politiske beslutningsprosesser i utstederlandet må være en forutsetning for at fondet investerer i statsobligasjoner.

Venstre mener vi må bruke oljeformuen mer aktivt i arbeidet for å løse noen av de store utfordringene verden står overfor. Venstre vil øke investeringene i tiltak som reduserer fattigdom og løser miljøproblemer. Venstre vil at disse investeringene ikke skal inngå i mandatet til SPU, men skal forvaltes ut i fra et eget mandat og en risikoprofil som er tilpasset målsettingene om bærekraftig utvikling og reduserte klimagassutslipp, med sikte på langsiktig lønnsomhet.

Venstre vil:

- Fjerne de geografiske begrensningene i investeringsmandatet til SPU.
- Utrede den finansielle og klimapolitiske risikoen involvert i at SPU i dag er tungt investert i olje- og kullselskaper.
- Styrke bevilgningene til Etikkrådet slik at rådet kan behandle flere saker og fange opp flere selskaper i fondets portefølje hvis virksomhet åpenbart bryter med fondets etiske retningslinjer.
- At det stilles krav om grundigere begrunnelser fra Finansdepartementet de tilfeller hvor departementet velger å ikke følge Etikkrådets tilrådninger.
- Ta i bruk «best in class-filtrering» for større deler av fondets portefølje.
- Sikre økt åpenhet rundt SPUs aktive eierskapsutøvelse, og at offentligheten får innsyn i hvilke selskaper Norges Bank Investment Management (NBIM) fører dialog med og hva dialogen dreier seg om.
- Innføre åpenhetskrav i utstederlandet for investeringer i statsobligasjoner.
- Utvide SPUs investeringsprogram rettet mot klimavennlige investeringer.
- Opprette investeringsprogram med egne mandat rettet mot bærekraftige investeringer i fattige land og lavinntektsland.

18.6 Utviklingspolitikk

De overordnede målene for Venstres utviklingspolitikk er å redusere fattigdom og styrke menneskerettigheter, åpenhet og demokrati i alle land.

Flertallet av verdens fattige bor i dag i mellominntektsland. Disse landene har nå bedre økonomisk grunnlag for å bekjempe fattigdom med egne ressurser. Norge bør støtte aktører som vil bidra til bedre fordeling, bedre styresett og som styrker menneskerettigheter og sivilsamfunn i disse landene. Mange lavinntektsland har i mindre grad mulighet til å bekjempe fattigdom med egne ressurser. Fattigdom må bekjempes ved hjelp av utdanning, mikrofinans, formalisering av eier- og bruksrettigheter, likestilling mellom kjønn og en nasjonal politikk for generell økonomisk vekst.

En samstemt utviklingspolitikk innebærer at alle departementer i sterkere grad skal ta hensyn til norsk utviklingspolitikk på de områder der norsk politikk kan ha relevans for utviklingsland. Det gjelder også i land der Norge har et sterkt næringsengasjement, men med dårlige kår for menneskerettighetene eller dårlig fordeling. Alt norsk engasjement i lavinntektsland, enten det er snakk om statlige investeringer, tollvern, næringssamarbeid, klimasamarbeid eller bistandsoverføringer, skal bidra til fattigdomsreduksjon.

Klimaendringene rammer land i sør oftere og hardere enn rike land og er en trussel i arbeidet mot fattigdom. Vi må respektere utviklingslandenes rett til utvikling og vekst, samtidig som verdens samlede utslipp må ned. Fattige land må støttes i arbeidet for å motvirke og tilpasses effektene av klimaendringer og oppnå grønn vekst.

Venstre vil:

- Føre en samstemt utviklingspolitikk, der alle Norges aktiviteter bidrar til å nå de utviklingspolitiske målene.
- Sette av minimum 1 % av BNI til utviklingssamarbeid.
- Arbeide for en internasjonal gjeldsslettemekanisme for behandling av illegitim gjeld, og for et bindende internasjonalt regelverk for ansvarlig lånegivning.
- Arbeide for internasjonale reguleringer for å hindre hemmelighold i skatteparadiser og fremme en mer rettferdig beskatning av internasjonale selskaper.

18.6.1 Handel og næringsutvikling

Tilgang til markeder, lokalt og globalt, er viktig for at fattige land kan utvikle et bærekraftig og lønnsomt næringsliv.

Venstre vil ha rettferdige, globale rammebetingelser som sikrer slik adgang, og som bidrar til mangfold og bærekraftig

utvikling. Handelsbarrierer, handelsvridende subsidier og andre mekanismer som favoriserer rike land må fjernes og erstattes av et handelsregime som ivaretar utviklingslandenes interesser og hensynet til effektiv ressursutnyttelse.

Venstre vil bidra til næringsutvikling gjennom å støtte infrastrukturtiltak, nyskaping og bedriftsutvikling. Gjennom teknologioverføring og økt tilgang til fornybar energi i utviklingsland kan bistand og grønne utviklingsmekanismer gjøre det enklere for fattige land å velge mer klimavennlige utviklingsløsninger.

Venstre vil:

- Arbeide for en WTO-avtale med et rettferdig, globalt regelverk som bygger ned tollbarrierer og sikrer like muligheter for utvikling.
- Ha fri import av varer fra alle lavinntektsland og lavere mellominntektsland.
- Prioritere tiltak som øker kvinners deltakelse i økonomisk virksomhet.

18.6.2 Langsiktig bistand

Venstre vil prioritere langsiktig bistand som enten styrker fattige lands evne til å oppnå viktige politiske målsetninger innen økonomi, miljø, likestilling og helse, eller som direkte bidrar til å hjelpe fattige og sårbare befolkningsgrupper. Norge må delta aktivt i utviklingen av nye globale utviklingsmål som skal etterfølge tusenårsmålene.

Venstre vil at norsk offentlig bistand skal gå til et begrenset antall land, til multilaterale institusjoner og til frivillige og ideelle organisasjoner for å sikre at bistanden forvaltes godt. Frivillige og ideelle organisasjoner som har god kompetanse og kapasitet, kan gjerne få støtte til sitt arbeid også i andre land enn de som er prioritert for offentlig bistand.

Venstre vil bygge opp under godt styresett med respekt for menneskerettigheter og effektiv bekjempelse av korrupsjon. I all bistand må det legges vekt på at fattige og sårbare statsborgere generelt, og kvinner spesielt, aktivt får medbestemmelse i hvordan internasjonal bistand brukes i eget samfunn.

Det er behov for å gå gjennom rolledelingen mellom FN og det multilaterale systemet, stat-til-stat-bistand og bruk av frivillige og ideelle organisasjoner. Venstre ønsker å styrke FNs rolle i verdenssamfunnet, primært som normsetter og ikke nødvendigvis som tjenesteleverandør i fattige land. Frivillige og ideelle organisasjoners arbeid bør støttes der de har kompetanse, både som politiske og sosiale endringsagenter og som leverandør av tjenester til fattige og sårbare. Det er spesielt viktig å støtte innsats for å bygge opp sivilsamfunnet i land med manglende demokrati.

Venstre vil:

- Gi budsjettstøtte med betingelser knyttet til åpenhet og i mindre grad med betingelser knyttet til hvilken politikk landet skal føre.
- Øke bistanden til bærekraftig og konkurransedyktig landbruksproduksjon samt klimatilpasning av landbruk i utviklingsland.
- Styrke det sivile samfunn i utviklingsland, også gjennom å øke andelen øremerkede midler.
- Styrke menneskerettighetene og kvinners rettigheter i våre samarbeidsland, også innen områder som oppfattes som kontroversielle.
- Ta initiativ til en skandinavisk, uavhengig evaluering av bistanden.
- Opprette et kunnskapssenter for bistand som skal være uavhengig av Utenriksdepartementet.
- Bidra til å intensivere anti-korrupsjonsarbeidet i utviklingsland gjennom oppbygging og styrking av nasjonale riksrevisjoner og gjennom styrking av The Extractive Industries Transparency Initiative (EITI).
- Bidra til økt implementering av FNs resolusjoner om kvinners rettigheter i og etter krig og konflikt, om seksualisert vold som våpen i krig og konflikt, og om kvinners deltakelse i freds- og forsoningsarbeid.

18.6.3 Global helse

Venstre vil arbeide for en mer rettferdig fordeling av globale helseressurser, og styrke helsesystemer, utdanning av helsepersonell og tilgang til helsetjenester. Arbeid for å sikre tilgang til grunnleggende helsehjelp for verdens befolkning er et viktig virkemiddel i utviklingspolitikken. Investerings i global helse kommer de svakeste til gode, og mange mennesker

kan løftes ut av nød med relativt små grep. Helse er viktig for nasjonal økonomi, og investering i helse gir økonomisk vekst. De største utfordringene for global helse er mangel på diagnoseverktøy, vaksiner og medisiner tilpasset behovet, samt manglende tilgang til medisinsk behandling og helsearbeidere.

Patenterte medisiner er ofte for dyre for de fattige som trenger dem. Dette fører igjen til et stort marked for utrygge piratmedisiner. Venstre mener derfor det bør opprettes et internasjonalt Health Impact fund (HIF) som et supplement til dagens patentordning. Gjennom HIF kan farmasiselskaper frivillig registrere sine medisiner og forplikte seg til å gjøre dem tilgjengelig til lavest mulig pris i ti år, mot å få utbetalt støtte fra fondet etter hvor stor helseinnvirkning medisinen har. Dette gir selskapene incentiver til å utvikle medisiner for de med størst helsebehov, og ikke bare de med størst kjøpekraft.

Venstre vil:

- Støtte WHO i arbeidet for et internasjonalt rammeverk for koordinering, oppfølging og finansiering av forskning og utvikling av legemidler for fattige.
- Legge bedre til rette for at norsk helsepersonell og andre humanitære hjelpearbeidere kan bidra med arbeid i fattige land.
- At Norge skal være en pådriver for opprettelse av et HIF i og gjennom internasjonale fora.
- Bidra økonomisk til et HIF, til GAVI (Global Alliance for Vaccines and Immunisation) og til det globale fondet for bekjempelse av AIDS, tuberkulose og malaria.

18.6.4 Humanitær bistand og nødhjelp

De senere årene har antallet klimarelaterte kriser og katastrofer økt. Det rammer de fattigste delene av befolkningen sterkest. Behovet for internasjonal akutt hjelp øker. Venstre mener at i tillegg til ren akutt nødhjelp må vi legge vekt på forebygging av nye kriser og tilpasning til en ny varig situasjon med en pågående klimakrise.

Kvinner rammes hardest av pågående klimaendringer og klimarelaterte problemer. Kvinners sårbarhet i kriser reduseres ved å styrke lokale aktørers arbeid for økt likestilling. Nødhjelp må ta hensyn til ulike behov avhengig av menneskers alder og kjønn.

Hjelpeorganisasjoner opplever økt press i konfliktområder når militære aktører utfører humanitære oppgaver, fordi det sås tvil om organisasjonenes nøytralitet. Det kan få alvorlige følger for den humanitære innsatsen, og Venstre vil arbeide for en klar rollefordeling mellom humanitære organisasjoner og andre aktører i konflikter.

Venstre vil:

- Klargjøre rollefordelingen mellom FN, internasjonale og nasjonale frivillige og ideelle organisasjoner i nødhjelpsarbeidet.
- Arbeide for at grunnlaget for humanitært hjelpearbeid, den internasjonale humanitærretten og humanitære prinsipper respekteres.
- Møte klimarelaterte kriser med nødvendig nødhjelp, men også med arbeid for tilpasning og forebygging.

Se også ➡ 17.4 Utenlandsoperasjoner